Vr alterro Baretto præclaræ
indolis puero.

Scripio dum strepis statuis spectanda virtus
Hæc ad virtutē sunt mihi calcar eat
Tu quoq; dū spectes præclara exempla parentū
Nil mihi clic prosunt sua mea
Nam quæ non fecerunt, tua nō sunt, degenere
A clarcis prodiri ne vocaris, cave.

Gualterus Burlæus
De falsis hominibus

Tu falsa obtendis, dum tuis mihi carmina nostra
Erradi. quod me? cum error vbiq; regit
Moribus error inest, doctos errare nec ars est
Error adest verbis, nec vitium error inest
Mundanis cunctis versatur fabula error
Et sunt Errores singula plena mali
Error in his rebus, dum natus in omnibus error
Errorem cur nos, carmina plena darem

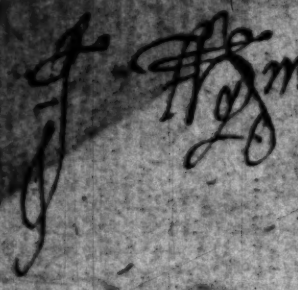

INSTITVTIO

GRAECAE GRAMMATICES COMPENDIARIA,

In vsum Regiæ Scholæ Westmonasterienſis.

Scientiarum ianitrix Grammatica.

LONDINI,
Excudebat Edm. Bollifant pro
Simone Waterſon.

1593

GRAECAE
GRAMMATICES
COMPENDIARIA,
In vsum Regiæ Scholæ Wel-

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Τῶν ἱερεῖων σωτηρίας τυγχάνει,
Καὶ λίθῳ ἱερῷ, ἢ μητρὸς ἱστάσης.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

LONDINI,
Excudebat Edm. Bollifantus
Anno M. D. XCV.

GRÆCORVM LITERÆ.

Figura.	*Nomen.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha a
Β β ϐ	βῆτα	Beta v
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta d
Ε ε	ἐψιλόν	Epsilon e breue
Ζ ζ ȝ	ζῆτα	Zeta z
Η η	ἦτα	Eta e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta th
Ι ι	ἰῶτα	Iota i
Κ κ	κάππα	Cappa k e
Λ λ	λάμδα	Lambda l
Μ μ	μῦ	My m
Ν ν	νῦ	Ny n
Ξ ξ	ξῖ	Xi x
Ο ο	ὀμικρόν	Omicron o paruum
Π π ϖ	πῖ	Pi p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho r
Σ ς ϲ	σῖγμα	Sigma s
Τ τ	ταῦ	Tau t
Υ υ	ὐψιλόν	Ypsilon y
Φ φ ϕ	φῖ	Phi ph
Χ χ	χῖ	Chi ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi ps
Ω ω	ὠμέγα	Omega o magnum.

Ex literis supernis sunt vocales septem, a, e, i, o, u, y, o. Reliquæ septemdecim sunt consonantes, b, c, d, f, g, h, k, l, m, n, p, q, r, s, t, x, z.

Diuisio vocalium.

VOCALES diuiduntur primò in longas μακρὰς, α, η, ω. Breues βραχείας, ε, ο. Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Secundò in mutabiles μεταβλητικὰς, α, ι, υ, ο: quarum, α, ι, mutantur in η: ο, in ω.

Immutabiles ἀμετάβλητα, η, ι, υ, ω.

Tertiò in præpositiuas προτακτικὰς, α, ι, υ, η, ο, ω: & subiunctiuas, ὑποτακτικὰς, ι, υ.

Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim: quarum sex dicuntur propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υ. Sex impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ῡ, ῑ, ῠ.

Diuiduntur etiam diphthongi in mutabiles αι, αυ, οι, & immutabiles, ει, ευ, υ.

Diuisio consonantium.

Consonantes sunt duplices, mutæ, ἄφωνα, & semivocales ἡμίφωνα.

Mutæ diuiduntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias, μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ. } Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ. }

Semivocales diuiduntur in liquidas, siue immutabiles, λ, μ, ν, ρ. Et in duplices, ξ, ψ, ζ. sic dictas, quòd duabus alijs consonantibus æquipolleant.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι sunt tres: acutus ὀξεῖα, grauis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in vltima syllaba, penultima, antepenultima: circumflexus in vltima & penultima: Grauis tantùm in vltima signatur, sed in omni syllaba intelligitur in qua nullus est accentus.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in grauem.

Spiritus πνεύματα, duo sunt, lenis ψιλὴ ᾽, asper δασεῖα ῾.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si media ῥῥ geminentur, prima leuigatur, alterum aspiratur, vt ἔῤῥιψαν vale.

Apostrophus est nota reiectæ vocalis, ob vocalem sequentem ᾽.

Reijciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, diphthongi αι, οι, vt κατ᾽ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, vt ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχὴ. Aduerbium, ἐπίῤῥημα. Coniunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ tres. Singularis, ἑνικὸς. Dualis, δυϊκὸς. Pluralis, πληθυντικὸς.

Casus πτώσεις sunt quinque. Nominatiuus, ὀρθὴ. Genitiuus, γενικὴ. Datiuus, δοτικὴ. Accusatiuus, αἰτιατικὴ. Vocatiuus, κλητικὴ.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικὸν. Femininum, θηλυκὸν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex, prepositiuus προτακτικὸς, vt ὁ, ἡ, τὸ. hic, hæc, hoc.

Subiunctiuus ὑποτακτικὸς, vt οὗ, ἧς, οὗ. Qui, quæ, quod.

	Singularis.				Dualis.				Pluralis.			
	N.	G.	D.	Ac.	N. Ac.	G. D.			N.	G.	Da.	Ac.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,			οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὼ,	ταῖν,			αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν,			τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus

Articulus subiunctiuus.

	Singul.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	Ac.	N.A	G.D.	N.	G.	Da.	Ac.
Masc.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν,	οἵ,	οἷν,	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν,	αἵ,	αἷν,	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
Neut.	ὅ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	οἵ,	οἷν.	ἅ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁσπερ, ἥτις, ὅτι.

Declinationes πλείους sunt decem, quinque nominum simplicium, & quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parasyllabicæ non crescentes Genitiuo. Quinta verò est imparasyllabica, i. Genitiuo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, vt ὁ αἰνείας, Æneas. ὁ χρύσης, Chryses, & ὁ κῆρυξ, latro communis generis vt aliqui volunt.

Sing. No. ὁ αἰνείας, Ge. τοῦ αἰνείου, D. τῷ αἰνείᾳ, Ac. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. & Ac. τὼ αἰνεία, Ge. & Da. τοῖν αἰνείαιν, Voc. ὦ αἰνεία.
Plural. No. οἱ αἰνεῖαι, Ge. τῶν αἰνειῶν, Da. τοῖς αἰνείαις, Ac. τὰς αἰνείας, Vo. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. No. ὁ χρύσης, Ge. τοῦ χρύσου, Da. τῷ χρύσῃ, Ac. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύσα.
Dual. Nom. & Ac. τὼ χρύσα, Ge. & Da. τοῖν χρύσαιν, Voc. ὦ χρύσα.
Plural. No. οἱ χρύσαι, Ge. τῶν χρυσῶν, Da. τοῖς χρύσαις, Ac. τὰς χρύσας, Vo. ὦ χρύσαι.

De Genitiuo.

Omnis genitiuus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in vltima.

De Datiuo.

Datiuus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subiecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata, formant gen. in ᾶ, vt ὁ δαμίας, τοῦ δαμίᾶ.

De Vocatiuo.

Atticè semper Vocatiuus est idem cum Nominatiuo, & poeticè sæpè vsurpatur pro Nominatiuo.

Nomina in
- της, vt μιστύλλης, consiliarius.
- Gentilia, vt σκυθὴς, Scytha.
- Poetica in πης, vt ἀνοίπης, imprudens.
- Composita à πωλέω, vendo, μόλεω, mictus, τρίβω, tero.

formant vocatiuum in α breui, vt ὦ μιστύλλα, ὦ σκύθα.

Secunda declinatio.

Duas complectitur terminationes ος, & ως generis fœminini, vt ὁ μῦθος, mythos, ὁ νόστος, honos.

Sing. No. ὁ μῦθος, Ge. τοῦ μύθου, Da. τῷ μύθῳ, Ac. τὸν μῦθον, Voc. ὦ μῦθος.
Dual. Nom. & Ac. τὼ μύθω, Gen. & Dat. τοῖν μύθοιν, Voc. ὦ μύθω.
Plural. No. οἱ μῦθοι, Gen. τῶν μύθων, Da. τοῖς μύθοις, Ac. τοὺς μύθους, Vo. ὦ μῦθοι.

Sing. Nom. ὁ νεὼς, Gen. τοῦ νεῶ, Dat. τῷ νεῷ, Ac. τὸν νεὼν, Voc. ὦ νεὼς.
Dual. Nom. & Acc. τὼ νεὼ, Gen. & Dat. τοῖν νεοῖν, Voc. ὦ νεὼ.
Plural. Nom. νεῳ, Ge. τῶν νεῶν, D. τοῖς νεῴς, Ac. τοὺς νεὼς, Voc. ὦ νεῳ.

Verba in ὁω, quæ ω, puram faciunt genitiuum in οῦς, & datiuum in οῖ, sic Δηλοῦς, Μίνως, Νεοκλῆς, Νεοκλεῖ, omnia ex ὁλόος, πανοῦργος, πανοῦργος, ποῦς, ποῖ, contracta ex ὁλόος, πανοῦργος, ποῦς, ποῖ. Quæ

dicitur, cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, vt ἀλλῳ, prò ἀλλῷ, robore, & plurima augentur syllabis φι, & φιν, vt δύεσ ἔαμα, δυσφι.

Tertia declinatio.

Duas continet terminationes ος, & ων, ος masculini, fœminini, communis, & ον neutrius, vt ὁ λόγος, sermo, τὸ ξύλον, lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Ge. τοῦ λόγου, Da. τῷ λόγῳ, Ac. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.
Plural. Nom. οἱ λόγοι, Ge. τῶν λόγων, Da. τοῖς λόγοις, Ac. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Ge. τοῦ ξύλου, Da. τῷ ξύλῳ, Ac. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. & Ac. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.
Plural. Nom. τὰ ξύλα, Ge. τῶν ξύλων, Da. τοῖς ξύλοις, Ac. τὰ ξύλα, Vo. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, vt παρὰ Διΐ pro παρὰ Διΐ, ἄστεϊ pro ἄστει, σάκεσσι pro σάκεσι: pauca patiuntur Apocopen, vt ἶρ pro ἶρεϊον, lana, & nonnulla φι & φιν adsumgitur vt στρατόφι pro στρατοῖς exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes ως & ων, ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius, vt ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ ἰνγεων, fertile.

Sing. No. ὁ μενέλεως. Ge. τοῦ μενέλεω. Da. τῷ μενέλεῳ. Ac. τὸν μενέλεων. V. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω. Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων. Voc. ὦ μενέλεω.
Plural. N. οἱ μενέλεω. G. τῶν μενέλεων. D. τοῖς μενέλεως. Ac. τοὺς μενέλεως. V. ὦ μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ ἰνγεων. Ge. τοῦ ἰνγεω. Da. τῷ ἰνγεῳ. Ac. τὸ ἰνγεων. Voc. ὦ ἰνγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἰνγεω. Gen. & Dat. τοῖν ἰνγεων. Voc. ὦ ἰνγεω.
Plural. No. τὰ ἰνγεω. Ge. τῶν ἰνγεων. Da. τοῖς ἰνγεως. Ac. τὰ ἰνγεω. Voc. ὦ ἰνγεω.

Quinque nomina huius declinationis formant accusativum in ω, vt ἀθὼς, ἄθω, Athomus, ἠὼς ἠῶ, aurora, κέως κέω, Ceos insula, κῶς κῶ, Cos insula, λαγὼς λαγῶ, lepus.

Veteres Attici finalem ex accusativo removerunt, vt ἀγάθεν pro ἀγάθεγν. Vnicum est nomen huius declinationis in ως neutrum generis, τὸ χρέως, debitum.

Quinta declinatio Imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πατὴρ. Ge. τοῦ πατέρος. Da. τῷ πατέρι. Ac. τὸν πατέρα. Voc. ὦ πατέρ.
Dual. Nom. & Ac. τὼ πατέρε. Ge. & Dat. τοῖν πατέροιν. Voc. ὦ πατέρε.
Plural. Nom. οἱ πατέρες. Ge. τῶν πατέρων. Da. τοῖς πατράσι. Ac. τοὺς πατέρας. V. ὦ πατέρες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα. Ge. τοῦ σώματος. Da. τῷ σώματι. Ac. τὸ σῶμα. Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε. Ge. & Da. τοῖν σωμάτοιν. Voc. ὦ σώματε.
Plural. No. τὰ σώματα. G. τῶν σωμάτων. D. τοῖς σώμασι. Ac. τὰ σώματα. V. ὦ σώματα.

Accusativus definit in α.

Excipiuntur
- Grauiroua in ις & υς, pura in genitiuo, quæ formant accusativum in ν & ιν, vt ὁ ὄφις, serpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυν.
- Grauiroua in ις & υς, non purè declinata, vtramque recipiunt terminationem α & ν, vt ὁ ἔρις, contentio, τὸν ἔριδα, & ἔριν, ὁ πέλεκυς, bipennis, τὸν πέλεκυν, πέλεκυν.
- Nomina in ιον & ις formant accusativum in ιον & ιν, vt χεῖρον, melius, χεῖρα, manus, βοῦς, bos, βῶν, poeticè βοῦν. Sed πῆς, pes, habet πῆχυν, & δόρυ, δόρυν, lancea.

Iugula

Regula de vocatiuo.

Vocatiuus similis est Nominatiuo.

Excipiuntur
- Quæ declinantur per ντος in genitiuo, & adiectiua in ων & υς, vocatiuum enim formant in ε, vt ὁ χὴν ὦ χὴν, τὸ τέρεν, ὁ χαρίεις, gratiosus, ὦ χαρίεις, & ὦ χαρίεν.
- Grauitona in ηρ formant vocatiuum in ερ, vt ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acuitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ ἀνὴρ, leuir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, saluator, ὦ πατὴρ, ἀνὴρ, ἀνὴρ, σωτὴρ.
- Nomina in ὁς & υς abijciunt ς, vt βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ, præter πῦς & πῦς, & ὀδὼς, dens, ὦ ὀδὼς, ad differentiã aduerbij πῦ, vbi, & ὀδὸς, obiter.
- Grauitona in ις & υς formant vocatiuum in ι & υ, vt βόηις, bonus, ὦ βόηι, ὄφις, serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὁ παῖ, puer.
- Quædam Polysyllaba composita in ων formant vocatiuum in ον, vt Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Datiuo Plurali.

Datiuus pluralis formatur vel à Datiuo singulari, assumendo σ ante ι, & abijciendo δ, θ, ν, τ, vel à Nominatiuo singulari addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo: vt Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι: βασιλεύς, rex, βασιλεῦσι: κόρυς, corius, κόρυσι.

Cùm penultima Datiui singularis sit longa positione, fit longa in Datiuo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο: vt πόδνι, πόδεσι, λίοντι, λίυσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant datiuum pluralem in ασι ις vt πατρὶ, πατράσι. Sed in Acc. sing. πατέρα, & μητέρα tantùm leguntur, quia πατέρα, patriam, & μήτερα, matricem significant.

Datiuus Poeticus formatur à Genitiuo singulari mutando ος in οισι vel οις, vt ἥρως, ἥρῳσι, & ἥρῳσιν, Heros: ἔπους, ἔπεσσιν, verbum.

Quibusdam neutris huius declinationis in ος, additur syllaba φι vel φιν, vt τῆθος, pectus, τήθεσφι: μελόδιον, cantus, μελοδίεσφι: sunt autem indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus, vt in Nominatiuo, τὸ σπέρμα, pro σπέρματος, semen. In Genitiuo, τῆ ἄλλαι, pro ἄλλης. In Datiuo, τῇ ἄλλαι, pro ἄλλῃ, pugna: πυελοκόρῃ, pro πυελοκόρῃσι, uxori: τῷ ἰδῷ, pro τῷ ἰδῷ, pro τῷ ἰδῷ, sudori. In Accusatiuo, τὸν Ἀτρείδαν, pro Ἀτρείδην: τὸν ἰδῶ, pro ἰδῶ, pro ἰδῶ, sudorem. In Vocatiuo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, Laodamas. Αἶαι, pro Αἶαν, Aiax.

Nominibus & verbis in ι vel ο desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: vt λίυσιν ἐναίροις: τὸν λύσιν ἐναίρον: ἔτυψεν αὐτὸν.

Vt varia sunt terminationes Nominatiui, ita variæ etiam vocales, & consonantes sunt ante ος Genitiui, quæ hic subijciuntur:

α.	τὸ γράμμα, τος,	litera.	ερ.	ὁ πατὴρ, τρὸς,	pater.
ι.	τὸ μέλι, τος,	mel.		τὸ τυτῆρ, τηρος,	verberatorium.
υ.	τὸ γόνυ, νος,	genu.	υτ.	ὁ μόσχος, χυτος,	iuuenis.
	τὸ ἔργον, γος,	verbum.		τὸ ζυγὸν, γὸς,	iugum.
ω.	ὁ λατὼ, τος,	Latona.	αν.	ὁ κλὼν, νος,	ramus.
ων.	ὁ παιὼν, ωνος,	Paan.		ὁ χλιδὼν, νος,	bracile.
	τὸ τύλος, ωτος,	quod verberauit.		ὁ ξανθὸν, θος,	Xanthus.
ευ.	τὸ τεῦχος, χεος,	instrumentum.		ὁ ἔρεβος, βεος,	Erebus.
	τὸ χρέος, ωος,	creditum.	ξ.	ὁ ἄναξ, κτος,	dominus.
λιν.	ὁ Ἕλλην, λινος,	Græcus.		ὁ ἄναξ, ακτος,	rex.
	ὁ πολίτης, ου,	pastor.		ὁ ἄρπαξ, αγος,	rapax.
ιν.	ὁ ἀκτὶς, ῖνος,	radius.		ὁ θρὶξ, τριχὸς,	capillus.
υν.	τὸ ῥοδὸν, δνος,	malum.		ὁ πτέρυξ, υγος,	ala.
	τὸ τύπτον, πτος,	verberatum.		ὁ ἴυγξ, γγος,	iunx.

ἡ ἀπόστ-

ἡ ἀλώπηξ, εκος, *vulpes.*
ἡ ἀλοχος, *vxor.*
ἡ ἧπαρ, ατος, *hepar.*
ὁ φθεὶρ, ειρος, *pediculus.*
ἡ χειρ, ειρὸς, *manus.*
τὸ σκὼρ, ηρὸς, *vermis.*
ὁ σωτὴρ, ῆρος, *seruator.*
ὁ αἰθὴρ, έρος, *æther.*
ὁ ἀνὴρ, ἄνδρος, & ἀνέρος, *vir.*
τὸ ἦτορ, ορος, *cor.*
ὁ ἢ ἡ μάρτυρ, υρος, *testis.*
ὁ φὼρ, φωρὸς, *fur.*
ὁ Ἕκτωρ, ορος, *Hector.*
τὸ ὕδωρ, ατος, *aqua.*
ὁ Αἴας, αντος, *Aiax.*
ὁ μέλας, ανος, *niger.*
ἡ μοῖρα, ας, *vnitas.*
τὸ γῆρας, ατος, *senectus.*
ἡ φῶς, φωτὸς, *commune.*
ὁ ἢ ἡ παῖς, παιδὸς, *puer, puella.*
ἡ ναῦς vel νηῦς, νεὼς vel νεὸς, *nauis.*
ὁ πλεὼς, εὼς, *pectens.*
ὁ χαλκεὺς, ῆος, *gnatus.*
ἡ κλεὶς, κλειδὸς, *clauis.*
ὁ βασιλεὺς, ῆος, *Rex.*
ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *vestis.*
ὁ τιμὴς, ῆντος, *honoratus.*
ὁ κλέμμις, εντος, *Clemens.*
ὁ Δημοσθένης, ους, *Demosthenes.*
ὁ ὄφις, ιος, *serpens.*
ὁ Πάρις, ιδος, *Paris.*
ὁ ὄρνις, ιθος, *auis.*
τὸ τεῖχος, εος, *murus.*
τὸ τετυφὸς, ότος, *verberans.*
ὁ ἢ ἡ βοῦς, ὸς, *bos.*
ὁ πλακοῦς, οῦντος, *placenta.*
ὁ ὀδὼς, οντος, *dens.*
ὁ ποῦς, ποδὸς, *pes.*
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris.*
ὁ μῦς, υὸς, *mus.*
ὁ πέλεκυς, εως, *securis.*
ἡ χλαῖνα, ης, *chlamys.*
ὁ ζυγὸν, ὠτος, *iugum.*
ἡ κόρυς, υθος, & υος, *galea.*
ὁ γέλως, ωτος, *risus.*
ἡ αἰδὼς, οῦς, *pudor.*
ὁ Τρῶς, ωὸς, *Troianus.*
ὁ ἅλς, λὸς, *sal.*
ἡ ἅλη, λης, *mare.*
ἡ ἕλμις, νθος, *vinea.*
ὁ μάκαρ, ρος, *beatus.*
ὁ ὤψ, πος, *vultus.*
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs.*
ἡ κατῆλιψ, φος, *scala.*

Quinque Declinationes nominum Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in vnam, vel Synæresi, qua fit cùm duæ vocales in vnam ita cœunt, vt amba seruentur: vt τεῖχεϊ, τείχει, vel Crasi, cùm vtraque vocalis, vel altera mutatur, vt τεῖχα, τείχῃ.

Prima declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes, in ης Masculini, Fœminini, & Communis generis, vt ἄρης, Mars: ἡ τερμὴς, triremis: ὁ ἢ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες, & ος neutrius, vt τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing.Nom.ὁ Δημοδόκης, Gen.τοῦ Δημοδόκεος, ους, Dat.τῷ Δημοδόκεϊ, ει, Acc.τὸν Δημοδόκεα, ην, Voc.ὦ Δημόδοκες.

Dual.Nom.& Ac.τὼ Δημοδόκεε, η, G.& D.τοῖν Δημοδοκέοιν, οῖν, V.ὦ Δημοδόκεε, η.

Plural.Nom.οἱ Δημοδόκεες, εις, Ge.τῶν Δημοδοκέων, ῶν, Dat.τοῖς Δημοδόκεσι, Ac.τοὺς Δημοδόκεας, εις, Voc.ὦ Δημοδόκεες, εις.

Sing.Nom.τὸ τεῖχος, Gen.τοῦ τείχεος, ους, Dat.τῷ τείχεϊ, ει, Ac.τὸ τεῖχος, V.ὦ τεῖχος.

Dual.Nom.& Ac.τὼ τείχεε, τείχη, G.& D.τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc.ὦ τείχεε, τείχη.

Plural.Nom.τὰ τείχεα, η, Gen.τῶν τειχέων, ῶν, Dat.τοῖς τείχεσι, Acc.τὰ τείχεα, τείχη, Voc.ὦ τείχεα, τείχη.

Regula.

Nomina propria huius Declinationis, & composita ab ἔπος, in quibusdam casibus impersyllabicè inflectuntur: vt ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἐπαλάστης, τοῦ ἐπαλάστου, Nomina

Nomina quæ desinunt in υς purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in α, vt ὁ ἡ ὀφρυς, ingeniosum, Acc. τὸν ἡ τὴν ὀφρυν, ὀφρυᾶ.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes, ις, masculini & fœminini generis, vt ὁ ὄφις, serpens, ἡ πόλις, ciuitas. Et ι neutrius, vt τὸ σίναπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφεος. Dat. τῷ ὄφει, ὄφι. Ac. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει. Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν. Voc. ὦ ὄφει.
Plural. Nom. οἱ ὄφεις, ἴφις. Gen. τῶν ὀφέων. Dat. τοῖς ὄφεσι. Ac. τοὺς ὀφεας, φις. Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίναπι. Gen. τοῦ σινάπεος. Dat. τῷ σινάπει, πι. Ac. τὸ σίναπι. Voc. ὦ σίναπι.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σινάπει, Gen. & Dat. τοῖν σινάπεοιν. Voc. ὦ σινάπει.
Plural. Nom. τὰ σινάπεα, σίναπα. Gen. τῶν σινάπεων. Dat. τοῖς σινάπεσι. Ac. τὰ σινάπεα, πα. Voc. ὦ σινάπεα, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamuis vltima sit longa: vt ἡ πόλις, τῆς πόλεως, ciuitas.

Tertia Declinatio.

Vnicam habet terminationem, generis Masculini tantùm in ευς: vt ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς. Gen. τοῦ βασιλέος. Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ. Ac. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Ac. τοὺς βασιλέας, λεῖς. Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, vt ἡ Λητώ, Latona: ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ. Gen. τῆς λητόος, οῦς. Dat. τῇ λητοῖ, οῖ. Ac. τὴν λητὼ, τῶ. Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Ac. τὼ λητὼ. Gen. & Dat. τοῖν λητοῖν. Voc. ὦ λητὼ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ. Gen. τῶν λητῶν. Dat. τοῖς λητοῖς. Ac. τὰς λητοὺς. Voc. ὦ λητοὶ.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur, Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis Simplicium.

Vocatiuus singularis similis est Datiuo, qui desinit in οι.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ατος generis neutrius: vt τὸ κρέας caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τοῦ κέρατος, κέρεος, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέρει, κέρᾳ. Ac. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρεε, κέρᾱ. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κερέοιν, κερῷν. Voc. ὦ κέρατε, κέρεε, κέρᾱ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρεα, κέρᾱ. Ge. τῶν κεράτων, κερέων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Ac. τὰ κέρατα, κέρεα, κέρᾱ. Voc. ὦ κέρατα, κέρεα, κέρᾱ.

Contractio fit tollendo τ, vt κέρας, κέρατος, κέρεος.

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

Ὁλοπτωτῶν, quæ contrahuntur in omnibus casibus, vt

1. βλος, νῦς, mens. ῥόος, ῥῦς, fluxus. πλόος, πλοῦς, nauigatio. ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex. διπλόος, διπλοῦς, duplex. σάος, salus, σῶς, Att. & σῶν Acc.
2. χρυσοῦς, aureus. ἀργυροῦς, argenteus. χαλκοῦς, ereus, à nominibus in εος.
3. σημέιος, σημεῖς, σημέιντος, σημεῦντος. πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.
4. ὁ τίμιος, τίμιντος, à τιμάειν, honorandus.
5. In ῡ circumflexa, τὸ κῦρ, κύ ρεος, à κύαρ, cor. & παῖς, παιδός, à παΐσσειν, puer.
6. μυσός, τῦ μυσοῦ, μυσοῦς, τῦ μυσοῦν, μυσοῦν, τῦ μυσοῖν.
7. Διδῦς, Διδῦν, ὁ Διδῦς, Διδῦνος. Οἰδίπους, οἰδίποδος, ὁ οἰδίπόδα, Οἰδίπόδα, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν. Gen. ιν, ι. Dat. ῳ, ῷ.

Πολυπτωτῶν, quæ pluribus casibus contrahuntur, ea sunt vel

1. Substantiua Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo plurali in υς, vt ἐρέτης, ἐρετᾶς, remex.
2. Imparisyllabica in υς, contrahuntur in Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo plurali in υς, vt βοῦς, bouis, βῶς Dor. βῶν.
3. Adiectiua in υς, quorum masculina in Datiuo singulari, Nominatiuo, Accusatiuo & vocatiuo plurali, contrahuntur more primæ declinationis contractorum, vt ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδέα.
4. Comparatiua quæ contrahuntur in Accusatiuo singulari, in Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo plurali, vt Acc. μείζονα μείζω, μείζω. Nom. μείζονες, μείζους, μείζῡς. Acc. μείζονας, μείζους, μείζῡς, τὰ μείζονα, μείζω, μείζω.

Heteroclita.

Heteróclita sunt, quæ à communi declinandi ratione desiecerunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς, vinculum, τὰ δεσμά, ἱστὸς, remus, τὰ ἱστία. ζυγὸς, iugum, τὰ ζυγά, κύκλος, circulus, τὸ κύκλα, λύχνος, lucerna, τὰ λύχνα. μοχλὸς, vectis, μοχλά, πόντος, dorsum, πόντα, σταθμὸς, statio, σταθμά, τράχηλος, collum, τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος, via, τὰ κέλευθα, ἡ ἅρμα, currus, τὰ ἅρματα: quibus addi potest, ὁ ἡ τετράορος, τὸ τέτρατρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini. Duali verò masculini, vt ἡ γυνή, mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, ἡ πόλις, ciuitas, τὼ πόλει, ἡ χείρ, manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Apeota sunt
- Nomina literarum, vt Δῆτα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, vt οἶ pro οἶκος, domus, πῆρ pro πῆρατος, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poetica in φι & φιν.
- Similiter βρίτομαρτ. statua, σῶμα, corpus, σέβας, veneratio, ὄνας, somnium, κῆας, poculum, ἔρυλος, vtilitas, σέλας, lumen, πῶχαρ, torpor, δῶς, donum, &c.

Monoptoton

Monoptoton tantùm unum est, ἄτιτυ, ε, amice vel amici, ab ἄτις.

Diptota, ἀμφώ, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖς, τὺς φθοῖας, placenta, ἄγλα, quædam Nominatiuo & Accusatiuo plurali.

Triptota, ἀλλήλων, λοιν, λοιν, ἀλλ ἄλοις, αις, οις, ἀλλήλυς, λας, λα. τῦ ἀρὸς, τὸν ἀρὰ, οἱ ἀρνὲς, agnus. His adde sanctum nomen, Ιησῦς, Ιησῦ, Ιησῦ, Ιησῦν, Ιησοῦ, sic diminutiua circumflexa in υς, vt ὁ διονῦς, Bacchulus, Gen. τῦ ῦ, Dat. τῳ ῦ, Acc. τὸν υῦ.

Vocatiuo carent Indefinita, & interrogatiua.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς, mare, ἡ γῆ, terra, ὁ ἀὴρ, aer, τὸ πῦρ, ignis, τὸ ἔλαιον, oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐντίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, δῆλος, ὀνείρατα, & festa Deorum, cum plurimis alijs.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitiuum mutuantur, vt φρέαρ, puteus, ἦπαρ, iecur, ὕδωρ, aqua, ἦμαρ, dies. Gen. φρέατος, ἤπατος, ὕδατος, ἡμέρας. His addi potest, γάλα, lac, γάλακτος, γυνὴ, mulier, γυναῖκος.

Redundantia in Nominatiuo.

Ζεὺς, Iupiter, decem habet rectos. Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὺς, Ζάς, Δὶς, Δὴν, Δεὰν, Ζεὺς. Gen. Ζηνὸς vel Δεὸς. Dat. Ζηνὶ vel Δεῖ. Acc. Ζῆνα vel Δία. Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρα. κρᾶνον, κρᾶ indeclinabile, κρᾶς, κράτος, κράτας, κράατος, caput. ὁ υἱὸς, τῦ υἱῦ, υἱέος, τῦ υἱέος, υἷος, τῦ υἷος, υἷες, filius. ναῦς, νῆυς, nauis. Gen. ναὸς & νεὸς. μάκαρ, μάκαρος, μακάριος, felix. αἴκτις ἡ αἰκτὶς, radius. ὁ δεῖπνος, ἡ τὸ δεῖπνον, coena. ὁ δόυ ρος, ἡ τὸ δόυ ρον, lignum. μαρτὺς μαρτύρ, μάρτυρος, testis, ὁ σκότος, ἡ τὸ σκότον, tenebræ. ὁ ἔλεος, ἡ τὸ ἔλεος, misericordia. δάκρυ, ἡ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitiuo.

Δάρης, Δάρεως, Δάρεος, Dares. γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu. ὁ λᾶας, lapis. λάεως, & Crasi, λᾶος, ὁ λᾶος, τῦ λάϊ, ὁ λάεα, τῦ λάα. τὸ λᾶος, τῦ λάεος. ὁ λᾶις. λάϊος. ὁ λάϊς, τῦ λάϊ. Μάνως, Μίνως, Μίνω, Minos. γάλως, γάλωος, & γάλω, risus. δόρυ, hasta. δόρυος, δόρεος, δόρατος, δόρατα. Poet. δορὶ. δόρας, δόρατος. δόρυ ος, δόρεος, δόρυ.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona deriuatur.

Patronymica.

- Masculina desinunt vel
  - in δης, quæ fiunt à genitiuis primitiuorum mutando terminationem in δης, vt Πηλεὺς, Πηλεΐδης, per Synæresin Πηλεΐδης, per Epenthesin Πηλαΐδης.
  - in ιάδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, vt Βορέας, Βορεάδης, vel desinat purè, vt Ἄλλος, Ἀλλάδης.
- Fœminina desinunt in
  - ις & ας, quæ fiunt à primitiuis remouendo δη, vt Πηλεΐδης, Πηλείς, Πηλάδης, Πηλάς.
  - ινη vel αινη, quæ fiunt à genitiuis primitiorum mutando ultimam syllabam in ινη vel αινη, vt Α᾽τρέυς, Α᾽τρείδης, Α᾽τρείδη, Α᾽τρείς, Α᾽τρείδης, Ἰκάριος, Ἰκαρίδης, Ἰκαρίνη.

Patronymica Ionica desinunt in ιων, vt Κρόνιος, Πηλείων, Α᾽τρείων.

Diminutiua.

Diminutiua varias habent terminationes.

- Masculina in
  - ιον, μυελιον, stultulus.
  - αξ, λιθαξ, lapillus.
  - ισκος, νεανισκος, iuuenis.
  - λος, ναυπλος, naunula.
- Fœminina in
  - ις, κρηνις, fonticulus.
  - ιδιον, παιδιον, puellula.
  - ιη, πολιχνη, vrbecula.
- Neutra in — ιον, vt γνωμιδιον, sententiola, πολιχνιον, vrbecula.

Possessiua terminantur in

- ικος, vt μουσικος, musicus, à μουσα.
- ιος, vt ουρανιος, cælestis, ab ουρανος.
- ινος, vt ανθρωπινος, humanus, ab ανθρωπος.
- εινος, vt ανθρωπειος, humanus, ab ανθρωπος.
- ωδης, vt λιθωδης, lapidosus, à λιθος.
- ος purum, vt πατρωος, paternus, à πατηρ.

Adiectiua.

Adiectiua in ης purum & εις faciunt fœmininum per α. reliqua per η, vt αγνος, αγνη, αγνον, sanctus, αδιψος, αδιψη, αδιψον, floridus: excipitur ενδεης, ον, οντος, egenus.

Quatuor adiectiua formant neutrum per ο, ἅλως, ταλαιπωρος, ταδε, τοδε, γυμνος, & tria proprium, ἕκων, αὐτης, ἑκουσιος.

Adiect. in
- υς
- ις
- ης

formant fœm. per
- εια
- ειρα
- η

neutrum
- υ
- ες
- ων

ὀξυς, ὀξεῖα, ὀξυ, acutus.
ἡδιων, χαριεστατη, χαριεις, gratiosus.
ὁ ἡ τὸ πολυπους, τὸ πολυποδος.

Excipe πολυς, πολλη, πολυ. Ac. πολυν, πολλην, πολυ. Poet. πολυν. Gen. πολλοιο. Da. πολλῃ. Plural. Nom. πολλοι. Gen. πολλων. Dat. πολλοις. Acc. πολλας.

Adiectiua in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, vt πας, πασα, παν, omnis. Sed μεγας, μεγαλη, μεγα. Gen. μεγαλου, μεγαλης, μεγαλου. Acc. μεγαν, μεγαλην, μεγα. μελας, μελαινα, μελαν, niger. Gen. μελανος, μελαινης, μελανος. Ταλας, ταλαινα, ταλαν, miser. Gen. ταλανος, ταλαινης, ταλανος.

Sing. N. ὁ πας, ἡ πασα, τὸ παν. Gen. παντος, πασης, παντος. Dat. παντι, πασῃ, παντι. Acc. παντα, πασαν, παν. Voc. ὦ πας, πασα, παν.

Dual. Nom. Acc. Voc. παντε, πασα, παντε. Gen. & Dat. παντοιν, πασαιν, παντοιν.

Plural. Nom. παντες, πασαι, παντα. Gen. παντων, πασων, παντων. Dat. πασι, πασαις, πασι. Acc. παντας, πασας, παντα. Voc. ὦ παντες, πασαι, παντα.

Adiectiua per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in

- ης
- ες
- ους
- ως
- ων

formant neutrum

- ες
- ι
- υ
- υν
- ον

ὁ ἡ ἀληθης, ἡ τὸ ἀληθες, verum.
ὁ ἡ ἠυχαριις, ἡ τὸ ἠυχαρι.
ὁ ἡ ἄκλαυτος, ἡ τὸ ἀκλαυτον, sine lachrymis
ὁ ἡ πολύπους, ἡ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ ἡ ταλαν, ἡ τὸ ταλαν, tenen.
ὁ ἡ εὐδαιμων, ἡ τὸ εὐδαιμον, fœlix.

Sic ὁ ἡ τὸ, ἡ τὸ τι, quis. Gen. του ἡ της, ἡ του τινος. Dat. τῳ ἡ τῇ, ἡ τῳ τινι. Acc. τὸν ἡ τὴν τινα, ἡ τὸ τι, &c. Τὶς, alicuius quis, quæ, quod.

Quædam sunt trium [illegible] vt ὁ ἡ τὸ μεγας, μεγαλη, μεγα. fœlix. ὁ ἡ τὸ ἀφρων, ἀφρον, [illegible]

Numeralia.

Numeralia.

Numeralium quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardinalia sunt, εἷς, vnus, δύο vel δύω, duo, τρεῖς, tres, τέτταρες, quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino, εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, vnus.
Fœminino, μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν, vna.
Neutro, ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν, vnum.

} Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδείς, & μηδείς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, duo, genitiuo & datiuo δυοῖν & δοῖν. Atticè: datiuo δυσί. Poeticè.

Sed δύο omnium generum, & omnium casuum esse obseruatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισί. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα. Gen. τῶν τεττάρων. Dat. τοῖς τέτταρσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor vsque ad centum non declinantur numeralia, vt πέντε, quinque, ἓξ, sex, ἑπτὰ, septem, ὀκτὼ, octo, ἐννέα, nouem, δέκα, decem, ἕνδεκα, vndecim, δώδεκα, duodecim, δεκατρεῖς, tredecim, δεκατέτταρες, quatuordecim, δεκαπέντε, quindecim, &c. εἴκοσι, viginti, εἰκοσεῖς, viginti vnum, εἰκοσιδύο, viginti duo, &c. τριάκοντα, triginta, τεσσαρακοντα, quadraginta, πεντήκοντα, quinquaginta, ἑξήκοντα, sexaginta, ἑβδομήκοντα, septuaginta, ὀγδοήκοντα, octoginta, ἐνενήκοντα, nonaginta, ἑκατὸν, centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt, διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, τριακόσιοι, trecenti, τετρακόσιοι, quadringenti, πεντακόσιοι, quinquagenti, ἑξακόσιοι, sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι, mille, δισχίλιοι, bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος, *quotus, aptè respondent, vt* πρῶτος, primus, δεύτερος, secundus, τρίτος, tertius, τέταρτος, quartus, πέμπτος, quintus, ἕκτος, sextus, ἕβδομος, septimus, ὄγδοος, octauus, ἔνατος, nonus, δέκατος, decimus, ἑνδέκατος, vndecimus, δωδέκατος, duodecimus, τρισκαιδέκατος, decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dualia, quæ dierum spatium significant τριταῖος, tertianus, τεταρταῖος, quartanus, &c. id est, erumpens aut aliquid agens die tertio, quarto, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.	θ 9.	ι 10.	ια 11.
ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	ιϛ 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	
μ 40.	ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	τ 300.		
υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.	ϡ 900.	α 1000.				

Comparatio nominum.

Adiectiua in ος formant comparatiuum mutando ς in τερος, & superlatiuum in τατος, vt

εὐδαίμων, εὐδαίμονέστερος, εὐδαίμονέστατος.
εὐδαίμων, εὐδαιμονίστερος, εὐδαιμονίστατος.
εὐδαίμων, εὐδαιμονίτερος, εὐδαιμονίτατος.

Quæ penultimam habent breuem mutant ο in ω in comparatiuo & superlatiuo, vt φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe ἄφρων, ἀφρονέστερος, ἀφρονέστατος, stolidus, stolidior, stolidissimus.

Reliqua

Reliqua adiectiua comparantur per ϛερος & ϛατος, Sed in ας per αιτερος & αιτατος, in υς sæpè per ὑων & ϛατος, vt

	Θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
	Positiuus.	Comparatiuus.	Superlatiuus.
In ων	σώφρων,	σωφρονέϛερος,	σωφρονέϛατος, modeſtus.
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος, niger.
εις	χαρίεις,	χαριέϛερος,	χαριέϛατος, gratioſus.
ης	δυσκόλης,	δυσκολέϛερος,	δυσκολέϛατος, religioſus.
υς	ἁπλοῦς,	ἁπλούϛερος,	ἁπλούϛατος, ſimplex.
υς	θρῦς,	θρύττερος & θρῑκ,	θρύτατος & ϑρῑκατος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus, Ἀγαθὸς,	ἀμείνων, ἀρείων,	Melior,	Optimus. ἄριϛος.
Καλὸς,	Κρείττων, vel βέλτερος,		βέλτιϛος.
Ἐσθλὸς,	κρείσσων, vel κρείττων,		κράτιϛος.
	λώϊων, vel λωίτερος, λῴων,		λῶϊϛος.
	κερδίων,		κέρδιϛος.
	φέρτερος,		φέριϛος & φέρτατος.
Malus, Κακὸς,	κακίων, κήκιστερος,	peior,	κάκιϛος. peſſimus. χείριϛος.
	χείρων, χερείων,		
paruus, Μικρὸς,	μικρότερος, ὀλίγων, ὀλίζων, ὀλίων, ὀλίονων, μείων,	minor,	μικρότατος. minimus. ὀλίγιϛος.
Μέγας,	μείζων, & μέζονων,	μέζιϛος,	magnus, maior, maximus.
Αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιϛος,	turpis.
Ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιϛος,	inimicus.
Ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷϛος,	facilis.
Πολὺς,	πλείων & πλίων,	πλεῖϛος,	multus.
φίλος,	φίλτερος.	φίλτατος & φίλιϛος	Poet. amicus.

Attici formant multa per ιϛερος, & ιϛατος, & nonnulla per ερος, & ατος, à poſitiuis in ος.

Λάλος, λαλίϛερος, λαλίϛατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίϛερος, ὀλιγίϛατος vel ὀλίγιϛος, paucus, &c.

Comparantur etiam

- Subſtantiua, vt — Κῦδος, gloria, κυδίων, κύδιϛος.
- Pronomen, — αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verba — Βάλλω, βέλτερος, βέλτιϛος. Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριϛος, & φέρτιϛος.
- Aduerbia — Ἄνω, ſuprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. Μάλα, valdè, μᾶλλον, μάλιϛα. Κάτω, infrà, κατώτερος, κατώτατος. Πόῤῥω, longè, πορρώτερος, πορρώτατος. Πέρα, vltrà, περαίτερος, περάτατος. Ἔξω, extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. Ἐγγὺς, propè, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, ἔγγιϛα, ἐγγύτατος, vel ἔγγιϛος.
- Præpoſitiones — Ὑπὲρ, ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per ſyncop. ὕπατος. Πρὸ, antè, πρότερος, πρώτατος, πρῶτος.
- Participium — Ἔμφρων, ἐμφρόνεϛερος, robuſtus, ἐμφρονέϛατος, ἐμφρόνιϛος.

Pronomina.

Pronomina.

Pronomina primitiua sunt, ἐγώ, ego, σύ, tu, ἕ, sui.

Possessiua sunt, ἐμός, meus, σός, tuus, ὅς vel ἑός, suus, νωίτερος, noster duorum, σφωίτερος, vester duorum, ἡμέτερος, noster, ὑμέτερος, vester, σφέτερος, suus.

Demonstratiua sunt, ὅτος, hic, ἐκεῖνος, ille.

Relatiuum vnum, αὐτός, ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ, meiipsius, σεαυτοῦ, tuiipsius, ἑαυτοῦ, suiipsius.

Ἐγώ, ego.

Sing. Nom. ἐγώ. Gen. ἐμοῦ. Dat. ἐμοί. Acc. ἐμέ, & per Apharesin, μοῦ, μοί, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νώι, νώ. Gen. & Dat. νῶιν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς. Gen. ἡμῶν. Dat. ἡμῖν. Acc. ἡμᾶς.

Σύ, tu.

Sing. σύ, σοῦ, σοί, σέ. Dual. σφῶι, σφῷ, σφοῖν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ, sui.

Sing. Nominatiuo caret. Gen. οὗ, οἷ vel ἕο, οἱ. Dat. σφωί, σφί, σφῶιν, σφίν. Plur. σφεῖς, σφῶν, σφισί, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adiectiuorum, &, vt nomina secundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	ὅτος,	ἥδε,	τόδε.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.	ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
νωίτερος,	νωϊτέρα,	νωίτερον.	αὐτός,	αὐτή,	αὐτό.
σός vel τέος,	σή, τέη,	σόν, τέον.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σφωίτερος,	σφωϊτέρα,	σφωίτερον,	σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἑός vel ὅς,	ἑή vel ἥ,	ἑόν vel ὅν,	ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.			

Sing. Nom. ὅτος, ἥδε, τόδε. Gen. τούτου, τησδε, τοῦδε. Dat. τούτῳ, τῃδε, τῷδε. Acc. τοῦτον, τηνδε, τόδε.
Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, τησδε, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, τῃδοιν, τούτοιν.
Plural. Nom. οἵδε, αἵδε, τάδε. Gen. τῶνδε. Dat. τοῖσδε, τῃσδε, τοῖσδε. Acc. τούσδε, τασδε, τάδε.
Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina composita, quæ carent Nominatiuo.

G. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. G. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. G. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum ὅστις.

Ὁ ὅστις vel ὅτις, τοῦ ὅτευ & ὅτεο, τῷ ὅτεῳ & ὅτεω, τὸ ὅστις.
Ἡ ὅστις, τῆς ὅτεο, τῇ ὅτεῳ, τὴν ὅστιν.
Τὸ ὅστις, τοῦ ὅτεο, τῷ ὅτεῳ, τὸ ὅστις.

VERBVM.

Coniugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia grauem habent tonum in vltima, qui non apponitur, sed intelligitur, ita vt accentus sit in penultima.

Coniugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figuratiuæ, vel indices appellantur.

Littera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in σσ, ζ, ξ, ψ, prior littera est Characteristica.

Chara-

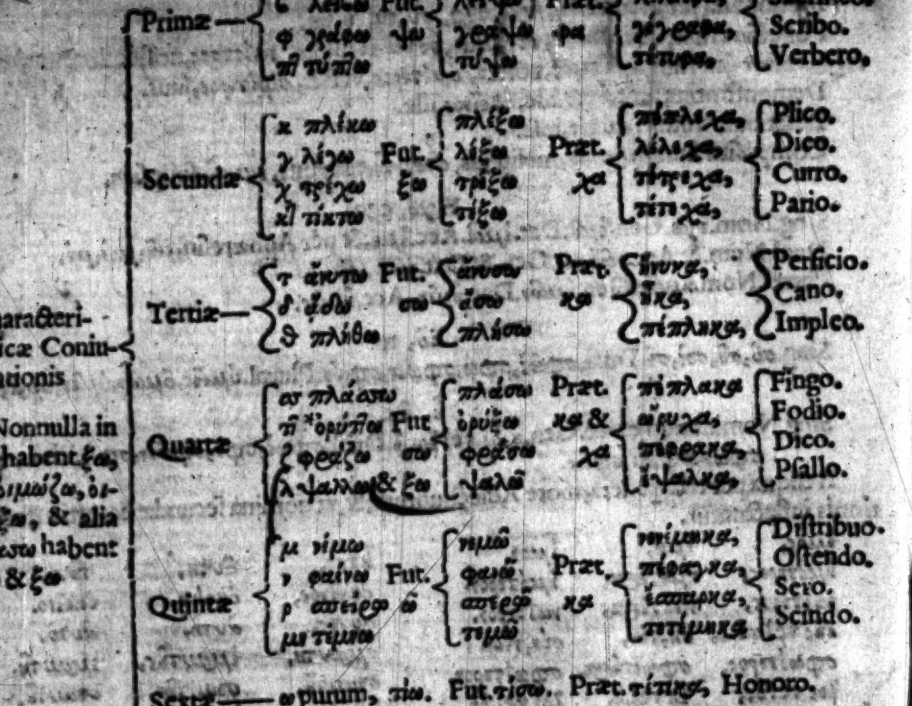

* Nonnulla in ζω habent ξω, vt ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in εσω habent σω & ξω

In Actiuo, & Medio octo sunt tempora. Præsens, Χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquamperfectum, Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus, & secundus, Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum; Μέλλων πρῶτος, καὶ δεύτερος. In Passiuo additur paulò post Futurum Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις.

Quinque, vt apud Latinos, Indicatiuus, Ὁριστικὴ. Imperatiuus, Προστακτικὴ. Optatiuus, Εὐκτική. Subiunctiuus, Ὑποτακτικὴ. Infinitiuus, Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima pluralis deest. Cùm tertia pluralis exit in σι vel νσι, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicatiuus, à quo omnes alij modi deducuntur.

Tempus præsens.

Verbero.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
D. τύπτετον, τύπτετον.
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Vnde Imperfectum.

Verberabam.

S. ἐτυπτον, ἐτυπτες, ἐτυπτε.
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἐτυπτον.

Præs. prima.

Verberabo.

S. τύψω, τύψεις, τύψει.
D. τύψετον, τύψετον.
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Vnde Aoristus primus.

Verberaui.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. Verberaui.
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Vnde Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. Verberaueram.
D. ἐτετύφειτον, ἐτετύφειτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. Verberaui.
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Vnde Fut. ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. Verberabo.
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperatiuus.

Præſens & Imperf.

S. τύπτε, τυπτέτω. Verbera.
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. Verberato tu.
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. Verberato tu.
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfect. & Pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετυφέτω, Verberaueris.
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optatiuus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. Verbera-
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην. rem.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. Verberem.
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. Verberaue-
D. τύψαιτον, τυψαίτην. rim.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis vſitatiſſimus.

S. τύψειαν, τύψειας, τύψειε. Verbera-
D. τυψείατον, τυψειάτην. uerim.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & Pluſquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. Verberauiſſem.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. Verbera-
D. τύποιτον, τυποίτην. uerim.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Fut. ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. Verberem.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subiunctiuus.

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. Si verberem vel verberarem.
D. τύπτητον, τύπτητον.
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* Iones addunt ει tertijs perſonis ſingularibus, vt τύπτῃσι, pro τύπτῃ.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. Si verberauero.
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Si verberauero.
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Pluſquam perf. εἰμὶ

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. Si verberauerim.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitiuus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.

Perfect. & Pluſquam. τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperf.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. Verberans.
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. Verberaturus.
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. Qui verberauit.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect & Pluſquam.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. Qui verberauit.
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. Qui verberauit.
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. Verberaturus.
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.

Cognata tempora in Voce Actiua.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τυπτοίμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἐτύπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut.a.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.a.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor.2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπειν	τυπὼν
Fut.2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεγχα	λέλεγχε	λελέγχοιμι	λελέγχω	λελεγχέναι	λελεγχὼς
Pluſq.	ἐλελέγχειν					
Fut.a.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.a.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λαγεῖν	λαγὼν
Fut.2.	λαγῶ		λαγοῖμι		λαγεῖν	λαγῶν

Indicat.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πεῖθοιμι	πείθω	πεῖθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπειχα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πέπεικω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Pluſq.	ἐπεπείκη					
Fut.a.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor.a.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor.ℭ.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut.ℭ.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φρέζω	φρέζε	φρέζοιμι	φρέζω	φρέζειν	φρέζων
Imperf.	ἔφρεζον					
Perf.	πέφρεγκα	πέφρεγκε	πεφρέγκοιμι	πεφρέγκω	πεφρεγκέναι	πεφρεγκώς
Pluſq.	ἐπεφρέγκη					
Fut.a.	φρέξω		φρέξοιμι		φρέξειν	φρέξων
Aor.a.	ἔφρεξα	φρέξον	φρέξαιμι	φρέξω	φρέξαι	φρέξας
Aor.ℭ.	ἔφραδον	φράδε	φραδοίμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut.ℭ.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τρέχω	τρέχε	τρέχοιμι	τρέχω	τρέχειν	τρέχων
Imperf.	ἔτρεχον					
Perf.	δέδρομα	δέδρομε	δεδρόμοιμι	δεδρόμω	δεδρομέναι	δεδρομώς
Pluſq.	ἐδεδρόμειν					
Fut.a.	δραμοῦμαι		δραμοῖμι		δραμεῖν	δραμοῦν
Aor.a.	ἔδραμον	δράμε	δράμοιμι	δράμω	δράμαι	δράμας
Aor.ℭ.	ἔδρομον	δρόμε	δραμοῖμι	δράμω	δραμεῖν	δραμών
Fut.ℭ.	δραμοῦμαι		δραμοῖμι		δραμεῖν	δραμοῦν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἄκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἀκηκόοιμι	ἀκήκοω	ἀκηκοέναι	ἀκηκοώς
Pluſq.	ἀκηκόειν					
Fut.a.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.a.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor.ℭ.	ἄκουον	ἄκουε	ἀκοίμι	ἀκούω	ἀκοεῖν	ἀκουών
Fut.ℭ.	ἀκούω		ἀκοῦμι		ἀκοεῖν	ἀκουῶν.

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema & fundamentum, vt τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, vt τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex Syllabicum, ἀυξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicatiui, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in temporale η, vt ἤμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis siue à vocali, siue à diphthongo incipientibus, vt ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, vt ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο: α & ε mutantur in η, vt ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, vt ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, αυ, οι: αι mutatur in η, vt αἴρω, ἦρον, tollebam, αυ in ηυ, vt αὐξάνω, ἤυξανον, augebam, οι in ω, vt οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχουν, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἰξευον, viscо aues capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, iniuria afficio.
  - ω, ὠθέω, ὤθουν, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
  - ευ, εὐθύνω, ἴυθυνον, dirigo.
  - υ, ἀτύζω, ἄτυζον, vulnero.

Attice semen ευ mutatur in ηυ, vt ἠυχόμην, ἠυχόμην, ero, orabam, & εἶδον, fui. Plusquamperfectum εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Attice ἤδειν, sciueram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: vt ἄω, ἄον, spiro, ἀίω, ἄιον, audio, ἀνδάνω, ἀνδανον, insuetus sum, ἀνδάνομαι, ἀνδάνόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, vt ἔχω, εἶχον, habeo, ἕλω, εἷλον, capio, ἕλκω, εἷλκον, ἑλκύω, εἵλκυον, traho, ἕρπω, εἷρπον, serpo, ἵστημι, στῆναι, sto, ἕπομαι, εἱπόμην, sequor, ἔρω, dico: ἑστιάω, conuiuio excipio: ἕζω, sedeo: ἐάω, sino: ἕω, induo: ἑλκύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod seruat augmentum in omnibus modis, ἔδω, assueleo, præteritum medium εἴωθα, interposito α.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur, vt ἑορτάζω, ἐώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam in ευ, nullum habent augmentum, vt ὀδύνω, ὠδυνον, tumeo, ἰσχυρίζω, domum custodio, οἰνόω, in vinum verto, ὠκύω, concito, & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio si componantur vel cum
- Nomine, vt φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, vt καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in vsu; vt ὑπερασπίζω, ὑπερησπίζον, supplico, ἀπεκόμην, ἐμεμελήθην, ἐμέμελον, curo.
- ἀ, ἀν, vel ἀμ, & ϝ, priuatiua particula, vt ἄφρων, ἄφρων, insipiens sum, ἀμελέω, ἀμέλουν.

Augmentum

Augmentum erit in medio inter præpositionem, & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, vt κατακαίω, κατακαίω, condemno, ἐκπλαύω fruor, ἐκπλαύω.
- Componatur cum δυς & ἀ, vt δυσαρεστέω, δυσαρέστεω, difficile, ἀφελέω, ἀφελήσω, benefacio, nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, vt δυσυχέω, ἐδυσύχουν, infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, vt ἐνοχλέω, ἐνωχλουν, turbo, ἀνορθόω ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tàm in præsenti, quàm in præterito, vt περακούω, περήκουον, perperam audio.

Excipe ἀφεί & ἀφεῖ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφιέννυμι ἀφεῖ autem sæpè contrahitur, vt ἀφίημι, ἀφίεμαι, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, vt καθάπτομαι, attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abijciunt augmentum, vt τύπτω, pro ἔτυπτον.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando vltimam syllabam in coniugatione

- Prima in λω.
- Secunda in ξω.
- Tertia in σω.
- Quarta in ασω, cum duplici αr. & πω, cum duplici π, in ψω, sed ζω in σω.
- Quinta in λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
- Sexta in σω.

Regula.

Penultima Futuri primi semper longa nisi in quinta coniugatione, vbi semper breuis est, vel elidendo secundam consonantem, vt τίμαω, τιμῶ, scindo, vel secundam vocalem diphthongi, vt φείδω, φειδῶ, ostendo.

Dissyllaba in εω formant futurum in εύσω, vt πλέω, nauigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω, præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non seruant, vt θρέψω à τρέφω, nutrio, θρίξω à τρέχω, curro, ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Aduerbij ἔξω, extrà.

In polysyllabis quartæ coniugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ω, vt νομίζω, νομιῶ arbitror, βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta cõiugatione ζω in σδω, vt κωμάσδω pro κωμάζω, lasciuio, &c. Futura in σω in ξω, vt βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω: & κλείω, claudo, κλείσω, κλεῖξῶ, & κλαυσῶ.

Aeoles efferunt futurum in εῶ per σω, vt ὄρεω, concito, ὀρέω, ὄρσω.

Poetæ in Futuro sextæ coniugationis sæpè abijciunt σ, vt εὑρέω, inueniam, pro εὑρήσω, à εὑρεῖν. κλείω, laudabo, pro κλείσω: & κλάω seu κεάω, cubabo, pro κλάσω à κλάω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, an paulò antè, an multò antè præterieris.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, vt τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt. Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, vt ἔδωκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, vnde in quinta coniugatione α mutatur in η, vt ψάλλω, ἔψαλα, cano, ε in ει, vt εἶπον, ἔλιπον, ἔρεξα, fero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, vt ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, à χέω, fundo, ἔκτεσα, ἔκτεα, à κτείνω, κτεῖνα, ἔσβεσα, ἔσβεα, à σβέννυμι, extinguo, ἔλυσα, ἔλυα, à λύω, viso, & ἔψυξα, ab ἐψύχω, frigo.

Præteritum

Præterium perfectum.

Præterium perfectum formatur à futuro primo, mutando in coniugatione

- Prima λω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta in λῶ, ρῶ, ω in κα, μῶ in μικα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplice Consonante, vt τύ-πτω, τέτυφα; vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantùm ε præponitur, vt ζάω, viuo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata adsumit suam tenuem, vt θύω, sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantùm præfigitur, vt ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali vel à diphthongo, idem erit initium præteriti, & imperfecti, vt ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ coniugationis mutant ε futuri in α, vt στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in αινω, ανω, υνω, abijciunt ν futuri in præterito, vt κλεῖνω, κλεῶ, ἔκλεικα, interficio, θυΐνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, vt φαίνω, ostendo, πέφαγκα: μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γραμματίω, & γναθίζω, tantùm ε proponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγραμμάτικα enim & ἐγναθίκα tantùm sunt in vsu.

Verba incipientia à π, β, μ, repetunt primam literam thematis, vt πέπομφα, πέπεμμαι, possideo, μέμνημαι, commemoro, μέμμηκα, præter πέφνα, ἔπεφνα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, breuibus præponunt duas priores literas thematis α, vt ἀλύξω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo, ἐλήλεγκα, ἠρήρεκα, contendo, & tertia syllaba corripitur si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, vt λείχω, εἴληφα, accipio, μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, vnde εἱμαρμένη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ coniugationis Attici conuertunt ε penultimam perfecti in ο, vt στρέφω, verto, ἔστροφα, κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquamperfectum.

Formatur à præterito mutando α in ει, & præponendo ε si verbum incipiat à simplici consonante, vt τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & seruando characteristicam præsentis, vt τύ-πτω, ἔτυπον.

Penultima huius Aoristi plerunque breuis, vnde si penultima præsentis sit longa positione posterior consonans abijcitur, vt κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi 2 ita mutantur.

- ε, ι mutantur in α, vt
  - λείχω, ἔλιχον, excorio.
  - λάζω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - κρίνω, ἔκρανον, vro.
  - πτύω, ἔπτυον, fedo.

  excipiuntur ἔλιχον, ἔβλεπον, ἔφλεγον.
- ου in υ, vt φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ω in ο, vt ἀκούω, audio, ἤκουον.
- ει in ε, vt λείπω, ἔλιπον, sed in quinta coniugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, vt σπείρω, fero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ο, vt ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam

Quædam tamen disyllaba habent penultimam longam, vt δῶ, dono, ξῶν: ἵκω, venio, εἶλκον, & pauca trisyllaba, vt εὑίσκω, servo, ἵστημι: πίμπλω, impleo, ἵπτυθον.

Obseruatio.

Obseruandum est in quarta coniugatione si futurum primum exit in σω Aoristus secundus definit in δον, si in ξω in γον, vt φείσω, dico, ἔφθιγδον, πίπτω, πέσσω, ἵπτυγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
κρύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαβον, fodio.
ἅπτω, ἔφαφον, suo.
θάπτω, ἔτυφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, vt pro ἔκτεινον, κίκτεινον, laberaui.

Verba sextæ coniugationis carent plerumque Aoristo secundo & futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abijciendo augmentum, vt ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus, formantur ab Indicatiuo, tempora similia à similibus.

Paradigma vocis Passiuæ.

Indicatiuus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. Verberor.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

* *Quatuor verba formant secundam personam in ει: βάλλομαι, βάλλει: ὀλλυμαι, ὄλλει: δύομαι, δύσει: ἵεμαι, ἵεσι: & facta crasi, εἶ.*

Vnde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. Verberabar.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. Verberatus fui.
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Vnde Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. Verberatus fui vel
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ησεσθον. verberabor.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. Verberatus sum.
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Vnde Plusquam perf.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. Verberatus eram.
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Vnde Paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. Mox verberabor, vel iam
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἐσθον. verberatus sum.
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Aoristus

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Verberatus fui.
D. ἐτυφθήτην, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Vnde Fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Verberatus fui vel Verberabor.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἔσθην.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperatiuus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. Verberare.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam.

S. τέτυφθι, τετύφθω. Verberare.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. Verberator tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθέντωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω. Verberator tu.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπέντωσαν.

Modus Optatiuus.

Præsens & Imperfectum.

Verberarer.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & Plusquam.

Verberatus essem.

S. τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
D. τετυμμένω, εἶτον, εἴτην.
P. τετυμμένοι, εἶμεν, εἶτε, εἶεν.

Aoristus α.

Verberatus sim vel fuerim.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
D. τυφθείητον, τυφθείτην.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ε.

Verberatus sim vel fuerim.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη.
D. τυπείητον, τυπείτην.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

Verberer.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ε.

Verberer.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Pauli

Paulò post Futurum.

S. τύψοίμι, τύψοις, τύψοι. Mox verberarer.
D. τύψοίμεθον, τύψοιθον, τύψοισθον.
P. τύψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Modus Subiunctiuus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτωμι, τύπτῃς, τύπτῃ. Si verberer vel
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & Plusquam. ἐὰν

S. τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ. Si verberatus sim vel
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον. essem.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Si verberatus sim vel fuerim
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. vel fuero.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus ϛ. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Si verberatus fuero.
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitiuus.

Præs. & Imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & Plusquam. τετύφθαι.
Aoristus primus. τυφθῆναι.
Aoristus secundus. τυπῆναι.

Fut. α. τυφθήσεσθαι.
Fut. ϛ. τυπήσεσθαι.
Paulò post Fut. τετύψεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. Qui verberatur.
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Plusquamperf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. Verberatus.
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. Verberatus.
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. Verberatus.
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum

Futurum α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.	Verberandus.
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum ε.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.	Verberandus.
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

Paulò post Futurum.

M.	ὁ τυλιξόμενος, τοῦ τυλιξομένου.	Mox verberandus.
F.	ἡ τυλιξομένη, τῆς τυλιξομένης.	
N.	τὸ τυλιξόμενον, τοῦ τυλιξομένου.	

PASSIVA.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φραζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. ε.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. ε.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Pau.p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Aor.α.	ἐφράδην	φράδητι	φραδείην		φραδῆναι	φραδείς
Fut.α.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σωίζομαι	σώιζου	σωιζοίμην	σωίζωμαι	σωίζεσθαι	σωιζόμενος
Imperf	ἐσωιζόμην					
Aor.ε.	ἐσώθην	σώθητι	σωθείην	σωθῶ	σωθῆναι	σωθείς
Fut.ε.	σωθήσομαι		σωθησοίμην		σωθήσεσθαι	σωθησόμενος
Perf.	ἐσωσμαι	ἔσωσο	σεσωσμένος εἴην	σεσωσμένος ὦ	σεσῶσθαι	σεσωσμένος
Plusq.	ἐσώσμην					
Pau.p.	σεσώσομαι		σεσωσοίμην	σωθῶ	σωθῆναι	σωθείς
Aor.α.	ἐσώθην	σώθητι	σωθείην		σωθῆναι	σωθείς
Fut.α.	σωθήσομαι		σωθησοίμην		σωθήσεσθαι	σωθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἄκουε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.ε.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut.ε.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Aor.α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην		ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut.α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Cognata

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut.1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor.2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut.2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul.p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor.1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut.1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor.2.	ἐπιθόμην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut.2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul.p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor.1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut.1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

VOX PASSIVA.

Nouem ſunt tempora in voce paſſiua, { Præſens, Præteritum, Aoriſtus ſecundus.
quorum tria deducuntur ab Actiua.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti actiuo, mutando ω in ομαι, vt τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, vt τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo actiuo vertendo ον in ην, vt ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ Aoristi C. addendo σομαι, & abijciendo augmentum, vt ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito actiuo, mutando in Cõiugatione

- Primâ φω, in μμαι, μ geminato, vt τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secundâ χω in γμαι, vt λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertiâ κω in σμαι, vt πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quartâ
  - χω in γμαι, vt τέτυχα, τέτυγμαι.
  - κω in σμαι, vt πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quintâ κω in μαι, vt ἐψαλκα, ἐψαλμαι.
- Sextâ κω in
  - σμαι, si penultima præteriti sit brevis, vt τετέλεκα, τετέλεσμαι.
  - μαι cùm penultima præteriti actiui sit longa, vt πεποίηκα, πεποίημαι. Excipe ἥκασμαι.

A verbis in νω Attici faciunt præteritum passiuum per σμαι, vt μαίνω, inquino, μεμίασμαι, φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρσ implicitum cum consonante mutant σ in α, vt ἔσπειρα, ἔσπορα, ἔσπαμμαι vertò. Excipe βέβρεγμαι, à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquamperfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, vt τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & Plusquam perfectum in secundâ & tertiâ personâ Duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in τον vel ται purum: cùm verò desinit in ται vel τι impurum, circumloquimur tertiam pluralem, per participium, & εἰσι, vt τέτυπται, τετυμμένοι, εἰσι.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ singulari in Perfecto & Plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, vt ἔψαλται, ἐψάλατο. Verùm si tenuis præcedat vertitur in suam aspiratam. & σ in θ, aliquando in δ, vt τέτυπται τετύφαται, πέπειται πεπείθαται. ἐσκίαται ἐσκιάδατο. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumque corripiuntur, vt τέθειται, τεθεῖαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, retinendo augmentum imperfecti, vt τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur

- μιμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum.
- ἐτάρφθην ab ἔτορται, conualui. } quæ absumunt σ.
- ἐσάωθην à σέσωται, seruatus sum, quod abijcit σ.
- ἐυρέθην ab ἤυρται, inuentus sum.
- ἐρίφθην ab ἔρριπται, sublatus sum. } quæ cum paucis alijs mutant π in φ.
- ἐτίφθην à τέθειται.

Verba quæ in præterito verterant φ in π, in Aoristo primo resumunt φ, vt ἔσταμμαι, ἐστάφθην, & quæ abiecerunt γ. Poeticè hic illud recipiunt, vt ἐκλίθην pro ἐκλίνθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amouendo augmentum, vt ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti posito ομ ante αι, vt τέτυφαι, τετύ-ψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicatiuo, & tempora à suis temporibus.

Verbum

Verbum Medium.

Verbum medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam significationem, partim passiuam, partim actiuam habet.

Actiuam habet terminationem in Perfecto, & Plusquamperfecto, in reliquis temporibus Passiuam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi vbiuis actiuè vel passiuè arbitrio nostro accipi possint, vt communia apud Latinos, sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus vtramque significationem habent, vt ἄγομαι, duco & ducor.

Actiua significatio tribuenda est (vt aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris medijs, & actiuè sunt interpretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, vt τέτυγκα, à τύκω, contabui: σέσηπα, à σήπω, computrui: μέμνημαι, à μνάομαι, memini: ὄλωλα, ὀστόλωλα, perij, & similia.

Cognata tempora in Voce Media.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπται	τέτυφθω	τετύποιμι	τετύπω	τετυπῆσθαι	τετυπτώς
Plusq.	ἐτετύπτην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					
Fut. 2.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 2.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πεποιθέτω	πεποιθοίμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq.	ἐπεποίθειν					
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φεύζομαι	φεύζου	φευζοίμην	φεύζωμαι	φεύζεσθαι	φευζόμενος
Imperf.	ἐφευζόμην					
Aor.1.	ἐφευδάμην	φεῦδαι	φευδαίμην	φεύδωμαι	φεύδασθαι	φευδάμενος
Fut.1.	φευδήσομαι		φευδαίμην		φευδήσεσθαι	φευδήσομενος
Perf.	πέφευδα	πέφευδε	πεφευδείην	πεφεύδω	πεφευδέναι	πεφευδώς
Pluſq.	ἐπεφεύδειν					
Fut.2.	φεύσομαι		φευσοίμην		φεύσεσθαι	φευσόμενος
Aor.2.	ἐφευσάμην	φεῦσαι	φευσαίμην	φεύσωμαι	φεύσασθαι	φευσάμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀνύομαι	ἀνύου	ἀνυοίμην	ἀνύωμαι	ἀνύεσθαι	ἀνυόμενος
Imperf.	ἠνυόμην					
Aor.1.	ἠνυσάμην	ἄνυσαι	ἀνύσαιμην	ἀνύσωμαι	ἀνύσασθαι	ἀνυσάμενος
Fut.1.	ἀνυσάμην		ἀνυσαίμην		ἀνυσάσθαι	ἀνυσάμενος
Perf.	ἤνυσμαι	ἤνυσο	ἠνυσμένος εἴην	ἠνυσμένος ὦ	ἠνῦσθαι	ἠνυσμένος εἶναι
Pluſq.	ἠνύσμην					
Fut.2.	ἀνυσθήσομαι		ἀνυσθείην		ἀνυσθήσεσθαι	ἀνυσθησόμενος
Aor.2.	ἠνύσθην	ἀνύσθητι	ἀνυσθείην	ἀνυσθῶ	ἀνυσθῆναι	ἀνυσθείς

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκοοίμην	ἀκοώμαι	ἀκοῦσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.1.	ἠκοόμην	ἀκοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut.1.	ἀκοήσομαι		ἀκοοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοήσομενος
Perf.	ἄκουσμαι	ἄκουσο	ἀκουσμένος εἴην	ἀκούσω	ἀκούσθαι	ἀκουσμένος εἶναι
Pluſq.	ἀκούσμην					
Fut.2.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Aor.2.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς

Formatio temporum in voce Media.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſiuo.
Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſiuo.

Aoriſtus ſecundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo actiuo, mutando ον in όμην, vt ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoriſtus primus.

Formatur ab Aoriſto primo actiuo addendo μην, vt ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.

Futurum primum.

Formatur à futuro primo actiuo, vertendo ω in ομαι, vt τύψω, τύψομαι. Sed in quinta coniugatione in οῦμαι, vt ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum ſecundum.

Formatur à futuro ſecundo actiuo, mutando ῶ in οῦμαι, vt τυπῶ, πεσοῦμαι, φυγοῦμαι, τυπήσομαι.

Excipe πίομαι, βήσομαι, ἔδομαι, ἐδοῦμαι, φάγομαι, ἐδομαι, φάγοσμαι, φάγομαι, & Poetica illa βίομαι, ἰδω, χέομαι, *per Craſin* οῦμαι, χῶ.

Præterium medium.

Formatur à præterito actiuo aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi pro ſua, vt τέτυφα, τέτυμμαι.

Ia

In sexta coniugatione tollitur κ, vt λίλυγκα, λέλυκα, à λύω.

Iones item tollunt κ, ex præterito medio, & penultimam corripiunt, vt χέω, fundo, χέομαι, χύμαι, pro χέχυγκα, μείω, promptus sum, μένω, μέμμαι, pro μέμιγκα, unde participia χεύατος & χυτός, μεμιαίνω & μεμιός.

Regula.

Penultima præteriti medij est eadem cum penultimâ præteriti actiui plerumque.

Sed in penultimâ perfecti actiui { ει, η, ω } mutatur in { οι, υ, ᾳ } πείθω, πέπεισθα, persuadeo.
φαίνω, πέφηνα, appareo.
θάλλω, τέθᾳλα, germino. Sed ε aliquando seruatur, vt ἐλήλεγα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti medij, vt λέγω, λέξω, λέλογα, & εἶπον ἔγω, εἶπω ἐγῶ, I aorist. ἔγω ἐγον, fero.

Cùm χ vel φ sit characteristica thematis idem est præteritum actiuum, & præteritum medium, vt γέγραφα.

Præteritum Plusquamperfectum medium.

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε si verbum incipiat à simplici consonante vel à muta cum liquidâ, vt τέτυπα, ἐτετύπειν, vt in voce Actiua.

Paradigma primæ coniugationis, per omnes modos, tempora, & Participia.

Modus Indicatiuus.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præsens.	τρίπτω	τρίπτομαι	τρίπτομαι
Imperfect.	ἔτριπτον	ἐτριπτόμην	ἐτριπτόμην
Perfect.	τέτριφα	τέτριμμαι	τέτριμμαι
Plusquamp.	ἐτετρίφειν	ἐτετρίμμην	ἐτετρίφειν
Aor. α.	ἔτριψα	ἐτρίφθην	ἐτριψάμην
Aor. ε.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Fut. α.	τρίψω	τριφθήσομαι	τρίψομαι
Fut. ε.	τράπω	τραπήσομαι	τράψομαι
Paul. post.		τετρίψομαι	

Modus Imperatiuus.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præs. & Imper.	τρίπτε	τρίπτου	τρίπτου
Perfect. & Plus.	τέτριφε	τέτριψο	τέτριψο
Aoristus α.	τρίψον	τρίφθητι	τρίψαι
Aoristus ε.	τράπε	τράπητι	τράπου

Modus Optatiuus.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præs. & Imper.	τρίπτοιμι	τριπτοίμην	τριπτοίμην
Perfect. & Plus.	τετρίφοιμι	τετριμμένος εἴην	τετριφοίμην
Aor. α.	τρίψαιμι	τριφείην	τρίψαιμην
Aor. ε.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Fut. α.	τρίψοιμι	τριφθησοίμην	τρίψοιμην
Fut. ε.	τράποιμι	τραπησοίμην	τράψοιμην
Paul. post.		τετριφοίμην	

Modus Subiunctiuus.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præs.& Imper.	τρίπω	τρίπωμαι	τρίπωμαι
Perfect.& Pluſ.	τετρίφω	τετραμμένος ὦ	τέτροπα
Aoriſt.α.	τρίψω	τριφθῶ	τρίψωμαι
Aoriſt.ϛ.	τραπῶ	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitiuus.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præs.& Imper.	τρίπειν	τρίπεσθαι	τρίπεσθαι
Perfect.& Pluſ.	τετριφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoriſt.α.	τρίψαι	τριφθῆναι	τρίψασθαι
Aoriſt.ϛ.	τραπεῖν	τραπῆναι	τράπεσθαι
Fut.α.	τρίψειν	τριφθήσεσθαι	τρίψεσθαι
Fut.ϛ.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπέεσθαι
Paulò poſt.		τετρίψεσθαι	

Participium.

	Actiuum.	Passiuum.	Medium.
Præs.& Imper.	τρίπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perfect.& Pluſ.	τετριφώς	τετραμμένος	τέτροπώς
Aoriſt.α.	τρίψας	τριφθείς	τρεψάμενος
Aoriſt.ϛ.	τράπων	τραπείς	τραπόμενος
Fut.α.	τρίψων	τριφθησόμενος	τρεψόμενος
Fut.ϛ.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπόμενος
Paulò poſt.		τετριψόμενος	

Verba circumflexa ſiue contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in vltimâ ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ coniugationis in εω, αω, οω, vnde tres ſunt Circumflexorum coniugationes. { prima in εω, / ſecunda in αω, / tertia in οω, } fut. in { ησω / ισω / ασω } præt. in { ηκα / ικα / ωκα }

Exceptiones in primâ coniugatione.

Quædam verba primæ coniugationis formant futurum atque præteritum, & in ασω, & εσω, ακα, & εκα, cum ν & ϱ, vt καλέω, voco, αἰνέω, laudo, φρονέω, ſapio, φορέω, geſto, χαρίω, ſatio, τελέω, perficio, πονέω, laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in έσσω, ſcilicet χέω, fundo, ῥέω, fluo, πλέω, flo, πλέω, nauigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda coniugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent λ vel ϱ conſonante non præcedente ante αω, formant futurum in ασω, & præteritum in ακα, vt ἰάω, ἰάσω, permitto, κοπάω, κοπάσω, laboro, ἐράω, ἐράσω, facio, γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen χράω vel χρέω, vro, & κλάω, frango, formant futurum χρήσω & κλάσω.

Exceptiones in tertiâ coniugatione.

Verba in εω quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ησω, præteritum in ηκα, per α, vt ἀ χρυσόω, χρυσόω, χρυσώσω, ἐκχρύσωκα, reliqua per ε.

Contrahuntur

Contrahuntur præsens & imperfectum in indicatiuo, in reliquis modis solummodò præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda coniugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum medium, vt ἁλίσκω, ἁλῶ, ἑάλων, sono.

In monosyllabis primæ coniugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, vt πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι. In monosyllabis secundæ coniugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima coniugatione { αι, αο } contrahitur in { ει, ᾳ, ω } si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda coniugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quauis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt αεις, αις, *in* ης, & αειν *in* ην, *vt* ὁρᾶεις, ὁρᾷς, ὁρᾶει, ὁρᾷ, ὁρᾶειν, ὁρᾶν, *& Attici in hu quatuor, vt* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo,* πείνῶ, πείνῇς, ῇ, *esurio,* δίψῶ, ῇς, ῇ *sitio,* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρᾶσθαι, *utor.*

Aeoles vertunt in infinitiuo ᾶν *in* ᾱις, *vt* γελᾱις *pro* γελᾶν.

Poetæ in secunda hac coniugatione post contractionem in ω, *præponunt* ὁ, *vt* κατηκομώωντες, κατηκομόωντες, *à* κατηκέομαι, *caput comatum habeo, &* α *nonnunquam geminant, vt* πιμπάαθαι *pro* πιμπᾶσθαι.

In tertia coniugatione.

Si α vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel υ sequitur ο, fit contractio in υ.

Si quauis alia sequatur vocalis, fit contractio in ει, nisi in infinitiuo qui contrahitur in ῦν, vt χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Actiuum. Præsens Indicatiui.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ		ἐο, ῶ	ἐες, εῖ	ἐω, ῶ,
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾶς	ἀει, ᾷ	ἀε, ᾶ, τον	του	ἀον, ᾶν, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀω, ᾶ σι,
3	χρυσόω, ῶ	ὁεις, οῖς	ὁει, οῖ	ὁε, οῦ		ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁω, οῦ.

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ἐποίεον, ουν	ἐεις, εῖς	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ		ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐον, οῦ.
2	ἐβόαον, ων	ἀεις, ᾶς	ἀε, ᾶ	ἀε, ᾶ τον	του	ἀον ᾶν μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀον, των.
3	ἐχρύσεον, ουν	ὁεις, οῦς	ὁε, οῦ	ὁε, οῦ		ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁον, ουν.

Imperatiuus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	πόει, ει	ει, ει	εί, ει			εί, ει		
2	βόα, ᾱ	ᾱ, ᾱ, του	ᾱ, ᾶ, του	του		ᾱ, ᾶ, τε	του σαν.	
3	χρύσου, ου	ου, ου	ου, οῦ			ου, οῦ		

Optatiuus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιοίμι, οῖ	ἑοίς, οῖς,	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	τον	την	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ.
2	Coalesce	ἀοις, ῷς	ἀοι, ῷ	ἀοι, ῷ			ἑοι, ῷ, μεν	ἀοι, ῷ, τε	ἀοι, ῷ, εν
3	χρυσόιμι, οῖ.	ὁοις, οῖς	ὁοι, οῖ	ὁοι, οῖ			ἑοι, οῖ	ὁοι, οῖ	ἑοι, οῖ

Subiunctiuus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἑῃς, ῇς	ἑῃ, ῇ	ἑη, ῆ			ἑω, ῶ	ἑη, ῆ	ἑω, ῶ.
2	βοάω, ῶ	ἀῃς, ᾷς	ἀῃ, ᾷ	ἀη, ᾶ, τον	τον		ἀω, ῶ μεν	ἀη, ᾶ, τε	ἀω, ᾶσι.
3	χρυσόω, ῶ	ὁῃς, οῖς	ὁῃ, οῖ	ὁη, οῖ			ἑη, οῖ	οη, οῖ	ὁω. ῶ.

Infinitiuus.

Præsens primæ coniugationis ποιέειν, ποιεῖν. 2. βοάεειν, βοᾶν. 3. χρυσέειν, χρυσοῦν. Perfect. & Pluſquamperf. 1. πεποιηκέναι. 2. βεβοηκέναι. 3. κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1. ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3. χρυσῶσαι. Fut. α. ποιήσειν. 2. βοήσειν. 3. χρυσώσειν.

Participium.

	Maſc.		Fœm.		Neut.	
1	ποιέων, ῶν	ἑοντος, ὢντος	ποιέουσα, ἑουσα	εὑσης, ἑσης	ποιέον, ποιοῦν.	
2	βοάων, ῶν	ἀοντος, ὢντος	βοάουσα, ῶσα	αὑσης, ωσης	βοάον, βοᾶν.	
3	χρυσόων, ῶν	ὁοντος, ὢντος	χρυσόουσα, ἑουσα	οὑσης, ἑσης	χρυσόον, χρυσοῦν	

Verbi Paſſiui Præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῶ	ἑῃ, ῇ	ἑι, εἰ	ἑ	εῶ,	ἑ	εῖ	ἑ.	
2	βοάο, ῶ, μεθ	ἀῃ, ᾷ	ἀι, ᾶ, τη	ω, μεθον	ᾶ, θον	ἑ	ὠμεθα	ἑ, θε	ῶ, νται.
3	χρυσόο, ῶ	ὁῃ, οῖ	ὁι, ῶ	ὁθ	ῶ	ἑ	ῶ	ῶ.	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέο, ἑ	ἑ, ἑ	ἑι, εἰ	ἑ	εῖ	θην	ἑ	εῖ	ἑν.
2	ἐβοάο, ω, μην	ἀο, ῶ	ἀι, ᾶ, τη	ω, μεθον	ᾶ, θον		ὠμεθα	ᾶ, θε	ῶν, το.
3	ἐχρυσόο, ἑ	ὁο, ῶ	ὁι, ῶ	ἑ	ῶ		ἑ	ῶ	ῶν.

Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò poſt.
1 πεποίημαι.	1 ἐποιησάμην.	1 ποιησόμαι.	1 πεποιησομαι.	Omnia vt in Barytonis.
2 βεβόημαι.	2 ἐβοάμην.	2 βοησόμαι.	2 βεβοησομαι.	
3 κεχρύσωμαι.	3 ἐχρυσώθην.	3 χρυσωθησομαι.	3 κεχρυσωσομαι.	

Imperatiuus Præſens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ἑ	ει, εἰ	εῖ			Perfect. & Pluſq. vtrin Barytonis.
2	βοάε, ῶ	αι, ᾶ θον	ᾶ, θον, σθων	θε	σθων	
3	χρυσόε, ἑ.	ὁι, ἑ	ἑ			

Optatiuus

Optatiuus Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	ποιοί, οἱ	οἶ	οἱ	οἶμεν			οἱ	οἶ	οἶεν
2	βοικοί, οῖ, μεν	οῖ, ο	οῖ, τε	οἶτον	οἶον	οἶμεν	οἶμεθα	οἶσθα	οἶντο
3	χρυσοῖ, οἱ	οἶ	οἶ	οἰμεν			οἱ	οἱ	οἶεν

Perfectum Optatiui.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	πεποίμην	πεποιῆο	οιῆτο	οἰμεθον	οἰσθον	οἰσθιν	οἰμεθα	οἶσθε	ἶεν
2	βεβοίμην	βεβοῖο	οῖτο	οἴμεθον	οἶσθον	οἴσθιν	οἰμεθα	οἶσθε	ἶν, το
3	κεχρυσοίμην	κεχρυσῷο	ῶτο	οἰμεθον	ῷσθον	ῷσθιν	οἰμεθα	ῷσθε	ῷεν

Subiunctiuus Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	ποίω, ῶ	ἴω, ῖ	ῖ	ὠμεθον	ῆ	ὦ	ῆ	ὦεν	
2	βοάω, ῷ, μεν	ᾳ, ᾷ	ᾷ, τον	ὠμεθον	ᾶ, ᾶθον, ᾶτον	ὦ, μεθα	ᾶ, ᾶθε	ᾶν, τον	
3	χρυσόω, ῶ	ὁῃ, οῖ	ῷ	ὠμεθον	ῷ	ὦ	ῷ	ὦν	

Perfectum.

1	πεποιῶμεν	πεποιῇ	πεποιῆται
2	βεβοῶμεν	βεβοῖ	βεβοῆται
3	κεχρυσῶμεν	κεχρυσῷ	κεχρυσῶνται

ὠμεθον, ᾶθον, ᾶθον, ὠμεθα, ᾶθε, ὦνται

Infinitiuus.

Præs. 1 ποιέεσθαι, οῦεσθαι — 2 βοᾶεσθαι, ᾶσθαι — 3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

Perfect. 1 πεποῆσθαι — 2 βεβοᾶσθαι — 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

1	ποιεόμενος, ὁ	μένος	μένη, μενον.
2	βοαόμενος, ὡ	μενος	
3	χρυσόμενος, ὁ	μενος	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indicat.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subiunct.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωται.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Particip.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infinit.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Particip.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor sunt Coniugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ coniugationis in { εω, αω, οω, υω } vt à { τίθεω, τίθημι, ponno. ἵστεω, ἵστημι, statuo. δόεω, δίδωμι, do. ζευγνύεω, ζεύγνυμι, jungo. }

Fiunt verba in μι { mutando ω vltimam syllabam in μι. vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, vt τίθεω, τίθημι. præponendo reduplicationem. }

Reduplicatio est duplex; { propria, cùm vel { repetatur prima consonans thematis cũ ι, vt δίδωμι. tenuis pro aspirata ponitur, vt θίθεω, τίθημι } Impropria, cùm ι tantũ præfigitur, idque fit, vel { cùm verbum incipiat à σ, vt ἵστεω, ἵστημι. cùm verbum incipiat à vocali, vt ἵεω, ἵημι. }

Aeoles mutant ν *in* σ, *geminato*μ, *vt* τίθεμμι *pro* τίθημι. *Doëti mutant* ν *in* ει, *per* σ, *vt* πίμπλειμι.

In quarta coniugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, vt Δῦμι, φημί, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, δῶμι, &c.

Destituuntur verba in μι Futuro secundo, Præterito medio, Aoristo secundo passiuo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ coniugationis si dissyllaba sunt, futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non vltra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optatiuo & Coniunctiuo.

Paradigma verborum in μι.

Indicatiui Præsens.

	Sing.				Dual.				Plural.			
1	τίθημι	ν	ς	σι	ν	ε	τον	τον	μεν	τε	ϊ	σι.
2	ἵστημι	ν			ν	α					ᾶ	
3	δίδωμι	ω			ω	ο					ᾷ	
4	ζεύγνυμι	υ			υ	υ					ῦ	

Imperfectum.

	Sing.				Dual.		Plural.
1	ἐτίθην	ν	ς	ν	ε	τον, την	μεν, τε, σαν.
2	ἵστην	ν		ν	α, ο		
3	ἐδίδων	ω		ω			
4	ἐζεύγνυν	υ		υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα, pro τέθηκα Boëticè.
2 ἕστακα, pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti medij ab ἵστημι
3 δέδωκα.

Plusquamperfectum.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus primus.

1 ἔθηκα. 2 ἔστηκα. 3 ἔδωκα.

Aoristus

Aoristus secundus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔβην	ἔβης	ἔβη	ἔβην	ἔβην	ἔβημεν	ἔβητε	ἔβησαν.
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ἔστην	ἔστην	ἔστημεν	ἔστητε	ἔστησαν.
3	ἔδυν	ἔδυς	ἔδυ	ἔδυν	ἔδυν	ἔδυμεν	ἔδυτε	ἔδυσαν.

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in plurali ac duali vocalem retinet longam: præter ἔβλω, ἔδυν, & δῶ à verbo δίδημι, mitto.

Imperatiuus Præsens.

						Aoristus C.
1	πίθητι	ι				1 θές, θέτω.
2	ἵστασι	α	τον	τη, των	τε, τωσαν.	2 στῆθι, στήτω.
3	δίδοθι	ο				3 δός, δότω.
4	ζεύγνυθι	υ				

Optatiuus.

	Præsens.				Aorist. C.
1	πθείλω			ην	1 θείλω.
2	ἱσταίλω, ης, η	ητον, ήτην	μεν, ητε, εσαν, &	ῆς, εις.	2 σταίλω.
3	δίδοιλω			οῖ	3 δόιλω.

Subiunctiuus, Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.		Aorist. C.		
1	πθῶ, ῇς, ῇ			ὦ	1 θῶ	θῶμεν	θῶ.
2	ἱστῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον	ῶμεν,	ᾶτε, τε, ῶσι.	2 στῶ	στῆτε	στῶ.
3	δίδῶ, ᾷς, ᾷ			ῶ	3 δῶ	δῶτε	δῶ.

Infinitiuus.

	Præsens.	Aor. C.
1	πθίναι.	1 θεῖναι.
2	ἱστάναι.	2 στῆναι.
3	δίδόναι.	3 δῦναι.
4	ζευγνύναι.	

PARTICIPIA.

	Præsens.			Aor. C.		
1	πθεὶς	εῖσα	τὸ ἐν.	ὁ θεὶς	θεῖσα	θέν.
2	ἱστὰς	ᾶσα	τὸ ἀν.	στὰς	στᾶσα	στάν.
3	δίδοὺς	οῦσα	τὸ ὀν.	δὺς	δῦσα	δύν.
4	ζευγνύς	ῦσα	τὸ ὐν.			

Vox Passiua.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθημαι			
2 ἵσταμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπθέμην			
2 ἱστάμην	σο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην			
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

Præteritum.

1 τέθειμεν. 2 ἵστημεν. 3 δέδημεν.

Plusquamperf.

1 ἐτεθείμεν. 2 ἐστήμεν. 3 ἐδεδήμεν.

Aoristus 2.

1 ἔτλημεν. 2 ἔστημεν. 3 ἔδημεν.

Futurum 2.

1 τεθήσομεν. 2 στησόμεν. 3 δησόμεν.

Paulò post Futurum.

1 τεθείσομεν. 2 ἱστάσομεν. 3 δεδήσομεν.

Imperatiuus.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶμεν			
2 ἵστασον	δον	δον, δον	δν, δωσαν.
3 δίδοσον			
4 ζεύγνυσον			

Optatiuus, Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμεν			
2 ἱστάμεν	ο, το	μεδον, δον, δαν	μεδα, δν, σαν.
3 διδόμεν			

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμεν	οἷ		
2 ἱστάμεν	αἷ ο, το	μεδον, δον, δαν	μεδα, δν, σαν.
3 δεδόμεν	οἷ		

Subiunctiuus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇς ῇ				
2 ἱστῶ	μεν ᾶς ᾶ	τον	ἀμεδον, δον, δον	μεδα, δν, σαν.	
3 διδῶ	ῷς ῷ				

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇς ῇ		ἦδον			ἦδι
2 ἑστῶ	μεν ᾶς ᾶ	τον	ἀμεδον ᾶδον	δον	ἀμεδα	ᾶδι δν σαν.
3 δεδῶ	ῷς ῷ		ᾶδον			ᾶδι

Infinitiuus.

Præsens.

1 τιθεδαι. 2 ἵστασδαι. 3 δίδοδαι. 4 ζεύγνυδαι.

Participia.

Præsens.

1 τιθείμενος
2 ἱστάμενος — ος, ον.
3 διδόμενος

Coniugatio verbi Medij.

Aoriſt. a { 1 ἐδυνησάμην. 2 ἐγνωσάμην. 3 ἐδυνασάμην. } Futurum a. { δυνησομαι, γνωσομαι, δυνασομαι.

In Indicatiuo.

Aoriſtus ſecundus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐβλ		
2 ἐγεν, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐβλ		

In Imperatiuo.

Sing.	Dual.	Plural.
1 βλ		
2 γεν, σο	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 βλ		

In Optatiuo.

Sing.	Dual.	Plural.
1 βλι		
2 γεν μην, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 βλι		

In Subiunctiuo.

Sing.	Dual.	Plural.
1 βλω η ω		
2 γεν μαι ῃ ῳ ται	ωμεθον, σθον, σθον	ωμεθα, σθε, ωντ.
3 βλι ῃ ῳ		

In Infinitiuo.

1 βλ		
2 γεν	σθαι.	Participia. 1 βλ, 2 γεν, 3 βλ } μενος, μενη, μενον.
3 βλ		

Formatio temporum verborum in μι.

De Præſenti iam ſupra dictum eſt.

Imperfectum.

Formatur à Præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ſ poſitione longâ, vt ἵστημι, ἱστάνω, ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſeruatio.

Numerus ſingularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in αω, vt ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, ἐτίθουμεν, ἐτίθουτε, ἐτίθουν. Secundæ etiam perſonæ Imperatiui ſæpe contrahuntur, vt τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθεθι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus.

Deducitur ab Imperfecto, reijciendo reduplicationem, & præponendo α, vt ἐτίθην, ἔδων, ſed ἔστην, ἔστη. Quod vt Præteritum ἔστηκα (quod & ἕστακα) neutram ſeu paſſiuam habet ſignificationem, ſcilicet ſteti, iacui, vel poſitus ſum.

Si verbum careat reduplicatione, idem eſt Perfectum & Aoriſtus ſecundus, vt σβέννυμι, ἔσβην, extinxi.

Annuala

Anomala in μι.

Verbum εἰμί, Sum. Indicativus.

Præsens.	Εἰμί, εἶς vel εἶ. ἐσ.	ἐστον ἐστον	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.
	Ἐμμὶ. D. ἐν & ἐσι. A. ἐστὶ. D.	ἔστι, ἔστη. Pleo. ἐμμὲς. D.	ἐστοι. I.
	ἔμμι. Æ. ἐανὶ. P.	ἔμες.	ἔυτι. Æ. ἐτὶ. D.
Imperfect.	Ἦν, ἦς, ἦ & ἦεν	ἦτον, ἤτην	ἦμὲν, ἦτε, ἦσαν.
	Ἔα I. ἤεσθα. Æ. ἔσκε. P.	ἤστον. P. ἤστην. P.	ἦμες. D. ἔσαν. P.
	ἦ A. ἐνδον. P. ἐαν. P.		ἐσκον. P.
	ἦα P. ἔης. P. ἔην. P.		
	Ἔην. P. ἐσκες. P. ἦε P.		
	Ἔσκον. P. ἦς. D.		
	Ἔον P.		
Futurum.	Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται	ἔσεσθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον	ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.
	Ἔασομαι P. ἐασῃ, ἐασεται P. ἔσῃ. Sync.		ἐασονται P.
	Ἔσῦμαι. D. ἐσῦ. D. ἐσῦται. D.		
	Ἔσυμαι. D. ἔσται I.		
	ἔσει. A.		

Imperativus.

Præsens.	Ἴσθι vel ἴσθι, ἔστω.	ἔστον, ἔστων.	ἔστε. ἔστωσαν.
	ἐαθι, P.		ἐστω, A.
	ἔασθι. P.		
	ἤτω. D.		

Optativus.

Præsens.	Εἴην, εἴης, εἴη.	εἴητον, εἰήτην.	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
	ἔοι. P.		εἴμεν, εἶτε, εἶεν, per Syne.
Futurum.	Ἔσοιμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.	&c.	

Subiunctivus.

Præsens.	Ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ.	ἦτον. ἦτον.	ὦμεν, ἦτε ὦσι.
	ἐω. P. ἐῆς, ἐῇ I.		ἐωσι. A. & P.
	εἶω. P. εἶης P. ἦσι & εἴησι.		
	ἔαδτε. Æ.		

Infinitivus. Participium.

Præsens.	Εἶναι. Com. Fut. ἐσεσθαι.	Præs. ὤν, οὖσα, ὄν. Fut. ἐσόμενος.
	Ἔμμεν. I.	ἐων P. ἐσσα, ἐον. ἐασόμενος P.
	ἦμεν & ἤμεναι. D.	εἰς. Æ. ἐασσα. D.
	ἔμεναι A.	
	ἔμμεναι. Æ.	

Εἶμι, Eo & Ibo. Indicativus.

Præsens.	Εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι.	ἴτον. ἴτον.	ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
	εἰδμι. Æ.	ἴμες. D.	ἰανσι. I.

Imper-

Imperfect. Εἶν, εἶς, εἶ. | ἦτον, ἤτην. | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἦον, ἦες, ἦα. P. ἦμεν D. ἦεσαν. P.

Pluſquamp. Εἵκειν, ἥκειν. Aoriſtus α. Εἶσα, inuſitatus.

Perf. Med. Εἶμαι, εἶαι, εἶται | εἶπται, εἶαται. | εἶμεθον, εἶασθε, εἶαται.
μαι, μαις, ται I.
Et ἧται, ἧιαι, ἧται.

Pluſquamp. Ἠειν, ἤεις, ἤει. | ἤειτον, ἠείτην. | ἤειμεν, ἤειτε, ἤεισαν.
ἤμεν, ἦστε, ἦσαν. A.

Aoriſt. c. Ἰὸν, ἶες, ἶε. | ἴτον, ἰίτην. | ἴομεν, ἴοτε, ἴον.
ἦσαν.

Imperatiuus.

Præſens. Ἴσθι vel εἶ, ἴτω. | ἴτον, ἴτων. | ἴτε, ἰόντων.
Aoriſt. c. Εἶ, ſolummodò in compoſitis: vt ἔξει, δίες: ἧκι, tranſi.

Optatiuus & Subiunctiuus non ſunt in vſu.

Infinitiuus. Participium.

Ἰέναι vel εἶναι & ἴεναι in Compoſitis. Ἰών, ἰοῦσα, ἰὸν, vt πιών, & ἰὼν.
Ἰέμεν I. Ἰέμεναι D.

Ἴημι, vado: Eadem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum vſurpantur ἀπίασιν in Indic. ἀπιῶσιν in Subiunct. ἀπιέναι in Infinit.

Ἵημι, Mitto. Indicatiuus.

Præſens. Ἵημι ἵης, ἵησι. | ἵετον ἵετον. | ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι.
ἱεῖσι I,
ἰᾶσι A.

Imperfect. Ἵειν, ἵεις, ἵει. | ἵετον, ἰέτην. | ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Ἵεον, ἵεες, ἵεε. ἵεν. Bx.
Ἵεσαν.

Perfectum. Εἷκα. εἵκαμεν, εἵκασι.

Aoriſt. α. Ἠκα, ἧκας, ἧκε. Aor. c. Ἠκες ἧ. | ἧτον, ἥτην. | ἧμεν, ἧτε, ἧσαν.
ἦκαν. A.

Imperatiuus.

Præſens. Ἴσθι ἴετον. Aor. c. ἔς, ἔτω. Perf. εἵκε, εἱκέτω.

Optatiuus.

Præſens. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aoriſt. c. Εἵην, εἵης, εἴη.

Subiunctiuus.

Præſens. Ἵω, ἵῃς, ἵῃ. Perf. Εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aoriſt. c. ὦ, ἧς, ἧ.
ὦμι, ἧσι, ᾗ. P. & εἶσι.

Infinitiuus.

Præſens. Ἶναι. Perfect. εἰκέναι. Aor. c. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἰέμεναι D.
Ἴέμεν. I. ἰέμεν I.

Participia. Præſentis, ἰείς, ἰεῖσα, ἰὲν. Perfect. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. c. ἄς, εῖσα ἐν.

Vox Paſſiua. Indicatiuus.

Præſens. Γ'ημαι, ῆσαι, ῆται.

Imperfect. Γ'ημην, ῆσο, ῆτο. Aor.a. ἵδλω & εἵδλω.

Perfectum. Εἶμαι, εἶσαι, εἶται. | εἰμεθον, εἶσθον, σθον. | εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται.

ἷονται.A.

Pluſquamp. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. Imperatiuus. Γ'εσο, ἴεσθω.

Vox Media.

Aoriſt.a. Η'κάμην, ἄκω, ἄκατο. Aor.c. Ε'μην, ἵσο, ἵο & ὖ, ἵντο.

Imperatiuus.

Præſens. Ε'σο, ἴεσθω, &c. *Optatiuus.* Ε'μην, εἶο, εἶτο.

ἷο.I.
ὖ.

Subiunctiuus. Infinitiuus. Participium.

Præſens. Ε'ω, ῶμαι, ῇ, ῆται. Aoriſt.c. ἵεσθαι. Aoriſt.c. ἵμενος.

Γ'ημι, Concupiſco.
Eandem habet inflexionem, præterquam quod format Aor.a. ἧσα, non ἧκα

Η'μαι. Sedeo.

Præſens. Η'μαι, ἧσαι, ἧται. | ἥμεθον, ἧσθον, σθον. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

ἷαται I.
ἧαται & εἷαται.P.

Imperfect. Η'μην, ἧσο, ἧτο. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθην. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

ἷατο.I.
ἧατο & εἷατο.P.

Imperatiuus.

Præſens. Η'σο, ἧσθω. Infinitiuus. ἧσθαι. Participium. ἥμενος.

Κεῖμαι, inde Compoſitum.

Præſens. Κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται. Imperf. Ε'κειμην.

κεῖσο.I.
κεῖθι.A.

Imperatiuus.

Præſens. Κεῖσο, Κεῖσθω. Ionicè κεῖο & κεῖθο. Att. κεῖθι.

Κεῖμαι, Iacco.

Præſens. Κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, νται.

κεῖατο.I. κεῖατο.P.

Imperfect. Ε'κειμην, ἴκεισο, ἴκειτο. Fut. Κείσομαι, σῃ, σεται.

Κεσοῦμαι & κεσοῦμαι.D.

Γ'ενμαι

Γ'σημι, Scio. Indicatiuus.

Præsens. Γ'σημι,ἴσησ,ἴσησι. | ἴσατον,ἴσταλον. | ἴσαμες,ἴστατ,ἴσασι.

Γ'σαμι.D. ἴστατι.D. ἴσμες.Sync.ἴσμεν.D.

Imperfect. Γ'σην,ἴσησ,ἴσει. | ἴσταλον,ἰστάτιλω. | ἴσαμες,ἴστατ,ἴστασαν.

ἴσαν.Sync.

Imperatiuus.

Præsens. Γ'σαθι,ἰστάτω. | ἴσταλον,ἴστατων | ἴστατε, ἰστάτωσαν.

ἴδθι, ἴστω,&c.Sync. ἴστων.A.

Infinitiuus.

Præsens. Γ'στάναι, ἰστάμεναι & ἴδμεν D. ἰστάμεν.I. ἴσμεν.Sync.

Participium. ἴστας,ἴστασα, ἴστα.

Verbum Passiuum. Indicatiuus.

Præsens. Γ'σαμαι & ἵστημαι,στασ,στα. | Compositum ὑπίστημαι, ὑπίστασαι,&c.

ὑπίστη.A.ὑπίστησαι.I.

Imperfect. Γ'στάμην,ἵστασο,ἵστατο. Compositum ὑπιστάμην, ὑπίστασο, ατο.

ὑπιστάμην.A.ὑπίστασο.I.& ὑπίστω.A.

Imperatiuus.

Γ'στασο. Compositum Ἐπίστασο, ὑπίστασο.I. ὑπίστω.A.

Infinitiuus.

Γ'στασθαι. Compositum Ἐπίστασθαι. Participium ὑπιστάμενος.

Εἵμαι, Indutus sum, ab Ἔω.

Perfectum. Εἵμαι,ἕσαι & ἧσαι.P.ἕται & ἑῖται. Tertia pl.εἵαται. Particip. εἱμένος.

Plusquamp. Εἵμην,ἕσο & ἧσο,ἕστο & ἑῖστο & ἵστο. Tertia pl.εἵατο.

Aor.a. act. Εἷσα,ἕσαις,ἕσαι.

ἧσαι,ἵσαις,ἵσαι.P.

Infinitiuus. Εἷσαι & ἧσαι, quod etiam est collocare.

Aor.a.med. Εἱσάμην & ἐσσάμην,& ἐσσάμην. Participium. Ἐσσάμενος.

Φημὶ, Dico. Indicatiuus.

Præsens. Φημὶ,φῄς, φησὶ. | φατὸν,φάτον. | φαμὲν,φατὲ,φασὶ.

Φαμὶ.D. φατὶ.D. φατὶ & φασὶ.D.

Imperfect

Imperfect. Ἔφλων, ἔφλες, ἔφλε. | ἔφλετον, ἐφλέτην. | ἔφλομεν, ἔφλετε, ἔφλον.

Aoristus C. Ἔφλαν, ἔφλας, ἔφλα. | ἐφλάτην, ἐφλάτην. | ἐφλάμεν, ἐφλατε, ἐφλαν.

φλῆθι Æ. ἐφλω & φλὴν Ba.

Φλῶ, φλῇς, φλῇ. & λῶ, λῇς, λῇ. P.

Futurum. Φλάσω, φλάσεις, φλάσει. Aorist.a. ἐφλασα. Imperat. φλάθι.

φλάσω, φλάσεις, φλάσει. D.

Optativus.

Præsens. Φλαίην. Aor.a. φλάσαιμι. Futur.a. φλασοίμην.

Subiunct ἐὰν φλᾷ φλῇς, φλᾷ. Infinit. Φλάναι, nam φλᾶναι est apparuisse.

Participium. Φλάς, φλάσα, φλάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φλάμαι. Imperfect. ἐφλάμην. Participium. Φλάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

A primâ personâ in
- μα, vt γράμμα, littera.
- μος, vt δεσμὸς, vinculum.
- μη, vt γραμμὴ, linea.
- μων, vt νοημων, intelligens.

A secundâ personâ in
- ις, vt ποίησις, Poësis.
- ια, vt δοκιμασία, probatio.

A tertiâ personâ
- Masculina in
  - της, ποιητὴς, Poëta.
  - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
  - τηρ, χαρακτὴρ, character.
  - τωρ, πρυμάτωρ, Princeps.
  - κος, κριτικὸς, Iudicialis.
- Fœminina in
  - σις, πίστις, Fides.
  - τις, ὀρχήστις, saltator.
  - σια, ὀρχήστρια, saltatio.
  - τρα, ὀρχήστρα, saltatrix.
- Neutra in
  - τηριον, ποτήριον, poculum.
  - τρον, διδακτρον, Minerual.

A præterito medio in
- ος, λόγος, sermo.
- η, ἐπιστολὴ, epistola.
- ιον, λόγιον, oracultum.
- θυς, τομεὺς, sector.

Pauca quædam descendunt ab ipso themate, vt λευκὸς, candidus, à λεύκω: & ab Aoristo secundo, vt φυγὰς, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Impersonalia.

Κ᾽νίνει & κεκνίνει, connenit, ἐκνῖνε & κεκνίκει, conueniebat.

Α᾽ρέσκει, placet, ἤρεσκε, placebat, ἀρέσει, placebit. ἤρεσεν, placuit.

Δεῖ, oportet. ἔδει, oportebat, δεήσει, oportebit, ἐδέησεν, oportuit. Infinit. δεῖν, oportere. Particip. δέον, quod oportet.

Δοκεῖ, videtur, ἐδόκει, videbatur, δόξει, videbitur, ἔδοξε, visum est.

Μέλει, curæ est, ἔμελε, curæ erat, μελήσει, curæ erit, ἐμέλησεν, curæ fuit.

Χρὴ, oportet, ἐχρῆν, oportebat, χρήσει, oportebit, χρῆναι, oportere. Compositum ἐπίχρη, sufficit, ἐπέχρη, sufficiebat. Futurum ἐπιχρήσει, sufficiet. Aoriſt. ἐπέχρησε, sufficit. Infinit. ἐπιχρῆσαι, sufficere.

Passiua impersonalia sunt, συμβέβηκε, accidit, εἴρηται & πέφανται, in fatis est, à φημὶ, definio.

Verba defectiua.

Verba defectiua sunt quæ solum vsque ad præteritum imperfectum communiter coniugantur: & si quæ tempora habent præterea, mutuantur illa à verbis alijs, quorum præsens non est in vsu.

Illa autem sunt in ω grauitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: vt ἐίμω, φέρω, οἴσω.

In αω grauitona λαμβάω.

In σκω, γενέσκω, præter θνήσκω quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In αδω, vt κλάδω: ιδω, vt πλίδω: υδω, vt μυδω: δω cum implicatione consonantis, vt ἄνδω.

Εινω hyperdiſsyllaba, vt φαείνω: υω hyperdiſsyllaba, facientia verba in μι, vt κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορνύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, vt δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente ι diphthongo, vt αἰγίω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, vt κοτύλδω μίλδω.

Item in ειω deriuata à præsenti vel futuro: vt à πολίω, πολέω, ἱπολίειν, γαμέω, γαμέσω, γαμησείω: à βρώω, βρώσω, βρωσείω, ὄπτω, ὀπτέω, ὀψείω, πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiam actus connotant: edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὔξω ἤυξον, ἀλεξέω, ἀλέξω, ἀλέξω, ἰφέω, ἰφῶ, ἴφω: quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam iniectam ε mutarunt in η: vt μένω, μίμνω, ἰκνέομαι, τέκω, τίκτω, εἰρέω, εἰρήσω, γενέομαι, γίγνομαι, at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant: amittunt tamen illud subinde, vt ἀφίτε pro ἀφίετε, καθέδαι pro καθέζεσθαι, κτώμενος pro κεκτημένος.

Verba Anomala.

A

Miror. Α᾽γαμαι. Futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. Aoriſtus α. ἠγάσθην, Aoriſtus 2. med. ἠγασάμην.

Ago. Α᾽γω. Fut. ἄξω. Præt. ἦχα. Atticè ἀγήοχα. Aoriſt. 2. ἤγαγον. Atticè ἤγαγον.

Sicco. Α᾽ζω. Aoriſt. 1. ἄεσθαι, & ἀάσθαι.

Frango. Α᾽ηνυμι. Fut. ἄξω. Præter. ἦχα. Atticè ἀγήοχα. Aoriſt. 1. ἆξα, vnde κατέαξα. Præterit med. ἆγα, inusitatum, vnde ἔαγα Atticè: & κατέαγα.

Dico. Α᾽γορεύω. Fut. ἀγορεύσω. Aoriſt. 1. ἠγόρευσα. Præt. εἴρηκα, ab εἴρω.

Cano. Α᾽δω, Fut. ἄσω, Aoriſt. 1. ἆσα. Α᾽δω, placeo. Præt. med. ἄδω & ἤσμαι.

Capio.

Capio. Ἁλίσκω. Fut. ἁλώσω. Aorist. 2. ἑάλων, ab ἅλω, inusitato.

Eligo. Αἱρέομαι. Fut. αἱρήσομαι. Præt. ἥρημαι. Aorist. 1. ἡρέθην. Aorist. 2. med. εἱλόμην, ab ἕλομαι inusitato.

Sentio. Αἰσθάνομαι. Fut. αἰσθήσομαι. Præt. ἴσθημαι. Aorist. 2. med. ἐσθόμην, ab αἰσθέσθαι, αἰσθόμην inusitata.

Arceo. Ἀλέξω. Fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλέξω inusitato.

Erro. Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἀλῆμαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo. Αἴρω. Fut. ἀρῶ. Aorist. 1. ἦρα vel ἧρα. Aorist. 2. ἆρον. Præt. ἦρκα.

Capior. Ἁλίσκομαι. Fut. ἁλώσομαι. Aorist 2. ἑάλων. ἅλως. ἅλῳ, & ἐάλων Atticè, ab ἁλόω, ἁλῶ, ἁλῶμι, vnde Participium, ὁ ἁλὼς τοῦ ἁλόντος.

Consumo. Ἀναλίσκω. Fut. ἀναλώσω. Præt. ἀνάλωκα & ἀνάλωμαι, & in passiuo ἀνήλωμαι.

Pecco. Ἁμαρτάνω. Fut. ἁμαρτήσω. Præt. ἡμάρτηκα. Aorist. 2. ἥμαρτον, ab ἁμάρτω inusitato.

Induo. Ἀμφιέννυμι. Fut. ἀμφιέσω. Præt. ἠμφίεσμαι.

Renno. Ἀνανεύω. Præt. ἀνένευκα. Aorist. 1. ἀνένευσα.

Aperio. Ἀνοίγω. Fut. ἀνοίξω. Aorist. 1. ἀνέῳξα. Præt. med. ἀνέῳγα. pass. ἀνέῳγμαι. Aorist. 1 ἀνεῴχθην.

Lego. Ἀναγιγνώσκω. Imperfect. ἀνεγίνωσκον. Fut. ἀναγνώσομαι. Præt. ἀνέγνωκα. Aorist. 2 ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνημι inusitato.

Odio sum. Ἀπεχθάνομαι. Fut. ἀπεχθήσομαι. Præt. ἀπέχθημαι. Aorist. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέσθαι, ἔσομαι inusitato.

Admoneo. Ἀναμιμνήσκω. Fut. ἀναμνήσω Aorist. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo. Ἀναπαίομαι. Aorist. 1. ἀνεπάεμην.

Perdo. Ἀπόλλυμι, λῶ, & ὀπολλύω, & ὀπόλλυμαι. Fut. ὀπολῶ, ab ὀπόλλω, & ὀπολέσω. Præt. ἀπόλωλα, & Att. ὀπολώλεκα, & Præt. med. Attice ὀπόλωλα.

Priuo. Ἀπαυρίσκω, ῶ. Aorist. 1. ἀπηύρων.

Placeo. Ἀρέσκομαι. Fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro. Ἀτίζω. Fut. ἀτίξω.

Ægrefero. Ἄχθομαι. Fut. ἀχθέσομαι, & ἀχθήσομαι. Aorist. 1. ἠχθέσθην.

Augeo. Αὐξάνω, & αὔξω. Fut. αὐξήσω. Aorist. 1. ηὔξησα.

Tollor. Ἄχω. Præt. ἄηχα.

B

Mitto. Βάλλω. Fut. βαλῶ. Præt. βέβληκα. Aorist. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado. Βαίνω. Fut. βήσομαι. Aorist. 2. ἔβην, à βῆμι inusitato.

Germino. Βλαστάνω. Fut. βλαστήσω. Aorist. 2. ἔβλαστον.

Viuo. Βιόω. Fut. βιώσω. Aorist. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. Particip. ὁ βιούς.

Edo. Βιβρώσκω. Fut. βρώσω. Aorist. 1. ἔβρωσα.

Volo. Βούλομαι. Fut. βουλήσομαι. Præt. βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην & ἐβουλήθην.

Comedo. Βρώσκω. Fut. βρώσω.

Γ

Duco vxorē. Γαμέω, ῶ. Fut. γαμέσω. Aorist. 1. ἔγημα.

Gigno. Γείνομαι. Fut. γενοῦμαι. Aorist. 1 med. ἐγενόμην.

Lætor. Γηθέω Fut. γήσω Præt. med. γέγηθα & γεγάθω, ῶ, γεγαθήσω.

Senesco. Γηράσκω. Fut. γηράσω, à γηρέω, γηρῶ.

Pio sum. Γίνομαι & γίγνομαι. Fut. γενήσομαι. Præt. γεγένημαι. Aorist. 1 med. ἐγενάμην. Aorist. 2. med. ἐγενόμην, à γενέσθαι inusitato. Præt. med. γέγονα, à γένω, γόνω.

Cognosco.

Cognosco. Γιγνώσκω, ἐγίνωσκον. Fut. γνώσομαι. Præt. ἔγνωκα. Aorist. 2. ἔγνων, à γνέω & γνόω, vnde & Præt. med. γέγνωμαι, excuditus sum.

Vigilo. Γρηγορέω. Fut. γρηγορήσω. Præt. med. ἐγρήγορα. Plusquamp. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio. Δαίω, Fut. δαίσω, à δαίω, Præt. med. δέδηα, Aorist. 2. ἐδάην.

Diuido. Δαίζω, Fut. δαΐξω & δάσω, Fut. δαίσω, Præt. δέδασμαι & δεδάσμαι, Aorist. 2. ἐδάην.

Mordeo. Δάκνω, ἐδακόμην, Fut. δήξω, Aorist. 2. ἔδακον à δέκω.

Oportet. Δεῖ, Fut. δεήσει, Aorist. ἐδέησε, Imperfect. ἐδέει vel εἴδεε, δεῖν.

Timeo. Δείδω. Fut. δείσω, Præt δέδοικα vel δέδια, Ionicè δέδοα, ἐδέδιειν. Imperf. δέδιθι ab inusitato δέδιμι.

Rogo. Δέομαι, Fut. δεήσομαι, Præt δεδέημαι, Aorist. 1. ἐδεήθην à δέομαι, δέημαι.

Suscipio. Δέχομαι, Fut. δέξομαι, Præt. δέδεγμαι, Aorist. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδηκα, Aorist. 1. ἔδησα, Præterit. pass. δέδημαι & δέδεμαι, vnde δεσμὸς.

Doceo. Διδάσκω, ἐδίδασκον, Fut. δηδάξω à δηδάχω, Aorist. 1 ἐδήδαξα.

Aufugio. Διδράσκω & διαδιδράσκω, Aorist. 1. δίδρᾱν & ἀπέδρᾱν.

Existimo. Δοκέω ῶ, Fut. δόξω à δόκω, Aorist. 1 ἔδοξα, Præt. δεδόκηκα à δοκέω, δοκῶ.

Facio. Δρᾶω, ῶ, Fut δράσω, Præt. δέδρακα, Aorist. 1. ἔδρασα.

Subeo. Δύω, & δύω & δῦμι. Fut. δύσω, Aorist 2. ἔδυν, vnde κατέδυν & ἐνέδυν.

Possum. Δύναμαι, δυνήσομαι, & δύνω. Imperfect. ἐδυνάμην, Att. ἠδυνάμην, Præteritum passiuum δεδύνημαι, Aorist. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino. Εἰάω, ῶ, Fut. ἐάσω, Aorist. 1. εἴασα.

Cucurri. Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, Aorist. 2 ἔδραμον à δρίμω.

Edo. Ἔδω vel ἐδέω, Præt. ἐδήδοκα.

Volo. Ἐθέλω, Fut ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus sum. Ἔθω, Præt. med. εἴωθα pro εἴθα, per Pleonasmum ω.

Excito. Ἐγείρω, Fut ἐγερῶ. Aorist. 1 ἤγειρα.

Infundo. Ἐγχέω, Fut ἐγχεύσω ab ἐγχεύω, Aorist. 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor. Ἐγγυάω, ῶ, Fut. ἐγγυήσω, Aoristus 1. ἐγγύησα, Præt. ἐγγεγύηκα.

Scio. Εἰδέω, Fut. εἴσω & εἰδήσω, Præt. med. οἶδα, Pluſquamp. ᾔδειν, Aorist. 2 ἔιδον, Poët. ἴδον sine σ, Præt. Infinit. εἰδέμεν, Particip. εἰδώς pro εἰδότα & εἰδυῖα.

Dixi. Εἶπα, Aorist. 1. & εἶπον Aorist. 2. ab inusitato ἴπω.

Aligo. Ἐλεύω Futur. ἐλάσω ab ἐλάω, Præt. ἔλακα. Att. ἐλήλακα, Aorist. 1. ἤλασα, Perf. pass ἔλαμμαι, Att. ἐλήλαμαι, Aor 1. ἠλάθην, Partic. ἐλαθεὶς.

Venio. Ἐλεύθω, Fut ἐλεύσομαι, Præt. med ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἦλυθον & ἤλθον, ἦλθες, ἦλθε per Syncopen.

Operor. Ἐργάζομαι, Perf. pass. εἴργασμαι, εἰργασμένος, Aor. 1. εἰργάσθην, Fut. 1. med. ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.

Facio. Ἔρδω, Præt. med ἔρδα & ἐόρδα, Pluſquamp. ἐώρδεα.

Facio. Ἔρδω. Fut ἐρξέω, vide ἐίξω.

Dico. Ἐρέω, absolutum Fut. ἐρῶ & ἐρῶν, Perf. εἴρηκα, pass. εἴρημαι, Aor. 1. pass. ἐρρήθην, Particip. ῥηθεὶς, Imperf. act. ἐίρεον.

Interrogo. Ἔρομαι, Fut. ἐρήσομαι, Aor. 2 ἠρόμην.

Sortitus sū. Ἔρμοσε, Præt. med. ἀμφίεσε, μιεῖ, μίμοσε & ἤμμοσε.

Incendo. Ἐρεθίσμαι, Fut. ἐρεθίσω.

Cum.

Curo. Κ᾽ωκεύζω, Fut. ἰμωκεύζω.
Vado. Εἶω & ἴω, Fut. εἴσω, Præt. εἶκα, Præt. med. εἶα, Plusquamp. ἤειν.
Speraui. Ἔολπα ab ἔλπω, Præt. med. ἔολπα & ἴολπα.
Pereo. Ἔ῾ρ῾ω. Fut. ἰῦ῾σω.
Inuenio. Ἐ῾υρίσκω, Fut. ἐυρήσω, Præt. ἔυρηκα, Aor. 2 ἔυρον ab ἐυρέω, ἐυρῶ.
Habeo. Ἔ῾χω, Fut. ἕξω & σχήσω, Præt. ἔσχηκα, Aoriſt. 2 ἔσχον à σχέω, ω, inuſitat. Imperf. εἶχον.

Z

Iungo. Ζεύγνυμι & ζυγνύω, Fut. ζεύξω à ζεύγω Perf. ἔζυχα.
Viuo. Ζάω, ζῶ. Fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.
Cingo. Ζαννύω, ζώννυμι, Fut. ζώσω ab antiquo ζώω, Perf. ἔζωκα, Perfect. paſſ. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor. Ἥ᾽δομαι, Fut. ἥσομαι, Perfect. ἧσμαι, Aor. 1. ἥδθην, med. ἡσάμην.
Iucram. Ἧ᾽εν, ἧεις, ἧει, Præt. pluſquamp. ab εἶω.
Triſtauit. Ἤ᾽καχον, ab ἄχω.
Inclino. Ἡμύω, Fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπτω, Fut. θάψω, Perfect. τέτυφα, Aoriſt. 1. ἔθαψα, Perfect. paſſ. τέθαμμαι, Aoriſt. 2. ἐτάφην à τάφω, Fut. 1. ταφθήσομαι.
Volo. Θέλω, Fut. θελήσω à θελέω, Aor. 1. ἠθέλησα, Att ἤθλησα.
Morior. Θνήσκω, ἔθανον, Fut. θανέομαι, Perfect. τέθνηκα a θνέω, θνῶ, Ionicè τέθνεα, Bœoticè τέθνειμεν & τεθνεσα, ex quo τεθνίως & τεθνηκὼς Pocucè. Infin. τεθνᾶναι, Aoriſt. 2 ἔθανον.

I

Peruenio. Ἵ᾽κνέομαι, ἵγμαι, Fut. ἵξομαι, Aor. 2. ἐκόμην ab ἵκομαι, Perf. ἷγμαι.
Placo. Ἱλάσκομαι, Fut. ἱλάσομαι: ab ἱλάομαι.
Volo. Ἵ᾽πταμαι, Fut. πτήσομαι Præt. πεπότημαι, Aor. 2 ἐπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infinit. πτάσθαι & πτῆναι, Particip. πτάμενος.
Eundum. Ἴτεον, & Pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. Præt. act. eſſet εἴκη, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, vnde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo. Καθίζω, καθίζομαι, Fut. 2. καθεδοῦμαι.
Sedeo. Κάθημαι. Fut. καθήσομαι.
Demitto. Καθίημι, Aor. 1. κατῆκα.
Purgo. Καθαίρω, Aor. 1. ἐκάθηρα.
Voco. Καλέω, Fut. καλέσω & καλῶ, Perf. κέκληκα, ſyncop. pro κεκάληκα.
Laboro. Κάμνω & κάμω. Fut. καμοῦμαι, Aor. 2 ἔκαμον. Perf. κέκμηκα.
Tondeo. Κείρω, Fut. κερῶ, Aor. 1. ἔκειρα. Perf. κέκαρκα.
Miſceo. Κεράννυμι & κεράω, Fut. κερασω, & ſyncop. κερῶ, Perfect. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per ſyncopen.
Clango. Κλάζω, Fut. κλαγξω à κλάγγω, Aor. 1. ἔκλαγξα, Perf. κέκληγα, Aor. 2. ἔκλαγον, Præt. med. κέκληγα à κλάγω.
Fleo. Κλαίω vel κλάω, Futur. κλαιύσω à κλαίω, & κλαύσω à κλαύω inuſitato. Aor. 1. ἔκλαυσα, Perf. κέκλαυμαι.
Audio. Κλῦμι à κλύω, Fut. κλύσω, Perfect. κέκλυκα, Imperfect. & Aoriſt. 2. ἔκλυον, Imper. κλῦθι, Particip. κλύς, κλυύσης.

Sauro.

Saturo. Κορεσμίω & κορήνυμι, Fut. κορέσω & κορῶ, Aor. 1. ἐκόρεσα, Perfect. κεκόρεσμαι à κορέω, Perf. med. κέκορα.

Clamo. Κεκλάγω, Fut. κεκλάξω, Perf. κέκραχα, Aor. 1 ἐκράξα; Attic. ἐκέκραξα, Fut. 2. κεκράγω. Aor. 2. ἔκραγον, Perf. med. κέκραγα.

Suspendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω à κρεμάω, Perf. κεκρέμασμαι, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo. Κρέμαμαι, Fut. κρεμήσομαι.

Dormio. Καταδαρθάνω, Fut. καταδαρθήσομαι, Aor. 2. κατέδαρθον à καταδάρθω.

Abscondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, Perf. κέκρυφα, Aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

-sum. Κύρω, Fut. κύρσω, Aor. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρσας, Æolica sunt, est quoque κυρέω, Fut. κυρήσω, Aor. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

A

Sortior. Λαγχάνω, Fut. λαχήσομαι à λαχέω, ῆ, Perf. λέλογχα, Att. εἴληχα, Aorist. 2. ἔλαχον à λάχω, Fut. λάξω.

Capio. Λαμβάνω, Fut. λήψομαι à λήβω, vnde Aorist. 2. ἔλαβον, Perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, Fut. λήσομαι à λήθω, Perf. med. λέλαθμαι; Aor. 2. ἔλαθον, Perf. λέλησμαι, Aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo. Λείπω, Fut. λείψω, Aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio. Μαίνομαι, Fut. μανοῦμαι, Præt. med. μέμηνα, Aor. 2. ἐμάνην.

Disco. Μανθάνω, Fut. μαθήσομαι à μαθέω, Perf. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον à μάθω.

Pugno. Μάχομαι, Fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι à μαχέομαι inusitato. Aorist. 1. med. ἐμαχεσάμην.

Curo. Μέλω, Fut. μελήσω à μέλει, Aor. 2. ἔμολον, Perf. med. μέμολα poeticum.

Recordor. Μιμνήσκω à μνάομαι, Pluſquamp. ἐμεμνήμην, Aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo. Μένω, Fut. μενῶ, Aor. 1. ἔμεινα, Perf. μεμένηκα à μενέω inusitato.

Misceo. Μεγνύω & μίγνυμι, Fut. μίξω, Aor. 2. ἔμιγην à μίγω inusitato.

Abstergo. Μοργνύω, Fut. μόρξω.

N

Nuo. Νίω, Fut. νύσω.

Pasco. Νέμω, Fut. νεμῶ, Perf. νένεμηκα, Aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo. Ξυνίημι, Fut. ξυνήσω, Aor. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα poeticè.

Lacero. Ξαίνω, Fut. ξανῶ.

O

Oleo. Ὀζω, Fut. ὄσω, Præt. med. ὄδα, & Att. ἐκὼδα.

Eo. Οἴχομαι, Fut. οἰχήσομαι, Aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto. Οἴομαι & ὄιμαι, δεῖ, ὄεται, Fut. οἰήσομαι, Aor. 1. ᾠήθην, Imperf. ᾠόμην, syncop. ᾤμην.

Iuro. Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, Fut. ὀμοῦμαι & ὀμοῦμαι, Perf. ὄμωμα, Att. ἐμώμοκα.

Vlulo. Ὀλολύζω, Fut. ὀλολύξω.

Abstergo. Ὀμόργνυμι, Fut. ὀμόρξω.

Debeo. Ὀφείλω, Fut. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, Perf. ὄφληκα, Aorist. 2. ὤφλον, syncop. ὦφλον.

Inquino. Ὀρύω, Fut. ὀρύσω.

Perdo, Pereo. Ὀλλύω siue ὄλλυμι, Perf. med. ὄλωλα, Att. ὀλώλα, Aor. 2. ὄλην, med. ὀλόμην.

Video. Ὀράω, Fut. ὄψομαι, Præt. ἑώρακα.

Moueo. Ὀρέγω, Fut. ὀρέξω, Æolicè ὄρσω, Præt. med. ὄρωγα, Atticè ὄρεγα.

Π

Patior. Πάσχω, Fut. πείσομαι à πεῖθω, Perfect. med. πέπυσμαι, Aor. 2. ἔπυθον à πείθω.
Acquiro. Πείσομαι, Fut. πέπορα, Perf. πέπαμαι.
Populor. Πίρθω, Aor. 2 ἔπραθον & ἔπερσα.
Sum vel fio. Πέλω, verbum poëticum, Imper. ἔπελον & ἔπλα, augmento remoto πέλω, Ionicè πέλεσκον, Imper. pass. ἐπελόμην, ἐπέλω, & Ion. ἐπελέω, syncop. ἐπλεν & ἔπλω, Dor. ἔπλόν, eras, tertia persona ἐπέλετο, sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.
Extendo. Πετανύω, Fut. πετάσω, Pret. πεπέτακα, & per syncopen πέπτακα, vnde passiuum pret. πέπταμαι, à πετάω inusitato.
Pecto. Πέκτω, Fut. πέξω, à verbo poetico πέκω.
Figo. Πήγνυμι & πηγνύω, Fut. πήξω, Aoriſt. pass. ἐπάγλην à πήγω.
Bibo. Πίνω, ἴομαι, Fut. πιόμαι, Pret. πέπωκα, passiuum πέπομαι à πιόω, πέμι inusitato. Aor. 2. ἔπιον.
Incendo. Πίμπρημι, Fut. πρήσω.
Cado. Πίπτω, Fut. πεσοῦμαι, Pret. πέπτωκα ab antiquo πτάω, Aor. 2. ἔπεσον.
Fingo. Πλάττω, Fut. πλάσω, Pret. πέπλακα.
Percutio. Πλήττω, Aoriſt. 2. ἔπληγον cùm ad corpus, ἔπλαγον cùm ad animum refertur.
Vendo. Πιπράσκω, Fut. πρήσω, Pret. πέπρακα, nam πιπράσκω, ξω, facio.
Proijcio. Πρίεμαι, Aor. 1. med. προέμην.
Volo. Πτίω, Aor. 1. med. ἐπτάμην.
Interrogo. Πυνθάνομαι, Fut. πεύσομαι à πεύθομαι, Pret. πέπυσμαι, Aoriſt. 2. medius ἐπυθόμην.

Ρ

Facio. Ῥίζω vel ῥόω, Fut. ῥίξω, & Metathesi ἴρξω, Aor. 1. ἔρξα.
Fluo. Ῥέω, Fut. ῥύσω & ῥεύσω, Pret. ἐρρύηκα, Aor. 2. ἐρρύην à ῥύω.
Rumpo. Ῥηγνύω & ῥήσσω, Fut. ῥήξω, Pret. med. ἔρρωγα, Aor. 2. ἐρράγλην.
Roboro. Ῥώννυμι, Fut. ῥώσω.
Valeo. Ῥώομαι, Fut. ῥώσομαι, Pret. ἔρρωμαι, Imper. ἔρρωσο.

Σ

Extinguo. Σβεννύω & σβέννυμι, Fut. σβέσω & σβέσομαι, Aor. 2. ἔσβην à σβέμι inusitato.
Concitor. Ζύομαι, Aor. 1. ἐσύσα, Pret. ἐσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην.
Putresco. Σήπομαι, Fut. σήψομαι, Aor. 1. ἐσάπην.
Vello. Σπάω, Fut. σπάσω, Pret. ἔσπακα.
Libo. Σπένδω, Fut. σπείσω à σπείδω inusitato, Aor. 1. ἔσπεισα.
Stillo. Στάζω & σταλάζω, Fut. στάξω.
Gemo. Στένω & στενάζω, Fut. στενάξω.
Pungo. Στίζω, Fut. στίξω.
Priuo. Στερίσκω, Fut. στερήσω, Pret. ἐστέρηκα.
Sterno. Στορέννυω & στρώννυμι, Fut. στρώσω, Aor. 1. ἐστόρεσα à στορέω.
Sterno. Στρωτύω & στρώννυμι, Fut. στρώσω, Aor. 1. ἐστόρεσα.
Cohibeo. Σχέω, Fut. σχήσω, Aor. 2. ἔσχον, vnde Imper. σχές, σχέτω à σχέμι,

Τ

Extendo. Τάνυω, Fut. τανύσω, Pret. τέτακα.
Seco. Τέμνω, Fut. τεμῶ & τεμέω, Aor. 2. ἔτεμον.
Fabrico. Τεύχω, Aor. 2. ἔτυχον.
Liquefacio. Τήκω, Fut. τήξω, Pret. τέτηκα.
Pario. Τίκτω, Fut. τέξω, Aor. 2. ἔτεκον, Pret. med. τέτοκα.

Soluo.

Soluo. Τίνω vel τίω, Fut. τίσω.
Vulnero. Τιτρώσκω, ἔτιτρωσκον, Fut. τρώσω, Aor. 1. ἔτρωσα, Præt. τέτρωκα à τρόω.
Perforo. Τιτράω, Fut. τρήσω à τράω.
Tolero. Τλάω, Fut. Τλήσω, Aor. 2. ἔτλην à τλῦμι.
Nutrio. Τρέφω Fut. θρέψω, Aor. 1. ἔθρεψα, Præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, Aor. 2. ἐτράφην.
Curro. Τρέχω, Fut. θρέξω, Præter. δέδρομα, à δρέμω, Aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρόμω.
Timeo. Τρέω, Fut. τρέσω.
Comedo. Τρώγω, Fut. φαγοῦμαι, Aor. 2. ἔφαγον à φάγω.
Sum, sortior, Τυγχάνω, ἐτύγχανον, Futur. τεύξομαι à τεύχω, Præterit. τετύχηκα à τυχέω, Nanciscor. Aorist. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Ὑει, Fut. ὕσει, Aor. 1. ὗσεν.
Sustineo. Ὑπέχω, Fut. ὑποίξω, Præt. ὑπέσχηκα, Aor. 2. ὑπέσχον.
Promitto. Ὑπισχνοῦμαι, Fut. ὑποσχήσομαι, Præt. ὑπέσχημαι, Aor. 2. med. ὑπεσχόμην.
Dormito. Ὑπνόω, Fut. ὑπνώσω.

Φ

Dico. Φάσκω, Imperf. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero. Φέρω, Fut. ὄισω ab ὄιω, Præt. ἐνήνοχα, Aor. 1 ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνήνεγκα.
Fugio. Φεύγω, Fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, Præt. med. πέφευγα, Aor. 2. ἔφυγον.
Aio. Φήμι, Fut. φήσω, Aor. 1. ἔφησα, Aor. 2. ἔφην, Infin. φάναι.
Præuenio. Φθάνω, ἔφθανον, Fut. φθήσω à φθάω, Præt. ἔφθακα, Aor. 1. ἔφθασα, Aorist. 2. ἔφθην, à φθῆμι. Particip. φθάς.
Tabesco. Φθίνω, Fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo. Φθείρω, Fut. φθερῶ, Præt. med. ἔφθορα,
Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, Fut. φοινίξω.
Horreo. Φρίττω, Fut. φρίξω, Præt. πέφρικα.
Produco. Φύω, Fut. φύσω, Præt. πέφυκα, Aor. 2. ἔφυν à φῦμι.

Χ

Gaudeo. Χαίρω, Fut. χαρήσομαι, Aor. 2. ἐχάρην,
Sæuio. Χαλεπαίνω, Fut. χαλεπανῶ, Aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Aspicio, hio, Dehisco. Χάσκω, Fut. χανοῦμαι, Præt. med. κέχηνα, Aor. 2. ἔχανον à χάφω.
Fundo. Χέω, Fut. χεύσω à χεύω, Aor. 1. ἔχεα, Infin. χέαι.
Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, Fut. χρώσω, Præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo. Χυτέω & χύω, Fut. χύσω.
Obruo aggere. Χωννύω & χώννυμι, Fut. χώσω à χόω inusitato.

Ω

Pello. Ὠθέω & ὤθω, Fut. ὤσω & ὠθήσω, Aor. 1. ἔωσα, Præt. ἔωσμαι.
Emo. Ὠνέομαι, Fut. ὠνήσομαι, Præt. ὤνημαι & ἐώνημαι Atticè, vnde Infinitiuus.
Concitati. Ὦρσε ab ὄρνυμι, Fut. ὄρσω, Aorist. 1. ὄρσα, & per syncopen ὄρσα vel ὄρσε, ὄρσαν, ὄρσε Æolicè.

ADVERBIVM.

Aduerbium est aut primarium, vt νῦν, nunc, τότε, tunc: aut derivatiuum in σι, vt ἀλλοῖ, Græcè, ἀλλαῖσι, Latinè; item in δε, vt κύνδε, caninè: in μ, vt κρύβδην, secretò; in ξ, vt πετηνόξ, omni impetu: in ει, vt ἀποθόει, statim.

A Genitiuo plurali nominis adiectiui ducitur aduerbium in ως, vt πρὸ ἀλλοδαπῶν, ἀλλοδαπῶς verè, πρὸ ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò θι, σι, χι, adiectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum, θεν, θι, de loco, θα, σι, χῶ, in loco, vt οὐρανόθι, ad cœlum, οὐρανόθεν, de cœlo, πανταχόθι, πανταχῆ, πανταχῶ, vbique, vbiuis. Ἀ ἐστερ. ζα, ζω, λα, λε, alijs præfixæ dictionibus, earum adaugent significata; vt δῆλος, manifestus, ἀφιδηλος, vel ἐφιδηλος, valdè manifestus: ν & ρ in compositione priuant, α iam priuat, iam congregat, εὖ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Adiectiua neutralia sæpè aduerbiascunt.

CONIVNCTIO.

Coniunctiones copulatiuæ: καί, et, τε, que, ἠδέ, poëticè atque, καὶ μήν τε, atque, καὶ μὴν καί, quinetiam, καὶ τὰ καί, atque adeo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδέ, poëticè tum tum.

Connexiuæ seu conditionales: εἰ cum compos. ἐὰν, ἄν, ἤν, ; κε, εἰ, περ, εἰδὲ, εἰδήπερ, siquidem, ἐπειπερ, ἐπειδή, ἐπειδήπερ, ἐπειδάν, ἐπεάν, si, cum, postquam, quandoquidem, ἐπεί, ὅτεί μη, nisi, εἰδὲ μη, sin minùs, alioqui, εἰ γ' ἔτι, si saltem, εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretiuæ: μὲν, quidem, δὲ, verò, γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm, μὲν τοι, sanè, sed, μὲν τοίνυν, μενοῦνγε, nimirum, tamen, δέγε, δήτα, δῆτα, autem, δὲ, δή, porrò, autem.

Aduersatiuæ: καίπερ, εἰκαί, κἤν, κηδεί: etsi.

Redditiuæ: ὅμως, δήτα, γαδήτα, ὅμως, ἰμπερ, tamen, ἀλλὰ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ἦτα: enim, sed tamen, atqui, at verò; καὶ τοι, καί τέγε, atque, sed, quanquam.

Disiunctiuæ: ἤ, ἢ τοι, ἤτοι, vel, aut, siue.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ ἂν, γέτοι, γαδήτα, nam, enim, etenim, ἢ γὰρ ἀλλὰ, enim verò, ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ὅπως, Poëticè, quid, quod, ἐπεὶ, postquàm, ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, Poëticè, εἵνεκ, vt.

Rationales seu collectiuæ: ἵνα, ἕνεκα, τοὶ, διὰ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἀκὴν, τοίνυν, καὶ, διὰ, τοῦνεκα. Poëticè: quare, ideo, igitur, idcirco, ergò.

Dubitatiua, vt ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentialis, vt ἄν, κα, vel, κὲν, vtique.

Expletiuæ quæ nihil significant, sed carmen explent, γὰ, θὴν, νὺ, πὲρ, πὶ, ἄν, πὲρ μὲν, δὴ τὰ, γε, δὴ, πὰ, ἄρ, κῶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex.
  - ἐν, ex, Poëticè ἐνὶ, in.
  - εἰς, & Atticè ἐς, ad, in.
  - ἐκ, ἐξ, ex { ante consonantem, ante vocalem,
  - σὺν, cum.
  - πρὸ, ante.
  - ἀμφὶ, ad, a, circum.
- Dissyllabæ duodecim.
  - ἀνὰ, per.
  - κατὰ, secundùm, contra.
  - διὰ, propter, per.
  - μετὰ, cum, post.
  - παρὰ, a, apud, contra.
  - ἀπὸ, a, ab.
  - ὑπὲρ, ἐπὶ, ἐπὶ, in, super, propter, ad.
  - περὶ, de, circa.
  - ἀμφὶ, de, circum.
  - ὑπὸ, a vel ab.
  - ὑπὸ, sub.
  - ὑπὲρ, super, præ, supra.

SYNTAXIS.

Conuenientia Nominis & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominatiuo, numero & personâ, vt
Πολλάκις τὶ κἀ μωρὸς εἶπε κατακαίριον εἶπε. *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina, vt
πάντ' ἀγγελῶ σοι ἅσπερ ἐκπεπύσμεθα πάλαι. *Pecudia obedient omnia.*
Ἄμφω & δύω quamuis dualia, sæpe iunguntur plurali. *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex vtrisque falsis. Isocrat.* δύω τούτω καιρὼ τῆ λέξει. *duo loquendi tempora constituo.*

Regula.

Genitiuus per Antiptôsin ponitur loco Nominatiui Atticè, vt εἴθε μοὶ τόδε γένοιτο, *pro* τοῦτο. *vtinam illud fiat.*

Conuenientia Substantiui & Adiectiui.

Adiectiuum cum Substantiuo, casu, genere & numero consentit, vt Χρηστὸς ἀνὴρ ἰσχὺν κτᾶται ἀγαθόν. *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero conueniunt, vt πόσμιος γυνὴ, *ornata mulier.* Γέρων Νέστωρ. *eques Nestor.*

Obseruatio.

Adiectiua composita & deriuata in ος desinentia, ferè communiter accipiuntur, vt
πημονὴ ἀδικίας ἀνάλαστος. *Pœna iniustitiæ comes est.*
Adiectiua sæpè permutant suum substantiuum in genitiuum. vt pro φιλοι ἄνθρωποι, φίλοι τῶν ἀνθρώπων. *Impij homines.*
Sæpè vsurpantur Substantiua pro Adiectiuis, vt μάγος τέχνη. *ars magica.* τὴν Ἑλλάδος φωνὴν ἐξέμαθον. *Græcam linguam didici.*

Conuenientia Relatiui & Antecedentis.

Relatiuum cum Antecedente concordat genere, numero, & personâ, vt χάριν ἴσθι τῆς τιμῆς, ἣ με τετίμηκε. *gratias ago pro honore, quo me honoratus. Habeat.*
Atticè Relatiuum & Antecedens eodem casu ponuntur, vt χρῶμαι βιβλίοις, τοῖς ἔχω. *vtor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantiui.

Ponitur Genitiuus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis, vt Ναλαὶς ὁ Κόκυτος, subaudi ὁδὸς, εἰς ἅιδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, vt μακαρίσιος τῆς πίστεως. *beatus propter fidem.*
Genitiuus per se positus est abominantis, vt τῆς ἀναιδείας. *O impudentiam!*

Adiectiua.

Adiectiua neutralia non rarò fiunt aduerbia, vt ἐξὸν, *celeriter.* κάλλὲ *pulchrè.* τὸ πρῶτον, *primùm.* τὸ δεύτερον, *olim.* μέτρια, *mediocriter.* ἥδιστα, *lætissimè.*

Genitiuus post Adiectiua.

Adiectiua, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitiuum adsciscunt, vt ἄπειρος τῶν ἔργων. *Gloriæ perditè cupidus.* ἄπειρος πολέμου, *rerum imperitus.*

Regula.

Regula.

Nomina partitiua, infinita, interrogatiua, & numeralia, item comparatiua & superlatiua genitiuo gaudent: vt ἕκαστον τῶν ζώων. *Vnumquodque animalium.*

Comparatiua cum exponuntur per quam, genitiuum adiciscunt, vt τῆς πολυπραγμοσύνης ἀδὲν κακὸν τυγχάνει ὄν. *Nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlatiuorum naturam induunt, gaudent genitiuo, vt ἔξοχος πάντων. *præcipuus omnium.* δῖα θεάων. *Diua dearum.*

Adiectiua.

Adiectiua quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significatur, in datiuum trãseunt, vt φίλος σοι. *amicus tibi.* ἐναντίος νόμῳ. *aduersus legem.*

Huc referuntur adiectiua ex σοὶ & ἐμοὶ composita, vt σοιπρεσβύτερος. ἐμοὶ νεώτερος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam genitiuo gaudent, vt ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusatiuus post Adiectiua.

Adiectiua si subintelligatur κατὰ, accusatiuum regunt, vt πατρίδα Ῥωμύλος. *Romanus patriã.* Theog. οὐδεὶς ἀνθρώπων ἅπαντα σοφός. *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitiuus pronominis primitiui loco possessiui ponitur, vt πατὴρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur loco aduerbiorum, vt ταῦτα τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde.* ταύτῃ, *hoc pacto.* ταῦτη τοι, *itaque.*

Nominatiuus post Verbum.

Verba substantiua τυγχάνω, εἰμί, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κυρέω, *Sum.* item verba vocandi passiua, & verba gestus, vtrinque nominatiuum expetunt: vt Κακῶν ὑπερβολὴ ἐστὶ ὁ πλοῦτος. *Multorum malorum operculum sunt diuitiæ.*

Obseruatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν, cum alio nominatiuo, vt Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός. *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittatur ὤν, vt Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Obseruatio.

Mutatur nominatiuus aliquando in genitiuum, vt Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, id est, πλούσιος, *Crœsus est diues.*

Genitiuus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, priuandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitiuo gaudent: vt τῆ ζωῆ δεῖ λύπης ἀρχόμεθα. *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitiuo, præter illa quæ ad visum pertinent: Atticè verò omnia verba sensus accusatiuum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitiuus absolutè sumptus, vt ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accusatiuus.

Datiuus post Verbum.

Verba acquisitiuè posita, item sequendi, certandi, precandi, vtendi, gaudendi, iurandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conueniendi, colloquendi, Datiuum exigunt: vt ἕπεσθαι τοῖς παλαιοῖς. *veteres sequor.*

Quoduis

Quoduis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: vt Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις. *Argenteis pugna telis, & omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa, & eorum significationem habentia, vt νεκρὸν ἰᾶσθαι, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταὐτόν ἐστι. *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, vt δεῖλειπει μοι, καὶ με τόδε. *Hoc mihi deest.* ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει. *præest civitati.* λοιδορῶ σοι, καὶ σε. *Conuicior tibi.* Προσκυνῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν Θεόν. *adoro Deum*, cum multis alijs huiusmodi.

Verborum Passiuorum constructio.

Passiua exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, διὰ, παρὰ, & πρὸς: vt ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται. *Mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: vt πεπίσταί μοι.

Regula.

Passiua per Synecdochen accusativo iunguntur: vt πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiua regunt accusativum Activorum suorum: vt Μαρδὸν ἁλίσκεται τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μαρδὸν ἁλίσκομεν τὴν ἀρχήν. *Scalto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima Activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem: vt ἀπαλλάττω τινά σου. *liberor à te.* Sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναχάμπτω, *reflector*, πίπτω, *cado*, σωνάπτω, *coniungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*, &c.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundijs & Supinis vsurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo: vt λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus.* καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi.* ἐν τῷ παιδεύειν, *in studendo.* πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum, vel oratu.* ποιεῖν αἰσχρὰ, *facta inhonesta.*

Cùm significatur necessitas, vtuntur Græci Aduerbijs positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum: vt ἰτέον μοι, *eundum est mihi.* Sæpè regunt casus suorum verborum: vt μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum.*

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum: vt ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam.*

Participia ponuntur loco nominum: vt τὸν ἐν πίδαις, pro εἰδαμῶν, *arcanum periculum.*

Nonnunquam Participia vice verbi infiniti ponuntur, plerunque verò in verbis perseuerandi, & desistendi: vt ἀγαπῶν με διατέλει, *perseuerat me amare.* ἐπαύσατο γράφων, *desijt scribens.* μέμνημαι ἰδών, *memini vidisse.*

De articulo præpositiuo.

Articulo præpositiuo vtimur in
- Exponendo, ὁ κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus.*
- Demonstrando, vt ὁ ποιητὴς, id est, *summus poëta*, pro Homero.
- Distinguendo, vt κύων ὁ οὐράνιος, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cælestis, non terrestris Diogenes.*

Articulus

Articulus si præponitur infinitiuo pro nomine sumitur in omni casu, vt τὸ φρονεῖν *sapientia*, τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*, τῷ φρονεῖν, *insapientia*.

Item aduerbium cum articulo fit adiectiuum, vt τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πλησίον, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulus cum ἀεὶ, ἀμφὶ, περὶ, ὑπὲρ, & similibus vel cum nomine proprio idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, vt οἱ ἀεὶ ἱερεῖς, *sacerdotes*, οἱ περὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*, οἱ μετὰ Ἀχιλλέως, *socij Achillis*, οἱ περὶ Δημοσθένην, *causidici*.

Ponitur articulus præpositiuus pro subiunctiuo, vt τὸ ῥᾴδιον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾴδιόν ἐστι, *quod facile facilimum*.

Articulus cum genitiuo substantiui significat possessionem, vt τὰ μητρὸς, *faculsates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum coniunctionibus μὲν & δὲ habet locum in diuisionibus, vt οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item aduerbialiter, vt τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, vt τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνὴ.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis vsurpantur frequentiùs in genitiuo, nonnunquam in datiuo & accusatiuo, vt νυκτὸς ἢ ἡμέρας, *nocte diuque*, χίλιοι ὅλους ἐνιαυτοὺς, ἄλλων ἡμερῶν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis vtuntur proprio nomine loci cum præpositione, vt ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεττανίαν.

Aliquando vsurpant aduerbia
- in θι & σι pro in loco, vt οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χῶ & χῆ, vt παντοχῶ, *vbique*, παντοχῆ, *vbiuis*.
- in θι, σι, & ζε, pro ad locum: vt οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- In θεν pro de loco, vt οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Aduerbia loci, temporis, numeri, separandi, cælandi, ordinis, caussæ, comparationis & indignationis genitiuum post se recipiunt.

Ἀμὲν & ἦν gaudent datiuo.

Μὰ & νὴ iurandi accusatiuo gaudent, vt μὰ Δία, *non per Jouem*, νὴ Δία, *ita vt per Jouem*.

Ὦ gaudet nominatiuo, genitiuo, accusatiuo & vocatiuo: & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum vocatiuo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitiuus ponitur, omisso aduerbio, τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης. *O fortunam*.

Regula.

Duæ negatiuæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔτιν ante consonantes, οὐτινος & οὔτινοσ ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, εἴθε, εἰ δὲ, & αἲ præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον, seu ἔφελον, & Aorist. 2. ὄφελον siue ἔφελον sequente infinitiuo, vt ἦλθες ὦ πολλοῦ, αἲ ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. *Venisti ex pugnâ, vtinam ibi perysses*.

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis præterquam imperatiuo.

Ὅτου subiunctiuo, ἐάν του optatiuo gaudet.

Regula.

Multa adiectiua fœminina aduerbiorum naturam induunt, vt ἰδίᾳ, *priuatè*, δημοσίᾳ, *publicè*, sic & ἀρχῇ, & τῷ ἀρχῷ, *in principio, vel prorsus*.

CONIVN-

Subiunctiuo iunguntur, ἐὰν, ἐπειδὴν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅτου, ἐπὰν, ἐπάν, & ὃν prodicèt, ὅπως pro πῶς indicatiuo.

Ὅτι, *quod* gaudet indicatiuo & aliquandò optatiuo & subiunctiuo, sic ἥδομαι, χαίρω.

Ἐπεί & ἐπειδὴ gaudent indicatiuo & infinitiuo.

Εφ', *ob quod, propter quod*, indicatiuo & infinitiuo.

Ὡς & ὥστε subiunctiuis & infinitiuis inseruiunt.

Εἰ præcipuè indicatiui præteritis, aliquandò subiunctiuo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi, cùm accipitur { συνηπτικῶς, omnibus modis inseruit nisi imperatiuo. / Indefinitè, subiunctiuo constituitur, aliquando optatiuo. / Sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adiungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ seruiunt Genitiuo, vel Datiuo vel Accusatiuo.

Ἐν soli datiuo iungitur, vt ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per eclipsin genitiuo, ἐκ δόμων, subaudi οἴκου, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, vt ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè accusatiuo, vt εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusatiui significationem habet, vt εἰσπίλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante genitiuo gaudet, ἐξ ἀσχολίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*, & idem quod ἔξω significat *extrà*, vt ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum datiuo, σὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita coniungit, vt συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς cum genitiuo *a*, vt πρὸς θεοῦ, *officium*, ἃ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi, coram*, πρὸς ὀπτεύειν: iurandi quoque est nota, vt πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusatiuo *ad*, vt πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*, & *aduersum*, vt πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, προσκαλῶ, *aduoco*.

Πρό, *ante*, soli genitiuo, vt πρὸ θυρῶν, *præ foribus*,

Composita *præ* significat, προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitiuo *a*, vt παρὰ χυρίου, *Excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*. Contrarium, παρὰ λόγον, *contra rationem*.

Datiuo iuncta *propè* vel *iuxta*, παρὰ τῷ χυρίῳ ἦλθος.

Cum accusatiuo *motum ad rem*, vt παρὰ σε, *Immorationem in aliqua re*: παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studijs mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παρέσιμος ἵππος, *male moneta*, id est, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoque, παρήμιος, *iniquus*. Et *propè*, παρακολουθῶ *proximè sequor*.

Ἀνὰ, *per*, cum solo accusatiuo, vt ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*, sed poëticè cum datiuo.

Composita *re* significat, vt ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitiuo *per*, vt διὰ βίου, *per vitam*. *cum*, vt διὰ μαχαιρῶν, *cum gladijs*. Potentiam, vt δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusatiuo iuncta, *propter*, vt διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, vt διαιρῶ, *dissidere*.

Κατὰ cum genitiuo, contra, vt κ̓ᾀ χριστιανῶν, contra Christianos. de, vt κ̓ᾀ σπουδαίων, de studiosis. per, in iurando, vt κ̓ᾀ θεοῦ, per Deum. pra, vt κ̓ᾀ χειρός, pra manibus. supra, vt κ̓ᾀ πετρῶν, supra petras.

Accusatiuo secundum, vt κ̓ᾀ τύπον, ad exemplar. pro, vt κ̓ᾀ δύναμιν, pro viribus.

Composita deorsum significat, vt καταβαίνω, descendo.

Μετὰ cum genitiuo, cum, vt μετὰ φίλων, cum amicis. cum datiuo poëticè inter, μ̓ᾀ πρώτοισι, inter primos.

Accusatiuo post, vt μ̓ᾀ τὸν πόλεμον συμμαχία, post bellum auxilium.

Composita mutationem significat, vt μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitiuo, pro, ἀντὶ ἀγαθῶν δοτὸς δίδωμι κακὸς, mala pro bonis reddere.

Composita contra significat, vt ἀντιτρίβω, conuerto.

Περὶ cum genitiuo, de, vt περὶ ψυχῆς, de anima. pra, περὶ ἁπάντων, pra omnibus.

Accusatiuo circa, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Datiuo, ex, ὃν περὶ κραδίῃ φιλῶ, quem ex animo amo. Homer.

Composita circum significat, vt περιπατέω, obambulo. Item excellentiam, vt περικαλλὴς, admodum venustus, περιγίνομαι, præsto.

Ἐπὶ cum genitiuo in vel circa, vt βοῦς ἐπὶ γλώσσης, bos in lingua. super, vt ἐφ̓ ἵππου, super equo.

Cùm datiuo, propter, vt ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum. in, ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, in regia potestate. super, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum. post, vt ἐπὶ τούτοις, post hac.

Accusatiuo ad, vt ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad præceptores, propterea, ἐπὶ τοῦτο, contra, ἐπ̓ ἐμὲ, aduersus me.

Composita in seu super significat, vt ἐπιγράφω, inscribo, item sero, vt ἐπιμυθεύομαι, post factum consulo.

Ἀμφὶ cum genitiuo de, vt ἀμφὶ ἀστέων, de astris.

Cum datiuo, pro, poëticè significat, vt ἀμφὶ ὀθόνῃσι, pro Bysso.

Cum accusatiuo circa, ἀμφὶ τὸ λουτρὸν ἔρχεται, circa diluculum.

Composita circum significat, vt ἀμφιβάλλω, circumjcio.

Ἀπὸ cum genitiuo a, vt ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite, ἀπ̓ ἀρχῆς, ab initio.

Composita augent, ut ἀποτείνω, extendo. Contrarium significat, vt ἀπεύχομαι, imprecor. Exemplum, ἀπογράφω, describo.

Ὑπὸ cum genitiuo sub, vt ὑπὸ κόλπου, sub sinu. propter, ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Datiuo sub, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leonina simia.

Accusatiuo subter, vt ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, vt ὑπεξείδω, subuereor. Improbitatem materiæ, vt ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Ὑπὲρ cum genitiuo pro, vt ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis. de, vt ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de vmbra asini. supra, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusatiuo supra, vt ὑπὲρ ἀνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit. præter, vt ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, vt ὑπερασπίζω, defendo. Augmentum, vt ὑπερμεγέθης, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponitur, vt εἰρήνης πέρι, tonusq; retrahitur.

Translatiuè accentu præpositiones fiunt verba, vt ἔν pro ἔνεστι, licet, ἦν pro ἔνην, inest, adest. πέρι pro περίεστι, supra modum superest. sic ἄνα, surge, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissoluunt, vt κατὰ γαῖα εἰλύφη, pro κατειλύφη.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed vsitatissima est in Græcâ lingua Enallage, qua vna pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, item genus

cum

cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitiuus sæpissimè loco imperatiui vsurpatur per Enallagen modi, vt

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optimè te gere in bello, & esto alijs præstantior.

De accentibus Regula quædam generales.

Si vltima syllaba sit breuis, accentus erit in antepenultima, vt φιλάνθρωπος.

Si vltima fuerit longa, acutus erit in penultima, vt μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, Participia passiua præteriti, verbalia in τος, & composita cum nomine à præterito medio, &c.

In contractione ex acuto & graui fit circumflexus, vt ποιεῖς, ποιεῖ.

Ex graui & acuto fit acutus, vt ποιοῦντω, ποιοῦσιν.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum, pro breuibus habentur. Aduerbium οἶκοι, *domi, excipitur, nam* οἶκοι, *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium:

- Si acutus sit in vltima syllaba:
  - Genitiuus & Datiuus circumflectitur in omnibus numeris, vt θεοῦ, θεῷ, θεῶν.
  - Acutus in reliquis casibus manet, vt θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, vbique manebit, λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties vltima sit longa, vt ὄνος, ὄνου, ὄνῳ.
- Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cùm vltima sit longa, vt ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genitiuus pluralis primæ & secundæ declinationis in vltima circumflectitur, nisi in genitiuis femininis adiectiuorum quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, vt μακρέων, μακρέων.

In quinta declinatione:

- Acutus in vltima erit in penultima obliquorum, vt πειθὼ, πειθοῦς, πειθοῖ, sin penultima fuerit longa naturâ circumflectitur, quoties vltima sit breuis, aut anceps, vt σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultima transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm vltima sit breuis, vt βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultima recti, permanet quoties vltima sit breuis, vel anceps, vt δάιγμμα, δαιγμάτος, sed cùm vltima sit longa, accentus occupabit penultimam, vt δαιγμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitiuo, datiuo singulari, & datiuo plurali in vltima, vt τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitiuo plurali & genitiuo & datiuo duali in vltima circumflectuntur, vt χειρῶν, χειροῖν.

In accusatiuo singulari, in nominatiuo, accusatiuo, vocatiuo duali, & plurali penultima circumflectitur, si sit natura breuis, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρει, χεῖρας.

Excipe participia δοὺς, δόντος, δόντι, δόντε, δόντες, δόντι. *item genitiuos* παίδων, τεκέων, παίδοιν, δαίδων, μισθῶν, φώτων, *Iuniorum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* τῶν à τὸς, *item* τίς *interrogatiuum, tonum habet in priore per omnes casus; sed* τις *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam vbi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, αἱ, τὸ, τὰ, τὼ, τοῖν, ὁμὸς, ὁμὴ, ὁμοὶ, ὁμαὶ.

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam eam acuens, vt ἄνθρωπός τινος.

Dictiones enclitice sunt in

- Nomine τις, *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogatiuum acuitur in prima.
- Pronomine Enclitice sunt, μου, μοι, με, σου, σοι, σε, σου, οι, ου, ι, etiam duali & plurali. *Post præpositiones autem ανευ vel ειναιρε, & coniunctionem η non inclinant.*
- Verbis εἰμι, φημὶ in omnibus personis indicatiui præsentis, excepta secunda singulari.
- Aduerbijs ποτε, που, πω, ποθεν, ποθι. πη indefinita habentia accentum in vltima. *Hæc interrogatiua in penultima habent accentum, & non inclinant.*
- Coniunctione duæ copulatiuæ, τε, τοι, expletiuæ innumeræ, γε, γαρ, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, vt ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, vltima existente breui, vt σωμά τι.

Amittunt verò accentum Enclitice dictiones cùm præcedens habeat vel

- Acutum in penultima, vt λόγος σου.
- Circumflexum in vltima, vt ἐγὼ σοι.
- Acutum in vltima, vt ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστί

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè aduerbijs, ὡς, ὥς, καί, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο.
- Aufert accentum post dictionem, quæ vel acuitur vel circumflectitur in vltima, vt ἁρμὸς ἐστι.
- Retinet tonum in vltima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cuius vltima positione longa, vt λόγος ἐστι, φοῖνιξ ἐστι.
- Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, vltima existente breui, vt φαῦλός ἐστι, vel acuta in antepenultima, vt ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, vt τετύγων, pro τυγχάνω, à τεύχω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parum*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, *festum*, ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, vt ἐυρέμεν, pro ἐυρησιέμεν, *inuenire*, ἐγένατο, pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interijcitur, ἀλαλκε, pro ἀλκὴ, ἀνὴρ ποτήρες, pro ἀνὴρ ἐρέτης, *vir*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ, pro δῶμα, *domus*, ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα, *Neptunum*.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adiungitur, vt ἤδειν, pro ἤδεις, *eras*, τύπτησκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio vltimæ syllabæ in eodem casu, vt κλαδεῖ, pro κλάδῳ, *ramo*, Metaplasmus verò generis est quæuis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίσοιχον vocant) eſt literæ commutatio, vt πόρσω, pro πόρρω, *procul*, δηλάτερα, pro δηλαίτερα, *mare*.

Metatheſis.

Eſt literarum ordo immutatus, ἄρξω, *faciam*, pro ῥέζω, ἔπεα δυο, pro ἔπαρδον, à πάρδω, *vasto*, ἴδ ϙεκον, à δέρκω, *video*. κρατερὸς *fortis*, κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diuerſis dictionibus, vt τἀμοὶ, pro τὰ ἐμοὶ, *mea*, τἄνομα, pro τὸ ὄνομα, θρἠϊκίων, pro τὸ ἠϊκίον, *veſtimentum*, ὦτις, pro ὁ τις, ab ἐτὸς, ὁ *amice* vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis (id eſt reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, vt κεκάμωσι, pro κάμωσι, ἀτιτητὸς, pro ἀτὸς, ἰτέτυμον, pro ἔτυμον.

Proſodia, ſiue de carminum ratione.

QVid ſit Pes, quid Tempus, quid Syllaba, quid Scanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantùm meminerint pueri, ε, ο, breues eſſe, η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe naturâ, & α, ι, υ, ancipites.

Scanſioni accidunt apud Græcos, Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cùm eliduntur ε, ο, αι, ει, οι, ſequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſeruant vel omittunt Græci, vt Homerus.

ὦ γύναι ἦ μάλα πάντα κάτα κρήηνὶς ἐείπας.
O mulier maximè hoc verbum deuitâ verum.

Sæpè etiam ante conſonantes abijciuntur vocales & diphthongi, vt

παρ μὲν οἱ ὦμοιϊν κεῖτο κάτα δ᾽ ὤμους ἄκρα φέρεσθαι.
Adſunt ei fructus quotquot temperiuè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis, ὦ γαθὲ, *ô bone*, ὦ ἄναξ, *ô Rex*, ὦ ἄνθρωπος, *ô homo*, pro ὦ ἀνθρωπος.

Συνίζησις Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in vnam contractio, vt Homer.

Σύζυξις. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo ſceptro, ſupplicauit omnibus Achiuis.

Diæreſis eſt vbi ex vna ſyllaba diſſecta fiunt duæ, vt παΐς, pro παῖς, ἰύεσσι, pro ἶυσσι.

Cæſura eſt cùm poſt pedem abſolutum, ſyllaba breuis in fine dictionis extenditur, eáque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decẽ modis cognoſcitur.

- Poſitione.
- Vocali ante vocalem.
- Accentu.
- Contractione.
- Dialecto.
- Deriuatione.
- Compoſitione.
- Incremento.
- Regula.
- Exemplo ſeu authoritate.

Poſitio.

Vocalis breuis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diuerſis poſitione longa eſt.

o tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus,

Ὥ μιν ἐπειτα κραίνει πολύφημος πεφίτης.
Horæ veſpertinæ crocitat clamoſa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, vt Cicero in Aratum;

Delphinus ideò haud nimio luſtratus mitare.

Vocalis breuis ante mutam ſequente liquida communis redditur, vt ante πλ, κλ, γν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, vt apud Homerum,

Δύτρὶς

Αὐτὸς δ' ἑλέσθαι τοῦτο κύνεσσιν. Facit ipsos esca canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breues esse possint pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis breuis ante longam vel diphthongum corripitur nisi producatur licentiâ Poticâ. Licentia enim cùm ante tàm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Vltima breuis est, quando penultima circumflectitur, vt μῦθος, cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in vltima producitur, vt ἡ ὥρα, hora, quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος vel ος purum, fœmininum eius longa est in vltima, vt ἔχθος, αἰχία.

Si anceps habet acutum in penultima, vltima breuis erit, vt ἡ φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa, longa est natura, vt πῦρ, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, vt ἰδέας, ἰδέα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est. / Æolicum breue est, vt νίμφα, pro νύμφη. / Ionicum breue est in penultimis præteritorum, & in tertijs personis pluralibus passiuis, τετύφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, vt ἠγάγετο.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in εω longa syllaba antecedente producitur, vti etiam in tertijs personis Ionicis verborum in μι, v. πιθίαται.

Deriuatio.

Deriuatiua eandem cum primitiuis quantitatem plerumque sortiuntur, vt νικάω, vinco, νίκη, victoria, ὁ νικητὴς, victor. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, æternus, & ὁ ἡ ἀίγλος, perennis, ab ἀεὶ, semper, prima breui.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, vt ἡ τιμὴ, honor, ὁ ἡ ἄτιμος, inhonorus.

A priuatiua particula in compositione corripitur, vt ἄτιμος, inhonorus, ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ etiam ζα, ἀφι, ἰφι, ζφι, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitiuorum longum est, vt Αἰνείαο, Μυσίων.

A incrementum quintæ declinationis breue est in { Neutris in α, ας, αρ, vt σῶμα, corpus, κρέας, caro, γάλα, γάλακτος, lac. Excipe ἦαρ, ἤματος, ver. / Fœmininis & masculinis in ας, ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, niger, innominibus in ξ, vt αἰγὸξ, ἀγὸς, hoc, & plurimis in ξ, vt πέλαξ, πόντος. / Masculinis & Fœmininis in αρ & λς, ὁ μάκαρ, beatus, ἡ ἅλς, mare.

Genitiuus in αος longus est, quod patet ex accentu, vt Τρωΐη, Τρωΐης, præter πόλεως, μίλεως.

Genitiuus in εος, à nominibus in ευς breuis est, vt ναῦς, nauis, νεὼς, & nominibus quæ syncopen patiuntur, πατρέως, ἀπὸ πάτερος, πατρέως, breuia sunt,

I incrementum.

I incrementum { Breue est in { Nominibus neutrius generis, τὸ μέλι μέλιτος. / Fœmininis & masc. Barytonis, in ος, οδος, & ως, ῶτος, ῶτος. / Fœmininis acutitonis in οδος, ἡ πατρὶς, πατρίδος. / Longũ est in { Fœmininis, & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, vt ἄλοχος, ἀλόχοιο, ἀλόχοιν. / Monosyllabis, ὁ vel ἡ δίς, δῖνος, listrum, ἡ ἶς, νεὸς, nasus, ἡ ἶς vel ἶς, fibra, ὁ λὶς, vel λὶν. Genitiuo λῖνος, λεὼς, λῖτος, λῖτες, pannus, sed Διὸς, Διὸς, Ioppiter, corripitur. Item ἔρις, ἔριδος, ἀπὸ, penultima longa, & ἔριδι μιδὸς passim apud Homerum.

I incrementum

I incrementum nominum in ξ & ψ, in quamplurimis breue est, vt ὁ θρὶξ, τριχὸς, capillus, ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, pollubrum.

Υ incrementum.

Υ incrementum breue est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, mus, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ ἶκτις, ἴκτιδος, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt producuntur, vt φόρκυς, & φόρκυν, φορκύνος, Phorcus.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breue incrementum, vt ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis, ὁ χάλυψ, χάλυβος, Chalybs.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps, γύπς, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam actiuo quàm passiuo omnium modorum, etiam in participijs, quam habet in præsenti, vt κρίνω, iudico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, prima vbique longa.

Verba in ιω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, vt μηλιῶω, contamino.

Verba in αω penultimam corripiunt nisi formentur à futuro, vt αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in νω & ιω quodammodò in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas futurorum & aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen obseruant aoristi primi in quarta coniugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breues, cum sint longæ in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit breuis in futuro vel Aoristo primo, breuis quoque est in præterito perfecto actiuo & passiuo, & in aoristo, & futuro primo passiuo omnium modorum, vt γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, vt Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν, κῆρες δ' παρίστηκασι μέλαιναι.
Non bonum. Parcæ autem nigræ nobis adstant.

Participium fœmininum aoristi primi in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι nisi obstet positio, breuis est.

A secundæ coniugationis corripitur in plurali actiuæ vocis vbique, & in singulari imperatiui, vt ἵστατον, ἱστάτων, ἵστασαν, ἵστασο, ἵστασθον, ἵστάσθων, στάθεις.

Υ quartæ coniugationis in singulari actiuæ vocis producitur in duali & plurali, in toto passiuo & medio corripitur.

In imperatiuo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, vt κλῦθί μευ ἀγχιβόητε, *Audi me Apollo.*

Regulæ, de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, siue breuem, siue longam non corripitur necessariò, vt apud Latinos.

A in superlatiuo semper corripitur, vt σοφώτατος.

Nomina in εα acutitona quæ habent vltimam longam, penultimam corripiunt, vt σοφία, *Magia.*

Excipe ἀγία, *sanctitia*, πανία, *panicum*, κηλία, *mica*, ἰρμιὰ, *linea piscatoria.*

I breue

I breue est in
- Diminutiuis in ειον, vt κορασιον, puellulus.
- Comparatiuis neutris, vt ἥδιον, suauius.
- Multis adiectiuis in ιος, vt ἄξιος, dignus.
- Multis substantiuis, vt βίος, βιοτος.
- Nominibus possessiuis & materialibus in ινος, vt ἀνθρώπινος, humanus, λίθινος, lapideus.
- Illis item quæ tempus significant, vt εἰαρινὸς, vernus, θερινὸς, æstiuus.

Υ in pronominibus producitur, vt ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ἡμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ωμα & υτης, υ corripitur, vt γηθοσύνη, gaudium, βαρυτης, grauitas, γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum seu authoritas.

Vltima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo suppeditabit.

De vltimis syllabis.

A finita corripiuntur, vt ἡ τράπεζα, mensa, item μέλα, μοῖρα, τύψασα, τίτυρα, ἴνα.

Producuntur
- Nomina in εα, vt θεα, spectaculum, in δα & θα, in εια, à verbis in ίνω, vt σωφρονεία, & in ια præter δῖα, μία, ποτνια.
- Polysyllaba in αια, vt σιλαιαία, cum adiectiuis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, vt χαρὰ, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, vt τᾶ.
- Vocatiuus nominum in ας primæ declinationis, vt ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocatiui Poetici, vt ὦ πολύδαμα.
- A Doricum in genitiuo, vt τῦ Αἰνεία, pro Αἰνείυ.

Αυ Αυ finita corripiuntur, vt τράπεζαυ, ἴτυψαυ, μίλαυ.

Excipiuntur
- Γαῦ, nisi in compositis, nomina masculina in αυ, vt Τίτηυ, & aduerbia, vt παρεξαῦ, vltrà, λίαυ, valdè.
- Αυ primæ, vt Αἰνείαυ, & secundæ declinationis, si habet accentum in penultima, vt φιλίαυ.

Αρ Αρ finita corripiuntur, vt νίκαρ, ὄναρ, αὐτεὰρ, cæterùm, ἄφαρ.

Monosyllaba κάρ, ψάρ producuntur.

Ας Ας finita producuntur, vt Αἰνείας, τὰς μύσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, vt λαμπὰς, masculina, vt ὁ μίλας, μίγας, neutra, τὸ σίλας, lumen.
- Item aduerbia, vt ἐκὰς, αὐτίμας.
- Item accusatiui plurales quintæ declinationis simplicium, vt Τίτρᾶς, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι Ι finita breuia sunt, vt μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Aduerbia & pronomina aucta per paragogen, vt νυνὶ, κἄτοσὶ.
- Item ι ab Atticis ex η factum, vt ὁδὶ pro ὁδὴ, ταυτὶ pro ταυτη.
- Item χῖ, & nomina literarum, vt ξῖ, πῖ.

Ιυ Ιυ finita corripiuntur, vt φρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τοῖν, & syllabæ quibus υ additur, vt τύπτοσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, vt ἶν, λὶν, ἁλρὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις Ις finita corripiuntur, vt πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, σὶς, νεὶς, cum eiusmodi aduerbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt βῖς, ἁλρὶς, ὄρνις, κυνμὶς, σφεκχὶς, & πλεῖς.
- Item monosyllaba præter τὶς infinitum.

Υ finita

Υ Υ finita corripiuntur, vt σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τῦ, & aduerbia fictitia, ἰῦ, ὑῦ, & γεῦ.
- Nomina literarum, vt μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singularis quartæ coniugationis in μι, in imperfecto & aoristo secundo, vt ἵστυ, ἔφυ.

Υι Υι finita corripiuntur, vt πολιὸ, βοᾶδι ὠ, νιὸ, τοῖνιο, coniunctiones.

Producuntur
- Circumflexa πῶ, νῦν, μῦν, σῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ες in nominatiuo habent longum, vt ἰλύς, limus, ἰχθῦς, piscis.
- Primæ personæ verborum in μι, vt ἱζάνω, ἵημι.

Υρ Υρ finita longa sunt, vt ὁ ψίθυρ, susurro, τὸ πῦρ, ignis, quod tamen in obliquis breue.

Υς In ες desinentia corripiuntur, vt βαθὺς, profundus, βαρὺς, grauis, χαλκοῦς, galea.

Producuntur
- Καίμυς, καίμυδος, fasciculus, ἔρυς, ἄγκυς, & monosyllaba, vt μῦς.
- Participia in υς, vt ζᾶγνὺς.
- Quæ declinantur per ος purum, vt ἰλύς: sed in ἰχθύς, υ est anceps.

Poetica licentia.

Hæ sunt regulæ obseruatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breues producunt, metri necessitate coacti, vt cùm tres vel plures breues concurrant in aliquo vocabulo, vt in his, ἀβούλητος φρεσὶ μήδης, primam syllabam quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc Ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt, vt

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars Mars homicida sanguinarie, mœnium subuersor.

Figuræ Poeticæ.

Systole, (id est contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, vt
Φαίηκων μιὰ ἦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένηται.

Ectasis (id est extentio) quæ syllabam breuem producit, vt
Δεὺς μὲν ἐδυνᾶτο πολίπορθον ὄκριδ' Ἰλιάδος.

Synecphonesis, de qua in [illegible] Scansione.

Catalexis (id est terminatio) qua syllaba terminalis ad iustam metri perfectionem desideratur, huius vsus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, vt μάρτυρες στρώτιοι, Pindar.

Brachycatalexis, qua syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, vt
Ζεῦ, τιὰι γὰρ ὥραι, Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans Terminatio) quâ syllaba præter iustam dispositionem superabundat, vt Ἐ'τ' ἀμφὶ φρεσὶν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, vt cùm Spondeus in quinto loco constituitur, cuiusmodi versus Spondaici vocantur, vt Ἀ'μφίτρυών τ' ἀγαθὸς βασιλεὺς κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, vt vna pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, vt
ἰὸ' ἀνίησιν γὰρ ἀλ-
λ' ἄγορ' ἐπ' ἀχαιοῖσι θοῇσιν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

QVatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti siue loquendi formæ præcipuæ pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poetæ, quæ omnes quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subijciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, vt regulis comprehendi vix possit: singularum proprietates insigniores breuiter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, vt ξωὸ pro σωὸ, ας in ῆ. vt θαλαττᾶ pro θαλασσα, σ in ρ, vt ἄῤῥην pro ἄρσην, vir, & contractionibus inprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contrà α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, vt κῶς pro πῶς, π pro φ, vt ἀ παιρῶ μεν pro ἀφαιρῶμεν, contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resoluunt.

Dores vsurpãt { α { pro η, vt φάμα pro φήμη, fama. pro ε, vt πάζω pro πέζω, premo, γα pro γη. pro ω, vt μοῦσᾶν pro μουσῶν, μοῦσαrum, πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro ει, vt κλᾶδας pro κλεῖδας, claues. η pro α, vt ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, vt κοσμῆν pro κοσμεῖν. ω pro υ, vt μῶσα pro μῦσα, musa. & pro ι, vt ὥτινα pro ὅτινα, propiereà. αι pro ει, vt αἴθε pro εἴθε, vtinam. ᾳ pro υ, vt ἀλλᾳ μεν pro ἀλλὰ μεν, saltem. οι pro υ, vt τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, vt συεἰσδω pro συεἴζω, σ pro θ, σὸς pro θεὸς, κ pro τ, vt πότκα, ὅκα pro πότε, & ὅτε, aliquando, & contra τ pro κ, vt τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles vtuntur { ω pro ο, vt κῶρος pro κόρος, puella. è contrà ο pro ω, vt ἴορος pro ἴωρος, amor. ε pro α, vt θέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, vt καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus πτ pro μμ, vt ὄπτοτα pro ὄμματα, oculi, & ζ ante ρ, vt βεζάκη pro ἰάκη, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, vt κάλος pro καλὸς, & aspirationem reijciunt, vt ἄλιος pro ἅλιος, atque pro ι consonantem sequentem geminant, vt ἀννίῤῥω pro ἀνιέῤῥω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam Dialectos commiscent, Homerus Ionicę quam maximè vtitur reliquas admiscet, Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adiungit, Aristophanes Atticus, vt etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositiuus.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,	τὼ,	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.

τοῖο. Ion. & Att. τῷ & τοῦ. Dor. τῳο. Poët. τοῖν. Ion. τοῖ. Dor. τοῖσι. Ion. τῶς. Dor.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.	G. V.		N.	G.	D.	A.
Com.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	τοῖν, τὰ.		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
	αἱ,	τᾶς,	τᾷ,	τὰν. Dor.				τᾱ,	τᾶν. Dor.		
									τῆς & τῆσι. Ion.		
Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν, τὼ,		τὰ,	τῶν,	τοῖς, τὰ.	
	τοῖο Ion. & Att.				τοῖιν. Ion.			τοίων. Æ. τοῖσι, Ion.			
	τῶ & τοῦ. Dor.										
	τόο. Poët.										

Articulus Subiunctiuus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	ἅς.
	ὅτυ, ὅτῳ. Att.						ὁτέων, ὁτέοισι Ion.			
	ὅτοῦ. ὅτῴω. ὁτῆο. Æol.			Poët.						

Prima Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾱ,	ᾱς,	ᾳ,	ᾱν,	ᾱ.	ᾱ,	ᾱιν.	αι,	ῶν,	ᾶις,	ᾶς,	αι.
	ηᾱ,	ης,	ῃ,	ην & εα.				ηων, ης & ηοι, εας. Ion.				
	ας,	α,	α,	αν.				ᾶν,	ᾱιν. Dor.			
	εα. Æ.							αων. Æ.				
	ω, per Crasin ex εω. Poët.											

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ου	ῳ	ον,	ε.	ω,	οιν.	οι,	ων,	οις,	ους,	οι.
	ως,	ους,	ῳ,	ων.				εων, ης & ηοι. Ion.				
	ω,	ω,	ῳ,	ῳ.				ᾶν,	αιν. Dor.			
								εον. Æ.				

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ος,	ϊ,	ν,	ς.	ες,	οιν.	ες,	ων,	σι,	νς,	ες.
	ος. Ion.						οιιν. Poët.		εσσι. Ion.			
	ω. Dor.								ας. Dor.			

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ευς,	εως,	ϊ,	εα,	ευ.	ες,	οιν.	ες,	ων,	σι,	ας,	ες.
	εο. Poët.											

Quinta Declinatio Simplicium.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ.											
	ᾱς, ης, ης,	ι,	ᾱ, η,	ᾱν, ην, ιν, υν.		ε,	οιν.	ες,	ων,	σι,	ας,	ες.
	ως,	ι,	α,	ν.				α,	ι,	α,	α.	
									εσσι & εσι. Poët.			
									οις. Æolicè.			

Prima Contractorum.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	V.	Plural. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ῆς,	ῆος,	ῆϊ,	ῆα,	ῆς.	ῆε,	ῆοιν,	ῆε.	ῆες,	ἠων,	ἠσι,	ἠας,	ῆες.
	ᾶς,	ᾶος,	ᾶϊ,	ᾶν,	ᾶς.	ᾶ,	ᾶοιν,	ᾶ.	ᾶες,	ῶν,	ᾶσι,	ᾶς,	ᾶς.
	ῶς,			ὼ,	ὼς.				ῶες,			ῶας,	ῶας.
									ᾶ,			ᾶ,	ᾶ.

Δος. Att. ης. Att. ης. Att. εως. P.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ου,	ῳ,	ον,	ε.	ω,	οιν,	ε.	οι,	ων,	οις,	ους,	ους.
Neut.	ο,								α,			α,	α.
	ους,					ω,	οιν,	ω.	οις,	ων,	οις,	ους,	ους. Ion
	ως,	ω,	ῳ,	ων,	ε.				ους,	ων,	οις,	ους,	ους.
	νος. Poet.					ν.		ν.	εις.			εις.	εις.
	ω. Att.	εως,	ῳ,	ων,	ε.	ῶ,	οιν,	ῶ.	ᾱ,	ῶν,	οις,	ᾱς,	ᾱς.
		ῳ,				ν,		ν.	ῃ,			ῃ,	ῃ.
									ους,			ους,	ους. Att.
									ν,			ν,	ν.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ὺς,	ὸς,	ῖ,	ὰ,	ὺ.	ῖ,	οῖν,	ῖ,	ες,	ων,	ὺσι,	ὰς,	ες.
	εῖ,								εῖς,			εῖς,	εῖς.
	ως. Att.		ὺς. Att.										
	ῆος,	ῆϊ,	ῆα,			ῆε,	ῆοιν,	ῆε,	ῆες,	ἠων,	ἠσι,	ἠας,	ῆες. Ion.
	εος. Ion.									ᾶσι.			
	ὺς. Dor.	ῦ. Poët.											

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ω,	ους,	οϊ,	ουα,	οῖ,	ω,	οιν,	ω,	οι,	ων,	οις,	ους,	οι.
	ους,	ῦς,	ῦ,	ῦν,	ῦ.								
	ως. Æol.		ων Æol.						ος. Metaplasmo apud Poetas.				
	ως. Ion.												

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ατος,	ατι,	ατα,	ας.	ατε,	ατοιν,	ατε.	ατες,	ατων,	ασι,	ατας,	ατες.
	ως,	ω,				ω,	οιν,	ω,	ες,	ων,	σι,	ας,	ας.
	ᾱς,	ᾶ,				ᾱ,	ᾶν,	ᾱ,	ᾶ,	ῶν,	ᾶσι,	ᾶς,	ᾶ.

Dialecti Pronominum.

	Sing. Nom.	Gen.	Dat.	Acc	Dual. N.A.	G.D.	Nom.	Plural. Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγώ,	ἐμοῦ,	ἐμοί,	ἐμέ.	νώ,	νοῖν	ἡμεῖς,	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἐγωγε		ἐμοιγε		νωϊν					
Dor.	ἰγών									
	ἰγωνγα	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμες	ἐμέων	ἐμῖν	ἐμμὶς
Æol.	ἰγών,	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἐμέων	ἐμμὶν	ἐμμες
									ἐμμὶν	
Ion.		ἐμέο					ἠμέων	ἠμεων		ἠμέας
		ἠμεῦ								

Poet.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Poet.		ἐμέθεν ἔμεθεν								

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶϊ σφὼ	σφοῖν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς
Dor.	τυ τύγα τύνη	τεῦ τεοῦ τεοῖο	τοὶ τὶν τεΐν	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.					ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σέο					ἡμέας	ὑμέων ὑμείων		ὑμέας
Poet		σέθεν σέοθεν					ὑμεῖς		ὑμῖν	

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com		ἕ	οἱ	ἑ	σφὼ σφὶ	σφῶϊν	σφεῖς	σφῶν	σφισὶ	σφᾶς
Dor.		ἓυ		ν̓ιν νιν			σφῆς			ἑᾶ
Æol.		ἕυ								
Ion.		ἕο εἷο					σφέας	σφέων σφείων	σφίν	σφέας
Poet.		ἕθεν ἕοθεν		σφὶ	σφέε				φὶ	σφὶ

	Masc.	Fœm.	Neut.
Com	Σὸς.	σὴ.	σὸν.
Dor.	τὸς.	τὰ.	τὸν.
Com	ὃς.	ἣ.	ὃ.
Poet	ἑὸς.	ἑὰ.	ἑὸν.

τῦνος pro ἐκεῖνος Dor.

* μὶν pro eius, ipsius, vel illius indeclinabile, et significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. Dor. ἁμός, ἁμά. Poet. ἀμὸς, ἀμὰ, ἀμὸν, ὑμὸς, ὑμὰ, seu ὑμὸϊ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, σφὸς, σφὰ, seu σφὸϊ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. ἕτος & ἐκεῖνος.

Attici, cùm rem præsentem, quasi digito indicant, addunt ι in fine, vt οὑτοσὶ, τουτὶ, τουτοὶ, τουτονὶ, in neutro verò τουτὶ, & sæpiùs τουτί, in plurali pro τοῦτοι τουτί, sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινονὶ, &c. Ione, ante vocales longas vltimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, vt ἕτος, τυτέω, τυτέω. Duali τυτέω, τυτέοιν, Genitiuo plurali τυτέων, τυτέοισι, τυτέως, sic αὐτέω, τουτέοις, sic αὐτέος, αὐτέοι, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, vt ἐμαυτέῳ, ἐμαυτέῳ, & ἐμωὐτέῳ, ἐμωὐτέῳ, σεαυτέῳ, σεωὐτέῳ, ἑωὐτέῳ.

Dialecti verbi Actiui.

Modus Indicatiuus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præsens.	ω	εις	ει	ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
		ης	η			ωμες		ουσι Æol.
		ες	ᾳ					ωντι Dor.

Sing.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperfect.& Aorist.C.	ον ες ε	ετον ετην	ομεν ετε ον
			εσαν Ion. & P.
			οσαν. Boet.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur.α.	ω εις ει	ειτον ειτην	ειμεν ειτε ουσι
	ω ιεις ιει	ιειτον ιειτην	ιειμεν ιειτε ιουσι. At. à verb.
	ω εις ει	ειτον ειτην	ῦμες ῦτε ῦντι (in ίζω.
			δυμες ῦτε ῦντι Dor.
	ιω ιεις ιει	Ion. & Poet. in verbis quintæ Coniugationis.	

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist.α.	α ας ε	ατον ατην	αμεν ατε αν
	ασκον, ασκας, ασκε. Ion.		αμες. Dor. ασκεν. Ion.
			σαν. Boæt.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α ας ε	ατον ατον	αμεν ατε ασι
			αμες ατι. Dor.
	αδα ασας ασε	αδατον αδατον	αδαμεν αδατε αδασι. Io. in qui- (busdam.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusquamp.	ειν εις ει	ειτον ειτην	ειμεν ειτε εισαν
	η η Att. & Dor.		ειμες. Dor. εσαν. Att.
	εα ει. Ion.		εσαν. Ion.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur.C.	ω εις ει	ειτον ειτον	ῦμεν ῦτε ῦσι
			ῦμες ῦντι, ῦσι Dor.
	ιω ιεις ιει	ιειτον ιειτην	ιουμεν ιειτε ιουσι. Ion.

Modus Imperatiuus.

Præs.& Præt.	ε ετω	ετον ετων	ετε ετωσαν
			ετωσι. Att.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist.α.	ον ατω	ατον ατων	ατε αντωσαν
			ατωσαν. Att.
Aorist.C.	ε ατω	ατον ατων	
	ι. Ion.		

Modus Optatiuus.

Præs. Præt.	οιμι οις οι	οιτον οιτην	οιμεν οιτε οιεν
Aor.C.Fut.C.			οιμες. Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist.α.	αιμι αις αι	αιτον αιτην	αιμεν αιτε αιεν
	αια αιας αιε	αιατον, αιατην	αιμεν αιατε αιαν. Æol.
			αιμες. Dor.

Modus Subiunctiuus.

in omnibus temporibus.

	Sing.	Dual.	Plural.
	ω ης η	ητον ητον	ωμεν ητε ωσι
	ω. Ion.	ωμες	ωντι. Dor.

Modus

Modus Infinitivus.

Præſ.Aor.C.	ειν.	Perf.σειν.	Aor.α.αι.	Fut.C.σειν.
Fut.α.	σομαι Ion.	σομαι Ion.	σομαι Ion.	σεισθαι,σομαι Ion.
	σομαι Att.	σομαι Dor.& Att.	σομαι Att.	σομαι Att.
	ειν Dor.			ειν Dor.
	ιειν Æol.			

Participia.

Præſens.	ων ουσα ον.	Perf. ως υια ος.	
	οισα Dor.	ων Æol. vt εστηκων pro εστηκως.	
		ως ῶσα ως Att.	
Aoriſt.α.	ας ασα αν.	Fut.C. ων ουσα υν.	
	αις αισα αν Æol.	σων σουσα σον Ion.	

Dialecti in voce Paſſiua.

Præſens.	ομαι, η, νται.	ομεθον, εσθον, εσθον.	ομεθα, εσθε, ονται.	
	εαι & ει Att.		ομεσθα Dor.	
	Ion.		ομεθον Æol.	
Imperfect.	ομην, ω, ετο.	ομεθον, εσθον, εσθην.	ομεθα, εσθε, οντο.	
	ευ Ion.		ομεσθα Dor.	σκοντο P.
	ῦ Dor.			
	σκετο, σκεσθο P.			
Aoriſt.C.	ην, ης, η.	ητον, ητην.	ημεν, ητε, ησαν.	
				ειν Bæot.
Fut.C.& Paulò poſt Fut.	ομαι. η, εται	ομεθον, εσθον. εσθον.	ομεθα, εσθε, ονται.	
	εαι Ion.		ομεσθα Dor.	
Præt.Perfect.	μαι, σαι, ται.	μεθον, θον, θον.	μεθα, θε, ται vel μενοι εισι.	
			μεσθα Dor. αται Ion.	
Pluſquamp.	μην, σο, το.	μεθον, θον, θην.	μεθα, θε, το vel μενοι ἦσαν.	
			μεσθα D. ατο Ion.	
Aoriſt.α.	θην, θης, θη.	θητον, θητην.	θημεν, θητε, θησαν.	
				θεν Bæot.
Futur.α.	θησομαι θηση. θησεται	θησομεθον θησεθον, θεον	θησομεθα, εσθε, ονται	
	θησεαι Ion.		μεσθα Dor.	

Imperatiuus.

Præſens.	υ, εσθω.	εσθον, εσθων.	εσθε, εσθωσαν.
	ευ Ion.		εσθων Att.
	ῦ Dor.	Cætera tempora nullis Dialectis variantur.	

Optatiuus.

Præſ.Fut.α. Fut.C.& Paulò poſt Fut.	οιμην, οιο, οιτο.	οιμεθον, οισθον, οισθην.	οιμεθα, οισθε, οιντο.
			οιμεσθα Dor. οισθο I.& P.

Aorist.a. θεῖλω, θεῖμι, θεῖν. | θεῖτον, θεῖτλω. | θεῖμεν, θεῖτε, θεῖσεν.
θεῖμβν, θεῖτο, θεῖσα, sync.

Subiunctiuus.

Præsens. ωμαι, ῃ, ηται. | ωμεθον, ησθον ασθον. | ωμεθα, ησθε, ανται.
ωμεσθα Dor.

Aor.a.& c. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμβν, ῆτε, ῶσι.
ωμις. Dor. ωντι Dor.
ῴω, ῴῃς, ῴῃσι. | ωτον, ωτον. | ῴωμβν, ῴητε, ῴωσι. Ion.

Infinitiuus.

Aor.a.& c. ναι. ημβναι Dor. ημβν. Ion.

Dialecti in voce Mediâ.

Aorist.a. αμλω, ω, ατο. | αμεθον, ασθον. ασθω. | αμεθα, ασθε, αντο.
αο. Ion. μεσθα Dor.
α Dor.

Aorist.c. ομλω, ω, ετο. | ομεθον. εσθον, εσθην. | ομεθα, εσθε, οντο.
ο. Ion. μεσθα Dor.

Futur.a. ουμαι, ῃ, ηται. | ουμεθον, εσθον, εσθον | ουμεθα, εσθε, ονται.
ῦμαι & εαι. Ion.
ῦνμαι. Dor. ᾶ. Att.

Futur.c. ῦμαι, οῖ, οῖται. | ωμεθον, οῖσθον, οῖσθην. | ώμεθα, οῖσθε, ῦνται.
ναι. Ion.

Imperatiuus.

Aorist.a. αι, ασθω. | ασθον. ασθων | ασθε. ασθωσαν.
ασθων. Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Actiuis & Passiuis.

Dialecti verborum contractorum.

Præs.1.coniug. ίω, ῶ, εῖς, εῖ. | εῖτον, εῖτον. | ῦμβν, εῖτε, ῶσι.
ῦνμες. Dor. ιῶτι. Dor. ῦνι & Æol. ιῶτι.

Præsens 2. άω, ῶ, ᾶς, ᾶ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμβν, ᾶτε, ῶσι.
ω, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶνι. Dor.
έω. άεις άα. όωμβν, άετε, όωσι. Poet.
ίω, ίῃς, ίει, &c. Ion.

Præs. 3. εω, ῶ, οῖς, οῖ. | ῦτον, ῦτον. | ῦμεν, ῦτε, ῦσι.
ῦμες. ῦνι. Dor.

Imperf. 1. ων, εις, ει. | ειτον, ειτλω. | ῦμεν, εῖτε, ουν.
εσκε, Poet. ειω. Dor.

Imperf. 2. ων, ας, α. | ᾶτον. ατην. | ωμεν, ατε, αν.
ης, η. ατλω. ατλω. Dor.
ασκε. Ion.
αν. Poet.

Imperf.

Imperf. 3. ει, ειε, ει. | ειτον, ειτην. | ειμεν, ειτε, ειεν.
ειαν. Poet.

Imperatiuus.

Præſ. 1. ε, ετω. | ετον, ετων. | ετε, ετωσαν.
ετων. Att.

Præſ. 2. ει, ετω. | ετον, ετων. | ετε, ετωσαν.
ετω. Poet. ετων. Att.

Præſ. 3. ειν, ετω. | ετον, ετων. | ετε, ετωσαν.

Optatiuus.

Præſ. 1. οιμι, οις, οι. | οιτον, οιτην. | οιμεν, οιτε, οιεν.
οιην, οινς, οιν. οιητον, οιητην. οιημεν, οιητε, οιησαν. Att.
φην, φης, φη, &c.

Præſ. 2. ωμι, ως, ω. | ωτον, ωτην. | ωμεν, ωτε, ωεν.
φιην, φινς, φιν. φιητον, φιητην. φιημεν, φιητε, φιησαν Dor.

Præſ. 3. οιμι, οις, οι. | οιτον, οιτην. | οιμεν, οιτε, οιεν.
οιην, οινς, οιν. οιητον, οιητην. οιημεν, οιητε, οιησαν. Dor.

Subiunctiuus.

Præſ. 1. ω, ῃς, ῃ. | ητον, ητον. | ωμεν, ητε, ωσι.
ωσι, Ion. ωντι. Dor.

Præſ. 2. ω, ᾳς, ᾳ. | ατον, ατον. | ωμεν, ατε, ωσι.
ῃς, ῃ. ητον, ητον. ητε Dor.

Præſ. 3. ω, ῃς, ῃ. | ητον, ητον. | ωμεν, ητε, ωσι.

Infinitiuus.

Præſ. 1. - ειν, έμεναι. Att. εν. Dor. ιμεν & εις. Æol. ημεναι. Poet.
Præſ. 2. ᾶν, ᾶμεναι. Att. ην. Dor. μεν. Æol. αεν. Poet. ημεναι. Poet.
Præſ. 3. ῶναι, όμεναι. Att. οῖς & οῖ. Æol. εωῦ. Dor.

Dialecti verborum in μι.

Præſ. 1. coniug ημι, ης, ησι. | ητον, ητον. | εμεν. ετε, ᾶσι.
κεν. Dor. εμεναι. Ion. ετεν. Dor.
ίεισι. Ion.

Præſ. 2. ημι, ης, ησι. | ατον, ατον. | αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι. Dor. αντι. Dor.
ίασι. Ion.

Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. | οτον, οτον. | ομεν, οτε, ῶσι.
ωτι. Dor. ὁμεν. Ion. οῦσι. Dor.
ὦσι. Ion.

Præſ. 4. υμι, υς, υσι. | υτον, υτον. | υμεν, υτε, ῦσι.
ύασι. Ion. υωντι. Dor.
ύουσι. Ion.

Imperf. & Aoriſt. 2. ην, ης, η. | ητον, ητην. | ημεν, ητε, ησαν.

ειν. Ion. ειν. Boët.

ον, ες, ε.

σκον, σκες, σκε. Poet. & Ion.

Imperf. & Aoriſt. 2. ην, ης, η. | ατον, ατην. | αμεν, ατε, ασαν.

σκον, σκες, σκε. Poet. & Ion. σκ. Boet.

αν, ας, α.

Imperf. & Aoriſt. 3. ον, ες, ε. | ετον, ετην. | ομεν, ετε, οσαν.

σκον, σκες, σκε. Poet. & Ion. σκ. Boet.

ων, ως, ω.

Imperfect. & Aoriſt. 4. υν, υς, υ. | υτον, υτην. | υμεν, υτε, υσαν.

Imperativus.

Præſens. 1. ει vel ι. θι, vel ις, ετω. | ετον, ίτων, ετε, ίτωσαν.

ε. Dor.

η. Att.

ει, έτω. Att.

Præſ. 2. αθι, ατω. | ατον, άτων | ατε, άτωσαν.

η. Att.

Præſ. 3. ε θι vel ος, ότω. | ετον, ότων. | ετε, ότωσαν.

ε. Ion.

ο. Dor.

Præſ. 4. υθι, ύτω. | υτον, ύτων. | υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In 2. οίην, οίηκ, οίη. | οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν.

ειαν, ειας, ειε. Poet. οῖμεν, οῖτε, οῖεν per ſyncop.

In 3. οιμι, οις, οι. οιμεν, οιτε, οιεν per ſyncop.

αιμι, αις, αι. Att.

Subjunctivus.

Præſens. 1. ω, ῃς, ῃ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

ωω, ωνς, ωη, &c. Ion.

Præſ. 2. ω, ᾳς, ᾳ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.

ωμι, ωις, &c. Ion.

Præſ. 3. ω ῳς, ῳ. | ῶτον, ῶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

ῶσι. Ion.

ωμι, ωις, ωι. Poet.

Infinitivus.

Præſens. 1. ειν. Aoriſt. 2. 1. οιν. Perfect. ἑστάειν pro ἑστάκειν, per Syncopen.

αμεναι. Att. αμεναι. Att.

ἰμεν. Ion. ἰμεν. Ion.

Præſ. 2. ναι. Aoriſt. 2. 2 ναι. ἆσαι & ἆναι.

ωναι & αιναι. Ion.

Præſ. 3.

Præſ. 3. ασι. Aoriſt. 3. αν.

ᾱσαν. Att. ον. Att.
ᾱσιν. Ion. ον. Ion.

Præſ. 4. υσι.

ᾱσαν. Att.
ᾱσιν. Ion.

Dialecti vocis Paſſiuæ verborum in μι.

Præſens. In primâ coniugatione: αμαι, ασαι, ατα.

ω. Att.
ᾳ. Ion.

Præſens. In ſecundâ, αμαι ασαι, ατα, αμεθον, ασθον, ασθον, αμεθα, ασθε, αντα.

ω. Att. ωντα, Ion.
ᾳ. Ion.

Imperfect. In primâ coniugatione, αμαν, ασο, ατο.

ευ, Ion.
ᾱ, Dor.
ω, Att.

Imperfect. In ſecundâ, αμαν, ασο, ατο. Imperf. In tertia, αμαν, ασο, ατο.

ᾱ, Ion. ω, Att.
ω, Att.

Imperatiuus.

Præſens. In prima, ασο, ασθω. Præſ. In ſecunda, ασο, ασθω.

ω, Att. ω, Att.
ευ, Ion. ᾳ, Ion.
ᾱ, Dor.

Præſens. In tertia, ασο vel ω, ασθω.

ᾱ, Dor.

Dialecti vocis Mediæ.

Aoriſt. 2. αμαν, ασο, ατο. Aoriſt. 3. αμαν, ασο, ατο.

ευ, Ion. ω, Att.
ω, Att.
ᾱ, Dor.

Imperatiuus.

Aoriſt. 2. ασο, ασθω. Aoriſt. 3. ασο, ασθω.

ευ, Ion. ω, Att.
ω, Att.
ᾱ, Dor.

Dialecti

In Aduerbij & Coniunctionis terminationibus paucæ obseruantur Dialecti, scilicet ου & ω pro ου & ο in aduerbijs localibus, vt ἀγορᾶθεν, *de vrbe.* βαλανεᾶξ *papa.* pro βαλανεῦ, μόγις, *vix.* pro μόλις. δὴ pro δῆ Atticè. ἐνθαῦτα pro ἐντεῦθεν, *hîc.* ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè. πόκα pro ποτε, *quando.* ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando.* μὶν pro μὲν, *quidem.* αἰὲς pro αἰεὶ, *semper.* ἐνδὶ pro ἔνδον, *intus.* κρύπτως pro κρυπτῶς, εἶκα pro εἶπα, *si.* ἐπὶδευ pro ἐπὶδεν, ἐμπροσθευ pro ἔμπροσθεν, ἄλλοτα pro ἄλλοτε Doricè.

In Præpositione, inueniuntur εἰ, ἐν, εἰν pro εἰς, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ pro παρὰ, κατὰ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ Poeticè. πὸρ pro πρὸς, πὸρ pro πρὸ Doricè, ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ in compositione, vt ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniari *Aolicè.*

Huc minimè pertinent (cùm varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro ὠδαμῶς, nequaquam, ἀμυγδάν, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum,* vt κρίτης, admodum, ἀκριβῶς, sedulò, διαπρυσίως, dolosè, ἐυτρόπελος, absurdè, *sunt Ionum,* ἄμος & τῆμος, tunc & tum *Dericorum,* τόρος, ὄρος, tamdiu, quamdiu, ἄλλα, alibi, *pro* ἀλλαχῆ ἀλλαχόσε. ἄντια, contrà, *pro* ἐναντίον, ἀντίον, coram, *pro* ἐναντίον, πρόσθε, ante, *pro* ἔμπροσθεν, ἀντικρὺ, è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, atque eiusmodi alia quæ sunt Atticæ.